

כתב עת לעיתויי קולנוע בהוצאת סינמטק תל-אביב

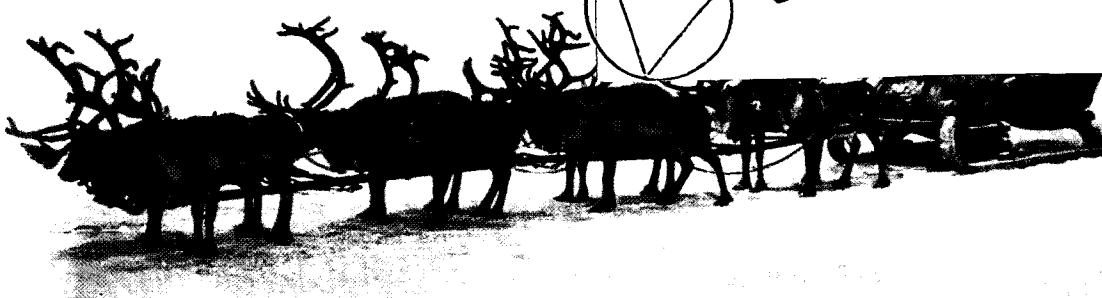
יוסטון • מזרחי • קאן 86' פסטיבל הסטודנטים

תכנית סינמטק ת"א לחודשים יולי-אוגוסט 86'

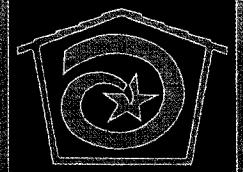
ו.ר.ס.ר.: סדר פיר מארטין
ג'וג'ולץ 1986
ו.ג. א.ח.ט # 29

הראזר וו.ר.ס.ר. סטן

"ו.ג. א.ח.ט" 1986

"סנטה קלאו"

המבנה הוקם בסיטו מפעל הפיס

לא רק אתה "ציריך פיס בחיים". כמוון זוקקים לפיס מוסדות החינוך והבריאות הממלכתיים. הרשותות המקומיות, וכל אותן גופים ומוסדות בישראל שבספי מפעל הפיס הם חלק בלתי נפרד ותנאי לקיומם. ההתקפות המואצת של מפעל הפיס בשנים האחרונות, מוצאת את ביטוייה בהזמת מיליארדי שקלים מדי שנה בשונה לבניית מאות פרויקטים בתחוםים רבים ומגוונים. בשנים 83-85 נבנו ושוקמו בכיספי המפעל 1285 מבנים וחדרי לימוד. הוקמו וושופצו למעלה ב-2680 מיליארים. בבני כ-150 מבני בריאות מוסדות ומוסדות מקצועיים; נרכשו והותקנו מחשבים בכ-200 רשותות מקומיות ובכ-500 בתים טפר. נתווים אלה ורבים אחרים, הפכו את מפעל הפיס למונוף רב עצמה בתנועת הבניין וביצירת התעשייה בקדומים החינוך התרבות והחברה בארץ. גם המדינה "ציריך פיס בחיים".

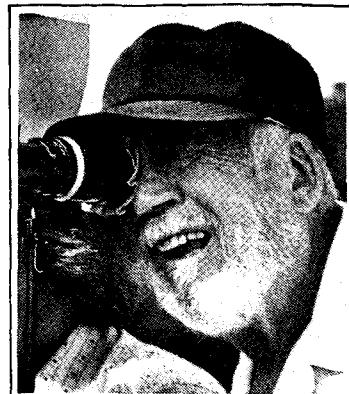
2003

כתב עת לענייני קולנוע בהוצאת סינטמה תל-אביב

ג'ון יוסטן

במרכז תכנית הסרטnek לחודשים אלה - רטרוספקטיבנה של הבמאי ג'ון יוסטן. למוטו העיקרי של סרטויו, הרוע הבסיסי, מתיחס מאיר שניצר (עמ' 6) ואילו דני ורט מתרც בסרט שמעולם לא הופץ בישראל, עיר שמנה (עמ' 10) ומגיש בירא פילמוגרפיה מפורשת של חייו ועבדתו (עמ' 12).

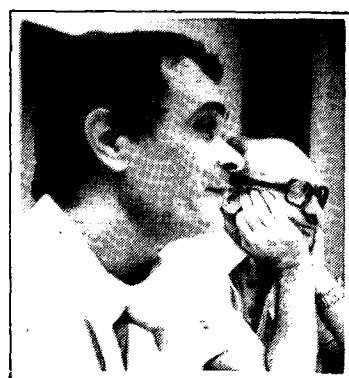

ג'ון יוסטן

אחרי שעבר ערך סינטק ראיונות מפורטים עם היוצר קלוד לנעמן ועם העורכת שלו זינה פוסטך, מנשה יכין הירש (עמ' 17) לבטא את רשמי האישים מצירה יהודית זו.

משה מזרחי

הבמאי היחיד בישראל שזכה אי פעם באוסקר השלים את סרטו החדש, "אהבה צעירה לנצח" ומשוחח עליו ועל כל עבדתו עם שאול שירין (עמ' 35).

משה מזרחי

פסטיבלilm

לראשונה נערכ בישראל פסטיבל בינלאומי ביןלאומי לסרטי סטודנטים - צבקה אורן מתעד אותו (עמ' 42) ואילו דן פינרו מתייחס לאריו שבחרות הפסטיבלilm המזועים, כאן 86 (עמ' 44).

הופשת קיע

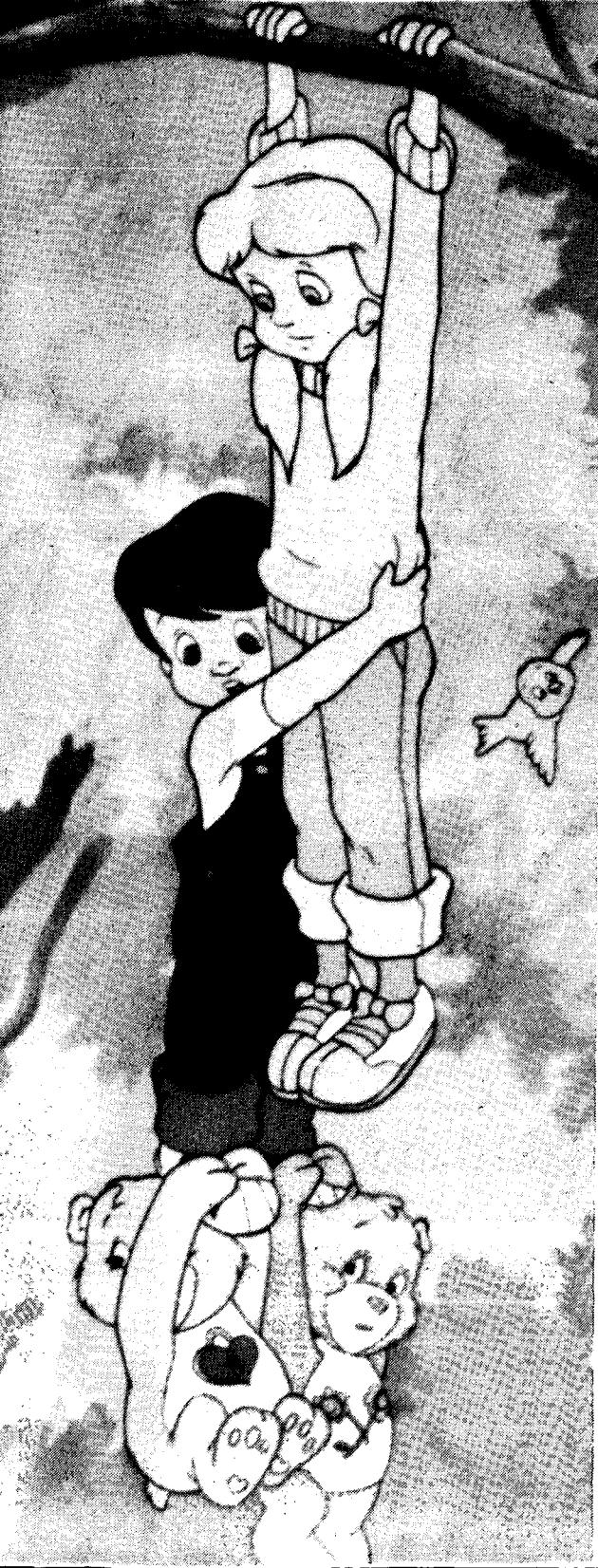
המסורת אומרת שהקיצ' הרוא עונה. לסטרויילדט, ושנת 1986 לא תפר את כליה המשחך. הסטר הראשוון ברוחו זו כבר עלתה על בדי הארץ, והאחרים יתפסו גם הם את מקומם לצדיו.

סנתה קלואט, כרך אומרים, הוא הסטר היוקר ביזותה שהופק עד עתה במערב. הוא עלה 75 מיליון דולר והכל הושקע באפקטים מיזוחדים, בגיטס גנסיס אממי, תיימס, עשרות ובוט מהם, ובכינצ'ו כמות האצעושים הגודלה ביזורו שהופיעה אייפעם על בד הקול-

נו. כל זאת, כדי להראות ארן סנטה קלואט, מן האגדות, מציל את ילדי העולם מן הסכנה של יצירן עצועים מושחת המנסה לתפוס את מקומו עלי אדמה.

לעומת סנתה קלואט המשתמש מש' בשחקנים חיים לתפקידים הראשיים (בינויים דאדיי מורה,

בקולנוע

דייוויד האדלסטון וג'ין ליתגנו –
כולם נראים בתמונה, מלמעלה),
שני הסרטים האחריים הם מאcioי
רים. טרזן וקדירת הקסמים (מיימון)
מעמיד רועה חזיריים קטן מול
מלך מושע המנסה להשתלט על
עולם ומלואו. אולפני דיטני הש-
קיעו עשר שנים עברודה ו-25
מילוני דולר בהקמת הסרט.
השחקן הבריטי ג'ון הארט תורם
את קולו לממלך המרושע.
אולפן קנדי חדש, נלואננה,
אחראי לסרט השלישי, מהודבים
באבהה (משמאלה), שגיבוריו חבר
רת דובים חינניים. נגדם יוצאת
הרוח הרעה שברוחות מספר אדרות
אחרי שהיא מפתחת הבטחות נער
עצוב ובזבז. עם קצת מול, הדובים
יהיו הדרושים של מחר, מה עוד
שהם נעזרים בקהל המספר של
מייקי רוני.

הראש הבסיסי

מאיר שניצר

מדון וזדון לעולמים. מבעד לברק הפילם נואר ודורר זיקוקי הדיג'ור של סרטוי ההבטחה עולה ומתרבססת השקפת עולם מוצקה וקחחת של ג'ון יוסטן. העולם על פיו הוא עולם של רשעים חדי שינויים ולגיבור היוסטוני יש מהורייבות קואליציונית לממשלה השטן.

ל

פני תרייסר שנים הגיעו לארכץ סרטו "The Mackintosh" של ג'ון יוסטן, "Man", עם פול ניומן, והציג בעיה מיוחדת בפני מפעיצי הסרט כאן. לא הייתה אז אפשרות ריאלית לתרגם מילולית את שם הסרט מאנגלית לעברית, וגם לצופות להיענות הקהלה למין שם שכזה. "איש המקיןוטש" הייתה בהחלט אופציית רעה של תרגום, מה גם שמדובר בעידן של קדם-מחשבאי, ואו מקינטוש לא גרמה לשום אסוציאציה אצל שום צופה. لكن העדיפו מפייציו המסתורירים של הסרט להציג שם סטמי משחו, "במלכודת החופש" הם קראו לו, מה שהביא עלייהם בשעתו אפילו כמה חריפות רופת מטעמה של העיתונות. איזה מין שם זה, מה ממשמעו?

זה אירע ב-1974. כיום אפשר ליטול שם זה, להפוך בו, לבחן ולשקל ואפילו בבדר עימיו. בלי משים השכilio מפייצו של סרט הריגול ההוא, "איש המקיןוטש", למצוא את אחת ההגדרות הקולניות ביותר להצבע של הגיבור היוסטוני. במלכודת החופש – האנשים שיכولات הבחירה שלהם משבשת את מערכותיהם; גברים בני זמננו שהחריות עבורם אינה אלא מלכודת עכבר; ריים; אנשים שמכנים לנטרוש את זכותם הבסיסית לחירות, כדי לכפות על עצם עול מערכות חברות או משפטויות או התנהגוויות. כמעט סארטר, וזה המקום לאזכור, שג'ון יוסטן היה הראשון שבאים בתיאטרון אמריקני את "בדלתיהם סגורות" (1946). שנה אחריו שז'אן פול טארטר חיבר את מחזה המזרה הזה, שככל כוכור את הסיסמה של סיכום אירופי מלחמת העולם השנייה: "הgingenom הוא הזולות". כן, הגהנות הוא בהחלט יוסטוני, ולא היה צריך להמתין עד שהוא עצמו יזنب בספר הספרים. וינסה לעצב מקבילה ויוזאי לית ספר בראשית ב"התבר", סרטו משנת 1966.

קללת עולם עליהם: "זورو רשותם מרחים/ תעו מבטן דוברינו נוב" (תהילים, ב"ח). ועוד מאותו הפרק התבר כי: "ישמח צדיק כי חזה בכם פערמוני/ירוחץ בדם הרשע". פרק תhilim זה שב ומצוט בסרטו הנחדר של יוסטן, "השופט רוי בין", שענינו דומה. המסרת החיצונית היא העולה, ובתור פרים התבר הגותי שכזה אין זה מפליא כלל שדווקא שודד הופך שופט, ודוקאazonות ממנעות עצמן לשומרות חומת המוסר. השופט רוי בין היה יכול לשמש כדמות האידיאלית שתשרטת את הגיבור היוסטוני, גיבור המורسر שלו, לולא פגס עז במירוקם אישיותו של רוי בין, ושל שליחותו עלי אדמות. זהו שופט תליין, חולם על חוק וסדר ומנסה להשרישו בחבל ארץ פרוע, שהכיר קודם לכך נתקע עקרבים בוגדים ונחשים ארסים. אלא שהשופט רוי בין אינו יושב בדיון בעבור הצדקה, אלא בעבור היופי. אמות

ה יהו הגיבור היוסטוני, מה עיסוקו? השאלה הנכונה היא מיהו יוסטן ומהו עיסוקו. ובכן, יוסטן הוא רוכב סוסים. קצין צבא, עיתונאי, צייר, מתاجرף, מחזאי, תסריטאי, מחבר מיזורי קולס, שחפן תאטרון, שחפן קולנוע, במאי הצגות וסרטים. קשת עיסוקיו של יוסטן האיש אינה נופלת ממיוגון פעלילוותיהם של גיבורי אובייב עשרות סרטיו. יכולת הפרישה האישית שלו, החינויות העצומה

הרשע ממהם. הוא שאמרנו, מודלavel מה שמחזיר אותנו למאגיפולטיביות של המבקר.

עד שיטו של ג'ון העוז להזע ולפוצץ את מורות הרוע, עבר גיבורו טליתה של השחתה, טליתה שמקד אחד של החושן המרדר באל ("ליל האיגונאנַה" וכן "Blood" של הוקו בראץ), ומוקדה الآخر הוא בחילומות על הזאב ("האוצר מסירה מדרה"), "האיש שרצה להיות מלך"). עד שיטו של ג'ון יוסטן, הואיל לירוק על קהלו את האמת הבסיסית אודות הטפשות האנושית, הוא ציעק עלילתו במחאות של החabortות תרבות המערב, מול ניצחותו הפלאומטית של העולם השלישי: מכסיקו, אפריקה, קובה, הודו, יפן – כולם ארכזות ומחוזות אלהן מרחק הגיבור היוסטוני בבואו לבחון את עובי קром המוסר.

ייתר מכל מסמלת מכיסקו את הגלות הנפשית של הגיבור היוסטוני. אמנם בחיוו הוא חי שם שניים רבים, ואפיו שימוש שכיר חבר באחת ממלחמות האזרחים בה. חיים לחוד, יצירה לחוד. ביצירתו ברקמת ליוסטן: מכיסקו שהיא מוחו של הגליה האישית. מכיסקו שמצויה מעבר לוילוון השקוף למראה שמספריד בין החברה המטודריבורוגנית, ובין אלה שהפקיעו עצם מחברה זאת. מכיסקו של "האוצר מסירה מדרה", "ליל האיגונאנַה", "למרג'ן קרייז" שלו. בשלב זה של חייו, הוא כאן בן 79 שנה, ובשלב זה של יצירותו עתרת הסרטים, יכול יוסטן להרשות לעצמו להציג פליקס קרולו" ונתן אלתרמן עם "חגיגת קרייז" שלו. ב"השפט רוי בין" הוא כאן בן 94 שנה, ובשלב זה של יצירותו עתרת הדרמה, יכול יוסטן להרשות להציגו להציג שיקספיר ו"הסערה" שלו, או ג'וזפה ורדי עם "פלסטוף", תומס מאן ו"ויזורי החרפתון" בירע על מוקד הרשע בעולם, לאחד ממחקרים מקות הדיוון. זרע הרשעות היא הטפשות, ובמבחן זה אוטו סוגר "הכבוד של פריצי" מגול אידיר שתחילה ב-1941, בסרטו הראוי שון של יוחטן, "הנץ מלטה".

במכיסקו המטאפורית, שכוללת כאמור גם את אפריקה ("המלכה האפריקנית", "שורשי רקייע") שלט הפיטוי הקל, שם מוענקים כוחות מאגיים לקוד הנפשי שקורוי והב, שם מתנהלים חיים חסרי תכלית בעיר חסרת תחולת, שנטועה בתוך מדבר סתום. שם נזון הזאב את התוקף לעצם קיומם של החיים, והזאב תמייד נשמעות אחת לו – פיתויו, שטניות, שיבושים מערכות ההיגיון. ב"האוצר מסירה מדרה", בו עוקב יוסטן אחרי שלשה מחפשי הוב ברמת הסיארה של מכיסקו, והופכת המתכח הזהובה למשל מטאфизי. במהלך הסרט יוצר יוסטן היטט דרמטי מעניין: לצופה לא חשוב יותר אם

המידה של גיבורו הקלאסי של יוסטן אין הצד האلهי, אלא האסתטי. רוי בין מז monocle המיחודות של הבדנית לילי לאנגייטרי. הצד וחולקת המשגנבים הסוציאליים אין מעניינים את רוי בין, ובוודאי שלא את יתר גיבוריו של יוסטן.

ה נוסחה פשוטה ביותר: ניסודה הצלנות, וזה נובעת מנהנתנות, שנונקה חייתה מהרוע. פעם נוספת: פלגמיטות, עצנות, ננהנתנות, רוע. ארבע מילים שיכולה בהחולט לסכם את "הכבוד של פריצי", סרט שמנסה לממוד כה של ג'ון יוסטן, סרט שמנסה לממוד מות ורודה על העולם השחיתות, ומה עונקה של שלולית הרשע. אגב, בנקודזה זאת מסתמנת מהמורה מסוכנת: הנבירה הזאת בשורשי הדzon, עוד עלולה להביא למסקנה שאפלו "הנן" היה סרט איש של ג'ון יוסטן, וכי העובדה שהוא ליהק את עצמו בשם בחפקיד נזה-איישי-זיל-חמייט-היה בדורותיו, אינה מיקרית. הנה דוגמה טובה למאניפולציה אפשרית של המבקר. חזורה לשאיפתו: "הכבוד של פריצי" הוא סרטו האחרון של ג'ון יוסטן, וכדי העובדה שהוא ליהק את עצמו זקן השמתקיף בלהג על הגביה האדם. במעט כמו שיקספיר ו"הסערה" שלו, או ג'וזפה ורדי עם "פלסטוף", תומס מאן ו"ויזורי החרפתון" פליקס קרולו" ונתן אלתרמן עם "חגיגת קרייז" שלו. בשלב זה של חייו, הוא כאן בן 79 שנה, ובשלב זה של יצירותו עתרת הדרמה, יכול יוסטן להרשות לעצמו להציג בירע על מוקד הרשע בעולם, לאחד ממחקרים מקות הדיוון. זרע הרשעות היא הטפשות, ובמבחן זה אוטו סוגר "הכבוד של פריצי" מגול אידיר שתחילה ב-1941, בסרטו הראוי שון של יוחטן, "הנץ מלטה".

ע ד בוא "פריצי", אפשר היה לנחש מהשו שונה לגמרי, משחו שנרמו ב"השפט רוי בין" ושורשו עוד ב"הנץ מלטה". כמעט נולדה הטעות שגורסת, כי מוקד הדגירה של הרוע בעולם הוא הופיע המתעווה, ושם ספידי, הבלתי של "הנץ מלטה", איינו שונה במרקחה זה במאומה מ"השפט רוי בין". שניהם עוצבו כשליחי חוק מטעם עצם, בותנים דין וחשבון ההנחותו לפניו בס הכבוד הפרטני שהם המציאו. בא "פריצי" ומעמיד את הדברים על דילוקם המיקורוטופי: אם לא טיפשים היו כל האנשים, היה מסתלק

בבשורות חזקות תבל. מדובר בזיהוי המלא והמוחלט של הרוע בסרט "מויבי דיק", אודות המפלצת הימית שמלגמת בחלל גופה האדריר את קללה הנצח של האל בעולם אותו בראש. המקרה الآخر הוא "פרואיד", סרט שמתאים היה יותר לאורסן וולס לביאימו.

מקרה או לא מקרה: ב-1962 יצר יוסטן את "פרואיד" הוונייני שלו, ובאותה השנה עשה אורסן וולס את האינטראפטצייה הווניינאית שלו ל"המשפט" של אפקא. שני סרטים שנראים אותו הדבר, ומשדרים מסר דומה על פחד נטול גבולות והגדירה, על אילמה שמקורה אנושי, על בנייה בפני חוקיות בלתי מוסברת, על פלישת עולם החלים לתוך המציאות המבהילה. הגיבור היוסטוני של "פרואיד", מוצא לו הדים ב"ليل האיגואנה", כאשר ריצ'רד ברטן מבסה להגשים אחת לאחרת את האיסורים שנגزو על פריד העציר, בכל הקשור לאמונה, מין והתבודדות מפני החברה הנוגשת.

אילו היה לגיבור היוסטוני פרוצוף אחד בלבד, ולא השפע בו העשריר אותו יוסטן, היו לו בודאי גם שתי דידים. באחת הווה היא אוחזו באופן תמידי בקבוק ויסקי ("למרגלות הרים הגעש", "Fat City", "ליל האיגואנה", "הכה את השטן", "קיי לא-גוי", "האוצר מסירה מדרה"); את אכבעות החוטא"). אפילו כשייטון כבר נדרש לטפל בגיבור מאורי בונד, למשל – הוא עושה ממנו אפרודיה, ומצף. את שמיינה אותו ידו הראשונה.

מרוב דיבורים, בשכח יוסטן עצמו. פעמים אמר כך: "אני מצlich למציאו שום קומא חד במהלך עבודתי לסרט". סתם מאי. ■

בוגארט וחבריו מצאו את הזהב, הרבה יותר חשוב לו האם הם מצאו את ייעודם. והיעוד, עלפי תורה יוסטן, הוא הרשות והיעורון המוסרי.

נ 1941 נולדו שני יוצרים גדולים בהוליווד – יוסטן והנץ מלטה"ה. אורסן וולס עם "האזור רקין" לכואלה, יבוא המבקר וייתן מעפרונו תרי אוריה פשיטה: מהפשים את האמת גם פה וגם שם. האמפיר בוגארט הוא בלש, ג'וזף קוטן הוא עיתונאי-יחסוק. אפשר אפילו להרחיב את הטיעון התיאורטי זהה, ולומר: יוסטן ואורסן וולס התאחדו ב-1946, בסרט "הזר", בו נוכח רשל ברור – נאצי שמסתתר באורה"ב – ומולו חוקר שעומד לחשוף את האמת. התסריט של סרט מירידך זה נכתב על ידי יוסטן, וולס ביים. סרט חלש, אגב. למורות הדימיון המשווים ביבוי הם, שונים השבבים באופן מוחלט, בודאי בכל הקשור לטיפול במחותו של הרוע. אורסן וולס מאורי יותר, וכך גם תאותת השלטון של גיבוריו. לעומתו, פושעיו של יוסטן מתפקידים מינורית יותר – גנוגסורים קטנים ב"ג'ינגל האספלט", "הכה את השטן", "Fat City", מרגלים שנשחקים בתוך חוקיות רצחנית – "במלכודת החופש", "המכtab מהקרמלין"; עיריק נבער מזעם, שהופך גיבור עממי וכמעט ניתלה ("דיויזי החוטא"). אפילו כשייטון כבר נדרש לטפל בגיבור מאורי בונד, למשל – הוא עושה ממנו אפרודיה, ומצף. את קזינו רואיל" שלו עט כמה ג'יימס בונדים אמיתיים ומוזיפות כאחת. דומה רק פע' מים לאורק הקאריריה העשירה שלו, להתחממוד יוסטן להמוריה מעיל גובה האדם, ולהתמודד

עיר שמנה, (ארה"ב, 1972), במא: ג'ון יוסטונ, תסריט: ליאונרד גאנדר (על פי רומן פרי עטו). צילום: קונrad הול; עריכה: מרגרט בוט; יועץ מוסיקלי: מרווין המליש; שיר מאט ומפי: כריס כריסטופרסון. שחקנים: סטייסי קיז, ג'פ ברידג'ס, סוזן טירל, קבדי קלארק ניקלאס קולאסנטו, ארט אראגן, קרטיס קוקס, סייקסטו רודריגז, בילו ווקר, ווילן מאהאן, רובן באכארו. אורר: 96 דקות

כל הנצה הפסיד

דני ורט

רותו, מבלה ימיו בחדרים מוזנחים של בתים מלון זולים ובגלימה עודפת בברים מזדיינים. לעומתו, ארני מאגרר (ג'פ ברידג'ס), הצעריר בן ה-18, שעתידו כביכול לפניו, מנסה את צעדיו הראשוניים בשדה האיגורוף. המפגש הראשוני בין השניהם נערכ בחדרו של אולם העתומות ריק ועגמוני. ארני מתאמן בחברות, בילי המופיע ברקע ומתקי רבי אליו, מצביע על הפוטנציאל הטמון ביכולתו של הצעריר הלא-אמיןosa וממליץ לפנות אל מאמנו לשעבר, רובן לונה (ניקר לאס קולאסנטו). בيلي מתרכבר בעברו הזהור, אם כי מעשה אין לו במה להתפאר. עתידו של ארני איינו מוביל להצלחה אפשרית. אין לו יכולות או מוטיבציה להיות אלוף Ziরה.

Uוד סרט על מפסידנים. אלה מהווים את הגערין הקשה ביצירתו של יוסטון - גיבוריו "ה敖צער מסיריה מאדרה", "ג'ונגל האספלט", "ג'ם את השטן ניצח", "מווי דיק", "יוצאי הדופן" או "האיש שרוצה להיות מלך". מפסידני "עיר שמנה" אינם יוצאים לתור אחר אוצרות זהב, לא מצפה להם מלוכה בקיצה הדර, אין הם מתריסים ככלפי האלווהים. אם נמצא הקבלה כלשי ברטיטים אחרים של יוסטון לעיר שמנה", הרי שזויה פתיחת "ה敖צער מסיריה מאדרה", אבל רק הפתיחה - ללא הרטפקה שבאה בהמשך. העולם של "עיר שמנה" מורכב מחדרי בית-ימלון רפואיים, לגימת בירה בברים, עכודה עוני תית' בקטיפ עגבניות, מכוניות רעועות שתא המטען שלהן איינו נסגר, או היתקעות. בגשם ובכובע לאחר ביתוק בתולין במושב האחורי.

הסרט מתרחש בעיר סטוקטון שבקליפורניה (צולם באותה עיר און לוקיישן).

Uני הסרטים "הצעירים" ביותר בא"ר ריריה של ג'ון יוסטונ מתחמים את עשור השבעים, האחד "עיר שמנה" בראשית השבעים (1972), השני "dem Chcm" בסיום (1979). בין שני הסרטים הללו יציר סאגה קומית "השופט רוי בין", סאגה הרפטקה "האיש שרוצה להיות מלך" וסרט זאנר "מלכודות החופש", הכולם קצחות מסווגות פחות או יותר. צמד סרטי קצחות אלה צעירים ממש שיטת בימי השחקנים, מקצועיים וחובבים; הבינוי, המכמו סופוני מאולתר; סגנון הציורים לא מסורתית (במקרה של "עיר שמנה", צילומים של קונגראד הול, העוברים מדי פעם בחודות מבריטים חשובים או חרדים אוטימים לאור שם מסנור, בוהק); הריאליות הבוטה; קולנוע ברוח סרטוי אלטמן או סקורוזה ולא בשל מי שהחל דרכו בהוליווד הקלאסית ("dem Chcm" לא הוגז מעולם בארץ, "עיר שמנה" זכה להשיפה חורפית בסינמטק).

"עיר שמנה", עיבוד לרומן מאת לייאונרד גאנדר, שאთ תסריטו הוא כתוב, סרט אודוט איגורוף שאינו דומה לסרטי איגורוף אחרים. אף אחד מהחוקים הזהן איננו מקוים כאן ואין גם ניסיון לשבור את החוקים. אין מתחגרף שעולה מASHFTOT לגדולה ("אלימנות בשכונות העוני", "רוזקי"), אין מתחגרף שמתדרדר ממורומי התהילה ("צ'מפיק"). המושג ההפוך ("גוף ונפש", "המתaggerף"). המושג "עיר שמנה" הוא, אם כן, אירוני. זה מונח שלנגאי של בני ג'א ז'ה המצביע על הצלחה. אבל הסרט גופו איינו אירוני כלול ואין הוא מונחה לעוגג לגבוריו. צמד הגיבורים הם מתחגרפים חובבים, בילי טולי (סטייסי קיז') שתין הולך בטל המתקרב לשנתמו שלושם. רעייתו נטהה אותו. ובה הוא תולה את המקור להתדרדר-

גיבורי הרטט: אין גם ניסיון להביא משמי עליות מטפייזיות. זה עלם קטן של חוסר מושג. אותה דמות מופלאה, רובן הממן, מוגבל בהחלבות באוני רעייתו, על יצועם בלילה, על תגליתו, נער לבן. לא שיש לו ממשו נגד השחרורים, אבל בכל זאת – נער לבן!. האשה הכבידה והבלתי-אטראקטיבית מההפקת ואינה מקשיטה לו. הוא יוצא לעשן. או ארקיdio לוצרו (סיקסטו רודריגז), שאינו מדבר כלל, המתארף למוגעים ממכתסיקוריסטי לקרב עם בiley. חוליה, משתין דם. מוכחה בזירה ושב כלעומת שבא, צועד בודד במדרכונות הריקים של אולם הספורט.

U לוֹשׁ פָּעָמִים בְּסַרְטֵן מִצְטָלְבֹת דֶּרֶכִי
הם של בiley ואוני, בכל עת לאחר חודשים אחדים. בפגש האחרון, בiley, שפרש מהאיגרוף, סופית נבראה, גורר את ארבי, שב להתאגרף לדינר. סייני קשיש מוזג לשניים קפה בידיהם רועדות. בiley מביט בסיני ממולו ואומר "ארק תרגיש אם התעורר בבוקר ותהייה..." הוא: "בזבוזו". הרטט מסתיעם בשתקה ממושכת של השניים ליד הדלפק.
... יוסטון הגידיר את הרטט "זה על אנשים שהוכו לפניו שככל התחלו, אבל לעולם אינם מפסיקים החלום". ■

הפתיחה מעצבת את אווירת הנכים המלנ-
colsית של הרטט. סיירה של פידיות המציג גימס הולכיבטן קשיים או כושים המתוגדים בקרנות הרוחות. שלטי ברים ובתי מלון, כשברקע נשמע קולו של ברוס כריס טופרסון "עוזרי לי לעבור את הלילה". אך גיבוריו "עיר שמנה" מנסים אייכשו לעבור את הלילה, את היום. אנשים פשוטים, בכדי מחשבה. "את יכולת לסגור עלי" חזר ונשnen בiley באוניה אומה (סוזן טירל) גם כשהוא גורר אותה מתנדדת מהבר, מפגש המוביל למعرצת יחסים אבודה מראש בין צמד האלבוהוליסטים. "את הייתה נפלאה" אומר ארני לפיי (קנדי קלארק) לאחר איבוד בתוליה. היא גוררת אותו לבישואין זמן קצר אחר כך היא עם בטן תפוחה.

N עולם לא הולך האיגרוף באור בלתי הרואי כפי שהוא כאן אצל יוסטן: רובן מוביל את חברתו להתרددות שכנה. נער בושי צער הבכורה שלו ארני בחתלהבות לפני קרב הבכורה שלו ומכרים בחלהבות שהוא עצמו יהיה אלוף, מוחמד עלי בזעיר אנטון. את ארני מחליצים מהזורה עם אף שבור ווב דם. ב庆幸ה פאתנית מוצגים ארבעת מתאגפינו של רובן, יושבים בבר מוקומי, חבולים ובפניהם נפוחות. אין כל סנטימנטליות בתיאור

סטיאסי קיטש וג' ברידג'ס ב"עיר שמנה"

ג'ון יוסטון (1906)

- 1906: נולד בעיר נבדה, מילסורי, ב-5 באוגוסט. אביו שחקן התיאטרון והקולנוע וולטר יוסטון, אמו עיתונאית ריאה גור.
- 1909: מופיע לראשונה על הבמה. רוב ילדותו עברת בנסיבות חברה הוריו.
- 1913: הוריו מתגרשים. הוא נילוחה לטיוגן אל אמו ולהופעות הוויזואליות של אביו.
- 1918: מאושפז בסנטוריום בשל בעיות לב וכליות.
- 1920: נוטש את לימודיו בתיכון בלאס אנג'לס והופך למתרגם.
- 1924: זוכה באליפות קליפורניה באיגרוף לחובבים משקל כל וגס באך שבר. מתחילה להופיע בתיאטרון Province Town Players – .
- 1925: הופיע לראשונה בתפקיד ראשי במחזה באופר ברידג'ויי במחזה של שרודן אנדרסון "צחון הביצה". The Triumph of the Egg
- 1927: נושא את הראשתונה הראשונה דורותי הארובי. מופע מומחה ומופיע במופע רכיבתה ב"מדיסון סקוור גארדן", ניו יורק.
- 1928: מופיע בחפקיד קטן בסרט "היצוע" – The Shake Down – במאית: ויליאם וילר.
- 1929: מוחזה שכטב מכטיקו פרנקי וגוני Frankie and Johnny מועלה בתיאטרון מריאנטו. כותב סיפוריםGraphic American Mercury ומשמש מן צער עיתונאי בעיתון הנריוקי Two Americans .
- 1930: מופיע בסרט קצר "שני אמריקאים" Hell's Heroes ו"הסערה" The Storm.
- 1931: משתתף בכנתיבת התסריט לסרט "בית מחולק" A House Divided במאית: ויליאם וילר ואן אוררי עלי-פי סיפורי מאות אוליב עדן (Heart and Hand), במאית: ויליאם וילר.
- 1932: משתתף בכנתיבת התסריט לסרט "רציחות ברוחב מorgue" Murders in the Rue Morgue עם טום רייד ודילן ואן אוררי עלי-פי סיפורי מאות אדגר אלן פוא, במאית: וורברט פלורי. משתתף בכנתיבת התסריט לסרט "חוק וסדר" Law and Order עם טום רייד עלי-פי רומן ומן ור. בארטנט (Saint Johnson), במאית: אודוארד ל. קאהן.
- 1933: מופיע בחפקיד ראשי במחזה "אברהם לנקלן"在上海. לומד בפאריס ציר ועובד לפנסטו בראשות תיארים.
- 1934: כותבת את התסריט ל"גער צוחק" Laughing Boy שוויליאם וילר אמר לביטים: הסרט הוסרט בידי זו. ואן דיליק עלי-פי תסריט אחר ("מאת ג'ין קולטן וג'ין לי מההן").
- 1937: נושא את אשתו השניה לסלבי בלקס.
- 1938: כותבת את התסריט ל"ג'זבל" Jezebel עם קלמנט איפלי ואבס פינקל עלי-פי מוחזה מאות און דיוויז, במאית: ויליאם וילר.
- 1939: כותבת את התסריט ל"זרו" Juarez עם ולפגאנג ריינהארט ואניאס מקנוו עלי-פי סרטים מאות פרנצ' וורפלו (Maximilian and Carlotta) ובירטה הארדינגן (The Phantom Crown).
- 1940: כותבת את התסריט "cdror הפלא של cdr Erlirk" Dr. Erlirk עם היינץ הרולד נוומן ברכנייד, במאית: ויליאם דיטרלה.
- 1941: מבים את המוחזה מאות אליס סנט ג'וז' "bosu לבלאי" A Passenger to Bali למרי בתיאטרון אטל בארימורה בנריוק עם אביו, וולטר יוסטון, בתפקיד ראשי.
- 1941: כותבת את התסריט ל"הרי הסירה הגבוקהים" High Sierra עם וו. ברארנט עלי-פי רומן מנת בארטנט, במאית: ראל ולש.
- 1941: כותבת את התסריט ל"סרג'נט יורק" Sergeant York עם אבס פינקל, הארי צנדLER והוורד קוֹעַן עלי-פי ספריהם של ס.ק. קוֹעַן (Sergeant York; The War Diary of Sergeant York; Sergeant York and his People) וטום-סקי-היל (Sergeant York – Last of the Long Hunters).
- 1941: מבים וכותבת את התסריט עלי-פי רומן מנת דאסיל האמט ל'ען מלטה' The Maltese Falcon, סרטו הראשון כבמאי.
- 1941: מוחזה שכטב עם הוורד קוֹעַן "בזמן-шибוא" In Time to Come מבוים ומופק בידי אוטו פרמינג'ר, מועלה ב-28 לדצמבר בתיאטרון מנספילד בנריוק עם ריצ'רד גיינט בתפקיד ראשי.

ביופילמוגרפיה/**ביבליוגרפיה** ערך: דני ורט

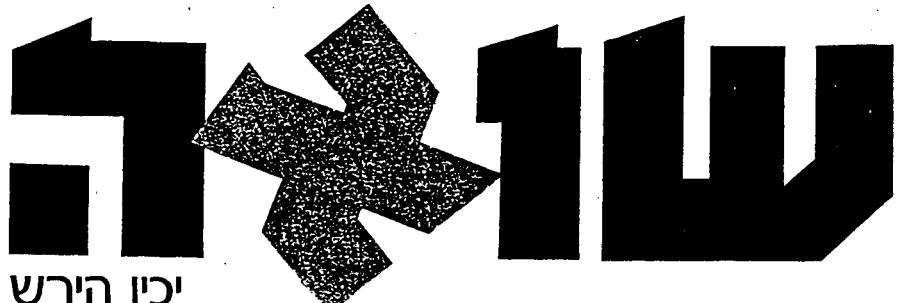
- 1942:** מבים וכותב את התסריט (לא קרדיט) עם הווארד קוֹץ' על-פי רומן מאות אלין גלסטג' "בחינונו אלה" In this our Life מבאים את "מעבר לפסיפיק" Across the Pacific. את בימי הטרט מטיים וינסנט שרמן בשישוטו מctrاف' לצבא ארה"ב בדרגת לוייטננט Signal Corps. את Burns Mantle (Editor): The Best Plays of 1941 - 1942 (Dodo & Meac co. New-York) כולם את ספר: *In Time to Come* "בזמן שביבא" Burns Mantle (Editor): Report from the Aleutians מבאים וכותב את התסריט של הטרט הדוקומנטרי "דיווח מהאלואטימ" Why We Fight (קרריון: וולטר יוסטונ').
- 1943:** מבאים וכותב את התסריט של הטרט הדוקומנטרי "הארון" John Gassner & Dudley Nichols (Editors): Twenty Best Film Plays (Crown Publishers, New-York) כולם את תסריט Juarez (New-York) מאת יוסטונ', ולפנאג' ריינהארט ואניאס מקוני. ספר: Charles Grayson: New Stories for Man (Garden City Publishing Co., New-York) מאת יוסטונ': *Fool*. Foo' טיפש'!
- 1944:** מבאים, כותב את התסריט, מצלים חלקיים וקורא את דבריו הקרייניות בסרט הדוקומנטרי "סאן פיטרו" San Pietro (המוכר גם בשם: "הקרב על סאן פיטרו") The Battle of San Pietro מבאים, משתחח בכתיבת התסריט, מצלים חלקיים וקורא את דבריו הקרייניות בסרט הדוקומנטרי "יהי אור" Let There Be Light בفاتחתה של אנדריי קוֹנצ'לבסקי "מאהבה של מריה" - 1984). מועלה לדרגת מייג'ור וזוכה בעיטור על עבורהו הקולנועית בתנאי קרב. שב להוליווד, מתרgesch מרעיהו השניה לסליל בלך.
- 1945:** נישא לרעייתו השלייטה השחקנית אולין קיס. משתחח בכתיבת התסריט (לא קרדיט) לסרט "הרוגזחים" The Killers עם אנתוני וילר על-פי סיפורו מאת ארנסט המינגוויי, במא: וולטר סיידם.
- 1946:** משתחח בכתיבת התסריט (לא קרדיט) ל"ז'ר" The Stranger עם אורסון ולס (לא קרדיט) ואנתוני וילר על-פי סיפורו מאת ויקטור טיבראס ודסיה דאנינג, במא: אורסון ולס. כותב את התסריט ל"שלשה זרים" Three Strangers עם הווארד קוֹץ' על-פי סיפורו של יוסטונ' (של תלתים סגורות) יצא לאור ב-1936, במא: זאן גולסקו. מבאים את מחוזה של זאן פול סאלטר "בדלתים סגורות" No Exit ב-21 לדצמבר בתיאטרון בולティמור בניו יורק, עם קלוד דופן ואנבללה בתפקידים ראשיים. המהזה זוכה להצלחה קופתית גדולה וזכה בפרס מבקרי ניו יורק מכונה הזור השוב ביותר לאויה שנה.
- 1947:**مامץ לבן את הילד המכטיקני פאבלו ארבאean. The Treasure of the Sierra Madre מבאים וכותב את התסריט עלי-פי ווֹמן מאת טראון "ה敖וצר מסיריה מאדרה" מואדרה Sienna Madre ומופיע בסרט בתפקיד קטן, האמריקני בחיליפה הלבנה. זוכה באוסקר על בימי ותסריט (אביון, וולטר יוסטונ', שהופיע בסרט, זוכה באוסקר משנה על משחקו). הסרט ייוסטונ' על הבימוי זוכים בפרס גלובוס הזהב. מבקרי ניו יורק מכתירים את הטרט בטוב ביותר ביותר לאויה שנה. התסריט זוכה בפרס מטעם "הנשינגל בורד אוף רייוויז'" וכמו כן בפרס מטעם איגוד התסריטאים עם עברון האמריקני הטוב ביותר לאויה שנה.
- 1948:** מבאים וכותב את התסריט עם ריצ'רד ברוקס על-פי מחזאה מאט מקסול אנדרטון ל"קיי לארגו" Key Largo. מבאים כותב את התסריט עם פיטר וורתל על-פי קטע מרוגן מאט רובייט סילבסטר (Rough Sketch) "היאינו צורים" We Were Strangers.
- 1949:** מבאים וכותב את התסריט יחד עם מדאנו על-פי רומן מאט וו. בר. בארנט ג'ונג'ל האספלט The Asphalt Jungle מועמד לאוסקר על בימי ותסריט. נבחר כבמאי הטוב ביותר על-ידי ה"שינוין בורד אוף רייוויז". מתגשר מאשתו השלישית אולין קיס. נישא לרעייתו הרבעית אנריקה "רקי" סומה. נולד בנים וולטר אנטוני יוסטונ'.
- 1950:** מבאים וכותב את התסריט על-פי רומן מאט סטיבן קרין "אות הגבורה האדום" The Red Badge of Courage מבאים וכותב את התסריט עם ג'ימנס אגּוּ על-פי רומן מאט סי. סי. פורטטור "המלכה האפריקנית" The African Queen. מועמד לאוסקר על בימי ותסריט.
- 1952:** מבאים וכותב את התסריט עם אנתוני וילר על-פי ספר מאת פיר לה מיר "מולין רוז" Moulin Rouge. מועמד לאוסקר על בימי. עובר להtaggor באירלנד, החל מאותה שנה מבאים בדרך כלל כל מהוז ארה'ב. ספר: Lilian Ross: Picture (Rinehart & Co., New-York) אוסף של מאמרם על הטרט הטרט "אות הגבורה האדום" שהתרפסמו קודם ב"ניו יורק". נולדה בתו אנג'ליקה יוסטונ'.
- 1953:** רומן: Peter Vieretl: White Hunter, Black Heart (Doubleday, New-York) רומן שגיברו ג'ון וילסון. מבוס על דמותו של יוסטונ'.

- 1954: מבבים וכותב את התסריט עם טרומן קפטה, אנתוני וילר ופיטר וירטל ומשתתף בהפקה (עם האמפרי בוגארט) "גס את השטן ניצח" Beat the Devil.
- 1955: מבבים וכותב את התסריט עם ריי ברדבורי על-פי רומן מאת הרמן מלויל "מובי דיק" Moby Dick "מובי דיק" Moby Dick, מוכתר במאית הטוב ביותר על ידי "הנסובל בודר אוף ריוויז" וזכה בפרס הבינלאומי מטעם מבקרי ניו יורק. כותב רומן המבוסס על הурсטה "מובי דיק".
- (Charles Hamblett: The Crazy Kill (Sidwick and Jackson Ltd., New-York Heaven Knows, Mr. Alison 1957: מבאים וכותב את התסריט עם ג'ון לי מאהין על-פי רומן מאת צ'רלס שאו "ברורוח" "בשורוח".
- ספר: Paul Davy: John Huston (Club du Livre de Cinema, Paris) 1958: מבאים את "הברברי והגISHה" The Barbarian and the Geisha ".
ם מבאים את "שורשי הרקיע" The Roots of Heaven ".
1959: נפרד מרעייתו הריבעית אנריקה סומה ".
1960: מבאים את "הוצע הדופן" The Unforgiven ".
ספר: James Agee: Agee on Film, Vol. 2 (Macdowell and Obolesky, New-York) 1961: מבאים את "יוזאי הדופן" The Misfits (Arthur Miller: The Misfits (Dell Publishing Co., New-York) כתוב רומן המבוסס על תסריטו של מילר ל"יוזאי הדופן".
ספר: Jean Claude Allais: John Huston (Premier Plan, Revue Mensuelle, No. 6, Editions Serdoc, Lyon) 1962: נולד בנו לנואה סאליס, דני יוסטן .
ספר: Robert Hughes: Film Book 2 (Grove Press, New-York) 1962: כולם את תסריטו של יוסטן לסרט "יהי אור" Let There Be Light .
ספר: 1963: מבאים את "חיי פרויד" Freud (חסרת יצא להקרנה מחודשת בשם: The Secret Passion). מבאים את "סיפורו של אדריאן מסנג'ר" The List of Adrian Messenger . מופיע בסרט בתפקיד לורד אקטון, מגלה את דמותו של קארדיינל אלנון בסרט "הקרדיינל" The Cardinal בביבליות שלו פרמיניג'ר. מועמד לאוסקר לשחקן משנה. זוכה בגלוות הזהב לשחקן משנה בסרט. וכן בפרס "ולר" מטעם איגוד התסריטאים על הישגיו.
ספר: James Goode: The story of the Misfits (Bobbs – Merril, New-York) 1964: מבאים, מפיק עם ריי סטארק וכותב את התסריט עם אנתוני וילר על-פי מוחזה של טנסי ויליאמס "ליל האיגואנה" The Night of the Iguana .
ספר: נולדת בתה של אנריקה סומה, אלגרה. לאחר מות אגריקה סומה בתאונת מכונית ב-1964, יוסטן אימץ את אלגרה והעניק לה את שמה .
ספר: Willian Nolan: John Huston, King Rebel (Sherbourne Press, Los-Angeles) 1965: מבאים את "הchap" The Bible, קורא את הקריינות, מגלם את דמותו של נוח ומשמש בקולנוע של אלוהים.Christopher Fry: The Bible (A Pocket Cardinal Edition, New-York) 1966: מבאים את "הchap" The Bible, קורא את הקריינות, מגלם את דמותו של נוח ומשמש בקולנוע של אלוהים. Freddy Buache & Collectif: John Huston (Premier Plan, Revue Mensuelle, No. 41, Editions Serdoc, Lyon)
ספר: Robert Benayoun: John Huston (Cinema D'Aujourd'hui, No. 44, Editions Seghers, Paris) 1967: מבאים את האפייודה הראושנה ב"קזינו רואיל" Casino Royale (במאים אחרים: קוין, ואל גסט, רוברט פאריש וג'וזף מקגראט), מגלה את דמותו של M .
ספר: מבאים את "השתקפות בעין של זהב" Reflections in a Golden Eye .
1968: מגלה את דמותו של ד"ר דלאפ' בסרט "קנדי" Candy, במא: בריטיאן מרקאנר .
ספר: 1969: מבאים את "דייוויז החוטא" Sinful Davy .
ספר: מגלה את דודו של המרקיז דה סאד בסרט "דה סאד" De Sade , במא: סי אונפילד. מבאים את "הנהבים לנצח" A Walk with Love and Death , במא: סי אונפילד. הראשון של בתו אונג'ליקה יוסטן לצידה מופיע אטי דיזן .
ספר: Riccardo Cecchini: John Huston (Viridiana, Rome) 1970: מבאים וכותב את התסריט על גלאטיס היל עלי-פי רומן מאת גואל בהן "המכתב מהקרמלין" The Kremlin Letter , מגלה את דמותה האדמירל. מגלה את דמותה נאך-לונר בטרט "מיירה ברקנריידג" Myra Breckinridge במא: מייקל סארנה. מגלה את דמותו של סלי בטרט "גשר ב'ונג'ל" The Bridge in the Jungle במא: פאנצ' קוהנר .
1971: מגלה את דמותה של גברל מיילס בטרט "גבעת השטן" The Deserter , במא: ברט קנדיז. מגלה את דמותה Kapton פילמור הנרי ב"התוקה שנבקמה" Man in the Wilderness , במא: ריצ'ארד סי. סראפאיצן .
ספר: Romano Tozzi: John Huston [Hollywood's Magic People] (Falcon Enterprises Inc. New York)

ג'ון יוסטון עם ילדיו בחתונתו של טובי (העומד משמאל) ליד דני, מימינו אלגרה, משמאלו אינג'ליה

- 1972: מבאים את "עיר שמנה" Fat City. מבירים את "השופט רוי בין" The Life and Times of Judge Roy Bean. מගלים את דמותו של ג'רזי אידם. נישא לרעייתו החמישית סלסט שאין.
- 1973: מבאים את "מלכודת החופש" The Mackintosh Man. מגלם את הקוף נוטן החוק ב"קרב על כוכב הקופים" Battle For the Planet of the Apes. במאו: ג'יי. לי. תומפסון.
- 1974: מגלם את המיליאנור נוח קروس ב"צ'ינגדה-טאון" Chinatown, במאו: רונן פולנסקי. תסריט בתמונות: Richard J. Anobile (Editor): the Maltese Falcon (Flare Books, Avon, New-York).
- 1975: מבאים וכותב את התסריט עם גלאדייס היל על-פי סייפור מאה וロדיארד קליפילינג "האיש שרץ להיות מלך". מגלם את המיליאנור האрист ואגנר בסרט "הפריצה מהכלא" Breakout, במאו: טום גרייס. מגלם את מזקיר המדינה של טדי רוזוולט, ג'ון הייל, בסרט "הכפר והרוח" The Wind and Lion, במאו: ג'ון מייליסו. מגלם דמות של במאו קולונע ב"צדיה השני של הרוח" The Other Side of the Wind. במאו: אורטן וולס. סרט צאיומו החלו ב-1975, נשכו שנים אחדות בהפקות ולא הושלמו מעולם.
- 1976: מבאים את "עצמאות" Independence, סרט קצר (29 דקות) לרגל חגיוגת הרס' 2000 של ארחה ב'. מגלם את דמותו של הProfiler מוריירטי בסרט טלויזיון "שROLוק הולמס בניו-יורק" Sherlock Holmes in New York, במאו: כורטיס סגל. מגלם את דמות העיתונאי נד טבר בסרט "רוועת התמנון" Tentacles (Tentacoli) (il), במאו: אוליבר הלמן (סונגה אסונטיטי).
- 1977: מגלם דמות של גאנגרט בסרט "אנגליה" Angela, במאו: בוריס סגל. מגלם את דמותו של שגריר ארה"ב בארגנטינה בסרט הטלויזיון "המלך" The Rhinemann Exchange. במאו: ברט קברי. מתרגם מואה הדעתונו נד טבר בסרט "רוועת התמנון" Tentacles (Tentacoli) (il), במאו: אוליבר הלמן (סונגה אסונטיטי).
- ספר: Gerald Fratley: The Cinema of John Huston (The Tantivy Press, London).
- 1978: מתחליל בכימ את אהבה וכדורים Love and Bullets, Charlie Mochalk בידי סטיווארט רונברג. מגלם את דמותו של נתן ראנדרל במיני-סידרה טלויזיונית בת 8 פרקים "המלך" The Word, במאו: ריצ'רד לאנג.
- биוגרפיה: Stuart Kaminsky: John Huston, Maker of Magic (Houghton Mifflin Co., Boston).
- ביוגרפיה: Axel Madsen: John Huston (Doubleday, New-York).
- 1979: מבאים את "דם חכם" Wise Blood, מגלם את דמותו סבו של הגיבור. מגלם דמות של זר מיסתורי הסרט "הארוח" the Visitor, במאו: מיקל ג'. פראדייזו (ג'וליו פראדייזו). מגלם דמות של פטריארך שבנו, נשיא ארה"ב נרצח, הסרט "רצחנות חורף" Winter Kills, במאו: ויליאם ריצ'רט.
- מגלם איל ספנות צמוד לכיסא גללים הסרט "היגואר בעולה" Jaguar Lives, במאו: ארנסט פינטו. מגלם דמות של פסיכיאטר הסרט Head On, במאו: מיקל גראבן.
- תסריט: James Naremore (Editor): the Treasure of the Sierra Madre (University of Wisconsin Press, Madison).
- 1980: מבאים את פוביה Phobia. אוטוביוגרפיה: John Huston: An Open Book (Alfred A. Knopf, New-York). תסריט: Douglas Gomery (Editor): High Sierra (University of Wisconsin Press, Madison). יוסטון רוז. ר. ברנטן.
- 1981: מבאים את הבריחה לנצחון Escape to Victory, Annie.
- 1982: מבאים את "אני" Annie.
- 庫רא את הקריינות הסרט סימנת האשליות Cannery Row, במאו: דוויד ס. וורד. יוסטן השתחף גם כשחקן הסרט אר חפיקו הוציא בעריכת.
- 1983: מגלם פסיכיאטר הסרט "חוללה אהבה" Love Sick, במאו: מרשל בריקמן. מגלם את דמותו של האב קארדנאל הסרט גת קטן Minor Miracle, במאו: טראל פאנן. זוכה בפרס דייוויד וווק גירפית על מפעל חיים.
- 1984: מבאים את "למרגלות הר הגעש" Under the Volcano.
- 1985: מבאים את "הכבוד של פריצי" Prizzi's Honor. מועמד לפרס אוסקר על בימוי (בתו אנג'ליקה יוסטן זוכה בפרס אוסקר משנה על משקה הסרט).
- ספר: Scott Hammen: John Huston (Twayne Publishers, G.K. Hall, Boston).
- 1986: מגלם תפקיד אינקוויזיטור הסרט שם השוננה The Name of the Rose, במאו: ז'אן-ז'אק אנו.
- 1986: מופיע הסרט מומו. במאו: יהאנס שאף.

יכן הירש

ה

אם סרטו של לאנצמן הוא סרט? האם הוא קולנוע? נראה שבכ. הוא צולם על פilm צבעוני, בצלמת קולנוע, החומר עבר עריכה והוא מוקן באולם קולנוע. יושבים בו צופים מימינך ומשמאלו, שותפים לבסיה שאין דומה לה בתולדות הקולנוע.

אבל סרטו של קלוד לאנצמן הוא לכורה "לא קולנוע" כלומר, לא קולנוע כפי שהוא נiceps בדרך כלל ע"י קהל. זהו סרט, שגם בהיותו דומה לסרט תיעודי, הוא יוצר ז'אנר לעצמו ואין הוא דומה לשום סרט אחר שנעשה על השואה.

אין לי מושג אם לאנצמן רצה לעשות קולנוע, אך מאחר שהוא צילם כרך וכר שעות ומתחום עיר ומבנה סרט שיש לו מבנה מסוים, קרה לו מה שקרה לכל מי שעשה סרט: הקולנוע מתגנב בדلت האחוות ומבריזו על נוכחותו. רק הבונחו ושיקוליו של לאנצמן מאנועים את התcheinות והטכנית הקולנועית.

על כל המבזע המדמים הזה מרוחק פרודוקס שציריך היה לכורה לטלטל את לאנצמן ולהעמיד אותו במובאה מסויימת: הוא וכח לשבחים רבים על עבודתו, עבודה שבמרכזה הכספי הנורא ביותר של המין האנושי – תיעוד בלחות של הרצת המתוכנן הגדול ביותר בהיסטוריה, איך חיים עם הצלחה בשזה הנושא?

לאחר ההקרנה אמר לי מכר, שאם ציריך היה להציג את הקולנוע כדי להפיק את הסרט הזה, הוא היה מוכן להסתפק בכרך. ואילו אני, התייחס מוכן לחיות עם סתם קולנוע ובלי שואה.

אבל שואה הייתה, וטוב שנמצא לאנצמן כדי לספר עליה, קרוב לאמת ככל האפשר.

ל

אנצמן מצלים את הקרכנות, את אלה שהיו בתופת ויצאו משם חיים. אותן יהודים פולנים, צ'כים, הונגרים, גרמנים ויונינים שהשניים החלפו לא השיבו מהם את המראות האזומות ובstellenות והחמודה עשתה הוא חושף את סודם והופך את המושג השיגרתי של צופה על פיו. שכן הסרט הזה אין יותר צופה סיביל היושב בinenozות מול הבד. הסרט הזה הופך הצופה לעד אקטיבי שהஸבל לא פושט עליו. כאשר פיליפ מילר ובארהם בומבה התמוטטו והדמעות חנקו את גרכט, חשתה שאני מסיט את עיני לרגע מן הבד. כמו נספגתי ונשאבתי עמוק מידי אל תוך CABIN הגדול. אין לי ישוט להיות שם. אך גם חשתי שלרגע חדרocabם להיות פרט שליהם והדמעות חנקו את גרכט.

לאנצמן מתחד גם את העושים במלאכה. את "הברגים הקטנים". את אלה שהפכו גם את האחרים לרווחים. את הטלבים, האוקראינים – השותפים הנאמנים. לאנצמן משוחח בינווחות עם שומריו מחנות ועם האחראים על רכבות המוות. אותן שנתנו את ידם והיו שותפים נאמנים להשמדה. כי גרמני טוב ונאמן לפיהרר, מצית לפוקודה ומיל שמציאות, לעולם לא ישליק מדיו ונשקו וינוס מן התפקיד לנצח העולם.

ואת הפולנים מצלים לאנצמן. את האיכרים הפשוטים שעיבדו את שדותיהם אז בשם שם מעבדים אותם היום. שדות טרבלינקה; שאזו הגיעו עד גדר המחנה. את הגדרות הסירוש, אף שנאחים ליהודים לא פגה עד היום הזה. והמצלה של לאנצמן בעה ומרחפת על פנוי אידמה ואגמיה, מעל אתריו ההנצהה שבפולניה. אדמה ומים שלתוכה נספג אפרם ודמס של מיליון בני אדם, יהודים ולא יהודים כאחד.

חת ההשלכות החשובות ביותר שקיבל לאנצמן حياته, הוריתור המוחלט על חומר ארכינו שצולם בשנות המלחמה, ובאמצעות החלטה זו נמנע מעשיית סרט היסטורי, סרטו נבטל את חץ הזמן ואת השנים שהלפו והופך להיות אקטואליה. לאנצמן, מותר על מוסיקה, ורק פעמיים אחת לאור 9.5 דקות בשמע טנו במועדוןليل ווג גרמני, בעל ואשתו, מבוגרים, רוקדים לצילומו. גilm של הוג מסגיר את עברם: הם עברו את המלחמה, מועדו להילה נמצא ב"קורפריסטנדאם" שבברלין העברית. שאר הקולות העולים מפס האקורד הנס קולות גלגלי הרכבות, החוצים את מסילות וಗבולות אירופה ורחש המים הזרומים בנחלים ובפלגים, המים שהם האסוציאציה לח חיים ולקיים. המים שנשאו את האפר. רחש הרים הנושאים סיירת עז פשוטה ועליה סרבניך שחזור לפולניה, אל המקומות בהם קרעו הדברים הנוראים.

וקולות בני אדם, בפולנית ובאנגלית, בגרמנית וביידיש. כאשר המתרגם של לאנצמן פונה אל הפלנינים בשפטם ולאחר מכן מתרגמת את דבריהם לצרפתית, שווה המשלמה על פניהם בתמונות טבעיות וארכיות ואנחנו לומדים להכירם, שעה שהם מקשייבים לתרגום. לאנצמן בוחר לצלם את מריאניינז'יגבורו בתמונות קרובות ולעתים קרובות מאד ומדובב אותם בקצב האימי שלם. וכך הרדמות חונקות את גורנם והם משתתקים, הוא מתין, מצלם את פניהם המיוירים. עד שברגע מסוים, בקורס שקט וקצת מהוטפס, הוא מפסיק בהם להמשיך בעודותם, שכן עדות זו כה חשובה לנו ולדורות שיבואו. לאנצמן הופר בזוכרן "גיבוריו" ולא מניה להם להשמיט פרט ובעורתן של שאלות פשוטות להפליא, לפעים שאלות באילו טפניות, הוא מסיר את מחיצות הזמן.

חוננו של לאנצמן הוא קודר. בתמונה האחרונה של הסרט אנחנו רואים וショמעים רכבה נושא, מי יודע, אולי אחת מאותן רכבות שהובילו קרבענות. לא יכול להיות אסוציאציה בוטה מזו, בין שתי תמונות אלו, שורותות תמונות שלעולם לא אשבה:

את סרבניך, שתקן, חייר כל נסוך על שפתיו, מוקף בפולנים שזיהו אותו ונזכרו ב��לו הענוג והרך, הם עומדים בפתחה של כנסיה מתוכה צא תיכף תhalbכה דתית, של אוכלוסייה כפרית, כתולית, ש"החסד האלוהי" מפעם בה אך לא אהבה ליהודים, שאת בתיהם "ירשו" וביהם הם מתגוררים כיום.

ואת הספר מטרבלינקה, אברם בומבה, החושף את סודו האלים והcms. ואת פרצופיהם של הגאנינים. פרנץ סוחימל, שמקשה להיזכר אם בחורף 1942 היו בטרבלינקה 18 או 14 מעלה מתחת לאפס, ומידו לא חיממו אותו, שעה שנשים יהודיות ערוםות הובלו לתאי הגזים.

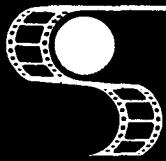
ואת האברת מיכלסון שהתיישבה בפולין וראתה את משairy הסטור, תא הרים הנידים. שחלפו ליד ביתה (שנשדר ודאי מיהודי), ואין היא יודעת כמה יהודים נרצחו, אך היא יודעת שהוא "מספר שיש בו, 4, אלף, 400, 4,000, ואולי 40,000", ובאשר לאנצמן אומר לה "400,000" היא נוטה להסתכם איתו, ושוב אומרת שבאמת היה שם ממשו עם 4... אך בשביבלי היה הקטע הקשה ביוואר בסרט, עדתו של פיליפ מלר הצ'כי. פיליפ מלר הועסק בונדר קומנדו, אותו תפקיד שנראה ממנו לא היה מעולם. הוא מספר את סיפורו באירועים, לפרטוי פרטיהם ואנחנו רק שומעים אותו, ובתמונה אנחנו רואים את אושוויץ כיום, מצולמת בחורף, השמים נמכרים, שחורים, כבדים ושלג צח ולבן מכסה את פני הארץ, והשלג הוא. כמו תבריך ענק שמכסה את הארץ כולה, וה:urlמה-נעעהalla הרף, על-פני אותן מקומות בהם היו תא גזים, התאים שפותצו ע"י הגרמנים כדי להשמיד את העדות הנוראה לפשעם. ופיליפ מלר ממשיך ומתראר בדיקונות רבה את השתלשות המעשים ואנו אנחנו רואים אותו ואנחנו אותו עד לרגע ההתומות של לו והוא רגע של אמת וכאב שאין לתארם במילים וקשה לעמוד בפניהם.

עולםఆהיה אסיר תודה לקלוד לאנצמן, על עשר השנים שהקדיש מחייו לעשיית הסרט "שואה" – אחד המסמכים הכוונים ביותר אוזות מעתים, שנגפשוותם אין

■ שיעור ושביל יהודי, בכל מקום בעולם, חייב בצפיה, לפחות פעמיים אחת.

1986 אוגוסט יולי - תכנית יולי

הטלוויזיה הישראלית קולנוע וטלוויזיה

בושאי החדש:

1. מסרטי הבמאי ג'ין יוסטס -

בשיתוף עם ארכיון הסרטים הישראלי

2. סרטים של במאים אמריקניים עצמאיים בשיתוף עם ארכיון הסרטים הישראלי
3. הקרנות מיוחדות

תמונה מתוך הסרט הדני "אורדט"

* הבנו מפנים את תשומתלב החברים לשינויים שהלו במועד הקרןנות, עקב הפעלת שעון הקיץ.

20.00 טעם החיים עפ"י מונטי פיטון
(ארה"ב/אנגליה 1982)

MONTY PYTHON'S THE MEANING OF LIFE

במאי: טרי גינס
שחקנים: ג'רهم צ'פמן, ג'ין קליו, טרי גיליאם,
חברות המצחיקים הבריטיים מביאים את ההפקה העשרה והמורכבת ביותר עד כה. שמנגה אפיפיotaה הסporaota את חי האדם מרגע לידיו ועד בשישמו פורחת ומופתקת על שער נורוудן. הכל מוגש במוגרת פסאדרו רינית של סדרת טלוויזיה. במרק המטגרת שפע של בדיות מטרופת, המורה אברכי, הרבה פארודיה ובו עמוק לכל עקרון אסתטי.

21.30 1001 השקרים על פיקאסו
(שבדייה 1978)

במאי: Tage Danielsson
שחקנים: ג. אקמן, פ. אוסקרסון, מ. קרוק.
הומוזיה שבידית מביאה על ספר החצלה האמנוני הגדל ביותר מאשר מאה ה-20. הספר שם לעיג ולקלס את אהבות הפעילים של פיקאסו המילינר ואת הפחד של אמריקה מאמנתו הקומוניסטית. לדעת יוצר הסרט, כל הרומנים והסרטים המתארים חי אמנים גדולים הם 70% שקר. והביוגרפיה שלהם לפיקאסו היא 95% שקר. כמו אמר פיקאסו "האמנות היא שקר החושף את המציאות".

7/6 يوم ראשון

19.30 הנץ מלטה (ארה"ב 1941)
THE MALTESE FALCON

במאי: ג'ין יוסטמן
שחקנים: האMPIERO BORGARAT, פיטר לורה, מארי איסטוור סרטו-הראשון של יוסטמןocabai. הכלש הקשוח סם ספייד, ייבורו הבזח של דשייל האמת, מוצאי לעצמו בראואה נאמנה דמות האMPIERO BORGARAT. הוא נשבך התרסיט נאם למקור הספרותי ומעביר את רוחו של האמת במלואה. למרות שborgarot כבר לא היה אלמוני עם יצאת הסרט לקהל הרחוב, הרי "הנץ מלטה" הפך אותו ללבוכן הדמות שגילם כאנ' 100 דקות. אנגלית, ללא תרגום).

21.30 סודי ביוטר (ארה"ב 1984)

במאי: ג'ים אברהמס, האחים צוקר
Jim Abrahams
שחקנים: אל קילמר, לוסי גאטראידי'

פסטיבול רוקנרוול בזורה גרמניה, האמור לשמש עצעד ראשוני בסינוי השתלטות על העולם של הרפובליקה הדמוקרטית - מהוות את הסצינה המרכזית סביבה

7/7 יום שני

19.30 ווורטקס (ארה"ב 1982) + הריצ'אה
VORTEX

במאי: סקוט ובט ב...
שחקנים: ג'יימס רוסו, לידי לויינץ
סקוט ובט ב. התמכו במחילה דרכם בסרטוי ספר 8. סרטם האזרע הראשוון ב-16' מ"מ עמוס השפעות מן "הסרט האפל" הקלאס ורטוב וכובל גם מרכיבים חדשניים כגון מסרים פוליטיים, אוירה ומוסיקה פאנקיסטיים. מיתולוגיות מן הוליגן הבניינית ועד. עולילה עוקבת אחר מריון הוויארוי. מנג'ל לדוחין ושתלון של חברה המפתחת בשק סודני ואחר עתרו השאפטן והפטריאן. השגים מנבאים למוכר לוין חדשני למשדר ההנעה האמריקני. הם רוצחים חבר קוגנרטס המהנדס לעסקה ולהמונה נכבשת בלשית פאנקיסטיות... (90 דקות). אングליית ללא תרגום). לפחות הסרט תהיה הרצאה של הגב' דניס וגנו מארה"ב האחרואית לכל הסדרה לויצו סרטים עצמאיים. הרצאה תחיהanganeglia.

21.30 מקס הוזעם (אוסטרליה 1979)
MAD MAX I

במאי: ג'ורג' מילר
שחקנים: מל גיבסון, ג'יאול סמואל, יו קים

הסרט לא יותר להקרנה מספר שנים ע"י הצורזה בכל האלים הגדושה בו. המבנה של הסרט מוכשר מעירובן. פורץ מטורף, המכונה "פרש הלילה", בורה מן הכלא בחברת יידיתו הפרוצה. אנשי החוק מתעללים בכל מי שנקרה בדרכם במסע הבקמה שלהם בעקבות מקס שהרג פרש ובת זוגו. מקס, שבסה לפרק ולהתמסר לחיה משפחה, נפגע ע"י הכנפה וחוזר לשירות ולמסע נקמה ברוצחינו בנו (100 דקות).

7/8 يوم שלישי

17.30 ליין החצ'ר (ארה"ב 1956)
THE COURT JESTER

במאים: נורמן פגמה, מלווין פרנק
Norman Panama, Melvin Frank

שחקנים: דני קרי, ג'ילינס ג'ונס, בולי רatabone ליין חטים נקלע לחברוה של שודדי יער המגנה על ירוש העצר הבריטי מפני מיזמותו של נסיך ערך המנסה לזכות שלא כדי בכס המלוכה (100 דקות. אנגלית, תרגום לעברית).

19.30 האוצר מסירה מדראה
(ארה"ב 1948)

THE TREASURE OF SIERRA MADRE

שלושה מן הכוכבים הגדולים שהצמיה הוליכו, לקרה סיום חייהם. העלילה עוקבת אחר בקרים מודרניים היוצאים לכלוך סוסי מוטנטג כדי למכוור את ברש לטעשת מזון לבכרים. רשותה יפהיפה מערערת החורה את אהובתו. המנסה לשכנע אותו לשרור את הטסוטים בפנשה, הסרט בעשה בתגאים קשים. פרט לאקלים של שכד. אטר היצליותם, מדבר נבדה, נאלץ צורת הפקה להתמודד בעייתי הנפשות של מרלין מונרו (124) דקוט. אנגלית, תרגום לא תרגום).

7/10 יום חמישי

21.00 הקront סרטוי בוגרי בית צבי

ערב המוקדש לסרטיהם של בוגרי המגמה לקול-זוע, בית צבי שם". להלן הסרטים שיקרנו:

אמיר הרגיל - ארץ זכות חלב ודבש (2 דקות)
דן פריס - רקויאם (5 דקות)
סיגל וייס - דלאו (5 דקות)
עמית ברוירר - טלי עץ או פאלי (6 דקות)
דן פריס - שעיר וריך (8 דקות)
טל מאוטנר - דילוגים (5 דקות)
דן פריס - להAMILDAZICH (הקללה) (10 דקות)
אמיר הרגיל - בוקר טוב ישראל (14 דקות)

* מספר המקומות מוגבל.

21.30 מתחזים (ארה"ב 1979)

Mark Rappaport

במא: ג'ין יוסטן
שחקנים: האמנרי בוגרט, טים הולט, וולט יוסטן

במא: ג'ין יוסטן
שחקנים: האמנרי בוגרט, טים הולט, וולט יוסטן
תאות הבצע מביאה לידי טירוף קבוצת אמריקנים הנוברים בהרי מנסיקו בסיכון למצוא זהב. סרטו הטוב ביותר של יוסטן ("האיש שרצה להיות מלך"), אחד התפקדים הטובים ביותר של האמנרי בוגרט (126) דקוט. אנגלית, תרגום לא תרגום).

7/12 מוצאי שבת

**20.00 צוללת צהובה (בריטניה 1968)
YELLOW SUBMARINE**

George Dunning
במא: ג'ורג' דאנינג

צוללת צהובה ובנה פלייט קשיים מפערלנד מגיעה לליברפול. ההיפושות המציגיות מתפניהם מאיימת להציג את מולדתו השוכנת מתחת לפניהם עליזו כובשיה השפלים. סרט האנימציה הראשן שבעה באופנים הבריטיים מאז "חוות החיים" (1955). הסרט מהווה אנתולוגיה מרוכזת של טכניקות אנימצייה שונות וחלות ושל גרפיקה חדשנית שנוצרה בשנות השישים ומכל את מיטב להיטי החיפושים (87) דקוט. אנגלית, תרגום לעברית).

**21.45 בוני וקלידי
BONNIE AND CLYDE**

Arthur Penn
במא: ארתור פן

שחקנים: וורן בייטי, פיי דונווארי, ג'ין הקמן
סרטו הטוב ביותר של אחד היוצרים האמריקניים החשובים, המגולל את סיורם של צמד הגיגסטרים בני פרקר וקלידי בארו ובכופיתם, בראשית שנות השלושים. הסרט, שלא ניסה להיות נאמן לסיפור האוטובי, הפך את בוני וקלידי לגיבורים עממיים (111) דקוט. אנגלית, תרגום לעברית וצפרתי).

7/9 יום רביעי

19.30 גוון או ספר החול (צՐפת 1984)
GWEN

במא: זיאן פרנסואה לאגינוי, מנ האנימטורים הצולטים שזיאן פרנסואה לאגינוי, מנ האנימטורים הבולטים שפעילים ביום במערב אירופה, מאופיין ניס בסגנון אישי ייחודי. לאגינוי חבר בתרבב בטכניות עשויה מזד לאמ פופולרית - גיורות בירר - והצלחה באמצעותה להציג מושגים מושגים וליצור תנועה חלקה ואמינה. "גוון" הוא אגדת מד"ב המתארת אי יש בעtid הבלט מוגדר. כדור הארץ כוסה בחול, אין שום שrido לציגויליז'ז' שיות קומוטורי כלשהו שדי ומעת לעת מתעורר רק כוח מיסתורי השם הפסים שנונים ומשנים. חסרי וממטרן מן השם הפסים שנונים ומשנים. חסרי כל פשר לנוזדים (מוזודה, קומוקום כייב). גוון היא יליה אסופית בת 13 היוצאת עם זונות השבט למעש רפואיים במסות עצומות שכבותן - מסע שאיש לא הע לעז קדם בין. הסרט מאופיין ביפוי פלאטי נדי ומקים לתהילה עלום רב עצמה - המדבר על כל המיתוסים שבו. פרט הביקורת בפטיסטי אלגמי (67 דקות. צՐפתית, תרגום לאנגלית). לבני הסרט יוקר סרטו הקצר של לאגינוי "חensis האטלנטי בסירה".

21.30 יוצאי הדופן (ארה"ב 1961)

THE MISFITS

John Huston

במא: ג'ין יוסטן
שחקנים: קלארק גיבבל, מרלין מונרו, מונטגומרי קליפט
בכתב עפ"י סיפור קצר מאת ארתור מלר ומשתק

טרגדיה פיסיולוגית מורכבת המתארשת במצודת מבוזרת בדרום האמריקני. את המקומות מאכלסים חיליליה של יחידה עצמאית קטנה ובני משפחותיהם. תירושת הבדדות והסיגרות של יושבי המקום, גורמת להתחפרותם של סטיטו ותוסביבי נפש והדמויות רוקמות ביבינו. מערכות יציחסים מורות וחולניות. במרקם ההתרחשויות עומדים שני זוגות. קצין בעל נתיות הרומוסקואליות החביב, הבשוי לאשה כוערת וקורלי נל המוצא מפלט בזרועותיה של האחורה מפני מהילת הנפש של אשתו. יוסטן עושה שימוש בסגנון שיר פשוט ועשה שימוש באווירה כבדה ואיטית המזכירה את פוטר הדורות. תירושת האלים הקידי מת בעקבם כל העת, פורצת בעורות אימאזים רבי עוצמה דוגמת קצין עירום היוצא לריכבהليلת על טום פראי ועוד (109) דקות. אנגלית, ללא תרגום).

21.30 MAD MAX II מקס הלחם בדרכים (1981) (אוסטרליה)

במאי: ג'ורג' מילר
שחקנים: מל גיבסון, ברוק ספנס, רונן וולס.

סרט המשך למקס הזועם. חזון אפקטיבי על עולם עתידני, בו שלטיהם ההרס והANGERICA ובני האדם מוכנים להרוג ולהרג בעבורו ליטר בזוזי. מקס הוא אחד מארותם גוחדים התועים במדבר שטרטם היחידה להמשיך ולהתקיים (96) דקות).

15/15 יומן שלישי

1. פופאי פוגש את סינגדל המלה,	17.30 אבימציה – סרט פופאי. מופפאי
(1936)	הצבועני הראשון 1936 ועד סוף
(1950)	תור הזוחב של פופאי 1950. ערך
(1943)	קים חדשים בארץ של 14 השנים
(1944)	הטובות של פופאי בצעע
(1947)	1. פופאי פוגש את סינגדל המלה,
(1948)	(מורעדי לאוטופר)
(1949)	2. פופאי עישה סרט
(1950)	3. קרוסלה
(1950)	4. אהבת ילדות
(1950)	5. סימפוניית תרד
(1950)	6. אורבל לשיאות
(1950)	7. מופיע בחובב האחורה
(1950)	8. מהומה בקצב
(1950)	9. GYM JAM
(1937)	10. פופאי פוגש את עלי בבא

ORISTIJA 19.30 גורל (בולגריה 83) במאי: ניקולה קראבוב Nikola Karabov

שחקנים: אלפטרו אלפטרוב, לדה טאבסה הסרט מבוסס על סיפור קצר מתוך ניקולה חייטוב "ירע דרוייש" ומתרחש בכפר קטן ונידח מוגותק מן הציגויליזציה, שתושביו פרימיטיביים ידועים בשם רוגותם ובוחוקם המורט הנוקשים שלהם. גיבורי הדרמה הם שני צעירים שמשחוותיהם מחלitos להשיאמ, כאשר לא ממושכים הנישואין בחתפת הכללה ע"ז אחיה ונמרכת לשכנו של הבעל כדי להגישים את המשכויות המשפחה. סייפור הסרט הוא סיפורה של הטראגדיה האישית ושיאפת הנקס הנמשכת יותר מ-40 שנה בלבד הצער שהתברג, והקדים משפחה אחרת (86) דקות. בולגרית, תרגום לאנגלית וערבית).

19.30 א. בוגרות ציון (ארה"ב 1983) OLD ENOUGH

במאי: מריטה סילבר
שחקנים: שרה בודד, רינגרו הארווסט, ניל ברי סרטה האIRON הראשו של מריטה סילבר, אחותה של ג'יאן מיקליין ("הסטור טרייט") החקהו בזמנו ב"שבעת הבמאים" של פיטר קילן זוכה לביקורות נלהבות. סילבר עוקבת אחר שיפרין של שמי בערונות בנות 14, מומצא ור�� שנותם. הפגשות בימי חופשת הקיץ. לבני היא בת עשרים ממנהן וקארון היא בת המהגרים דלי-אטומים, המתמצאת בחוקי החרוב המפגש בין שני העולמות השונים כמו גם עם בשנותם המפתחת הם הזרים המרכיבים סיבוב נעה העלילה. שחי דמיות נספות המודרבנות את קצב ההחישויות הזה אחיה של ארון ומנקוריסטייה בת 22 שבעיני הבערות ידעת את כל מה שהוא ליה עלי החיים. את הסרט הסוציאלי המשעשע זהה, המוביל לא מעט את טריפיו הצעיר, צילם מיכאל באלהאו, מעמידו התווך של חברות פאסיבנד (91) 91 דקות. אנגלית ללא תרגום).

ב. אליס איילנד (ארה"ב 1979) ELLIS ISLAND

במאי: מרידית מונק Meredith Monk

במאיות: מרידית מונק

מרידית מונק, הקולנועית-תקנית שהופיעה באירוע בפסטיבל ישראל האחרון, צילמה את סרטה הטוב ביותר באילנס אילנד, האדריכל עברו כל המהגרים שהגיעו לאורה"ב בתחילת המאה (25) דקות).

21.30 עיר שמנה (ארה"ב 1972) FAT CITY

במאי: ג'ין יוסטן John Huston

שחקנים: ג'ף בריגם, סטפני קייז, סון טיירל אחד מסרטיו האישים ביותר של ג'ין יוסטן בא לאחר תקופה של ארוכה ביחס הביקורת אליה. העלילה מתארחת בעולם איגירוף ועקבות אחר שבי אנטיגיבורים, שאפילו הקטנה ביציפויותיהם איינגה זוכה להתגשם. יוסטן משלhor את הסרט מון קליישאות המאייניות את סרטו האיגירוף האחרים. אין כאן חליקה לתוכים ורעים ולא עסוק עם ספורטאים שכוכב אירעפם לראות את קצהם אבשים חסרי תקוות, שככל שהוא יגבורם קצת של התהילה המקצועית. האיבורים שלו הם את הימים לא כאבים והשפלות מיטות. גם מבחןיה סגניות שבכאן יסתה למיטבו ובעוור צלמו המבריק קונגדר היל הוא עושה שימוש בעיבים הדויים במכרז, ממש כמו סרטו ה-*C* של שנות החמישים (100) דקות. אנגלית, ללא תרגום).

7/14 יומן שני

19.30 השתקפות בעין הזהב (ארה"ב 1967) REFLECTION IN A GOLDEN EYE

במאי: ג'ין יוסטן John Huston

שחקנים: אליזבט טילור, מרלון ברנדו, בריאן קיט

21.30

שוחט הכבשים (ארה"ב 1977)

A KILLER OF SHEEP

במא: צ'ארלס ברנט

הקולנוע. כחומר גלם לכתיבת התסריט, שימשו זכרו
בנות ילדותו של טריפר אך מקור השראה לא פחota
חשוב מהוותה "אפס בהתגונות", יצרת המופת של
זיאן ייגו (94 דקות. צפרפתה, מרגום לעברית).

21.45 **מוני פיטון - משחו שונה לגמרי**
(אובליה 1979)

**AND NOW FOR SOMETHING
COMPLETELY DIFFERENT**

במאי: איין מקוננת
שחקנים: חברות מונטי פיטון (גראהם צפמן, גין
קלין, טרי גינס, אריק אידל, מייקל
פלאן).

זהו סרטה הראשון של החברה מונטי פיטון המורכב
ממחבר מערכונים שבוצעו בראשונה בסדרת הטלוויזיה
זיה הבריטית "הקרקס המעופף של מונטי פיטון"
וצולמו מחדש לקולנוע. החומר הארכיטקט של
הסדרה הוא יירוף הינו המומן הבריטי "האנטלקטר"
אליל' בין המומן נגד כל שכבות היבזר בחברה הבריטית
ריה מופנים נגד כל אנשי עסקים, האורה הקטנו, עקרתית
המהוגנת: אנשי עסקים, מיעוטים וירושאים דופן
אחרים (88 דקות).

7/ 20 יום ראשון

7/ 16 יום רביעי

19.30 **מולין רוז (בריטניה 1953)**

MOULIN ROUGE

במאי: ג'ון יוסטח
שחקנים: חוה פרר, קולט מרצינד, זא גאברור
עיבוד הופשי לבוגרפיה של הצייר הצרפתי טולו
לטראל. יוסטח מציליה לבנות אויריה במבנה
פריס בימיו של לוטרק. עיקר ההתרחשויות
בבוחות סביב מועדון הלילה הפריזאי המפורסם
שהוא נשוא את שמו. הדמויות שאיכלסו את
ה"מולין רוז" מזאו להן מקום של כבוד ביצירותיו
של הצייר הצרפתי. הסרט עוקב בעיקר אחרי
שתי אפיוזות ידועות מחייו: ראשית האחים
הסוערת עם זונת רחוב ומערכת היחסים הסבוכה
שהוא יוצר אח"כ עם דוגמנית בזודה. לטרוק
שותה יותר יהויה, והופך לאדם מריר עד שהוא
מורבל לטירתו, בה הוא גם מוציא את מותו (123
דקות. אנגלית תרגום לצרפתית).

19.30 **א. סרטן אנימציה של רוברט בריר**

ROBERT BREER: Short Films
FIST FIGHT, LUMO, FUGITZ,
SWISS ARMY KNIFE, TRIAL BALLOON

מחבר סרטן אנימציה של רוברט בריר. "+2" הוא
סרט אופייני לאסופה ומשתפים בו חיבתה
המרחפת מן המחבון, תפוח-עץ ועוד. בריר איננו
גונג להתחילה את המלאכה על הסרט עם מס' תסריט
מוכן ואפיילו לא עם רעיון מוגדר אלא עבד בדרך
של אימפרוביזיות יומיומית והמתאהה הסופית
היא תערובת של אנקדוטות המוגשת בסגנון ורום
התודעה (25 דקות).

ב. פַּרְץָן הַחֲתּוֹל (ארה"ב 1972)

FRITZ THE CAT

במאי: רלף באקשי
RALPH BAKSHI
עלילתו של החתול הנואף פרץ. אינטלקטואל
ברירוק זורק המעביר זומו באורגיות סמיים
וחיכוכים עם אנשי החוק. על-פי ספרי הקומיקס
המחתרתיים מארת' ורוברט קראמב. סרט האנימציה
הארוך הראשון שהוגבל למוגברים (79 דקות).

21.30 **השופט רוי בין (ארה"ב 1973)**

JUDGE ROY BEAN

במאי: ג'ין יוסטן
שחקנים: פול נורמן, ז'קלין ביסט, אנתוני פרקיןס,
אותה גרדנר

אגדה מקסימה אוחdot אחת הדמויות המופיעות
ב;bruit. כיצד השלט השופט רוי בין חוק
וסדר בעירה מתפרק ונידחת בטקסס וכייד
את שמה של הזמורה המהוללה לילן לנגטן. אחד
הסרטים החשובים של ג'ין יוסטן ואחד הסרטים

21.30

גברים במלכחת (ארה"ב 1972)

John Boorman

שחקנים: ג'וזhn ברמן, ברט ריינולדס, גדי ביטי
ארכעה אנשי עסקים ערונאים מאטלבטה יוצאים
לשט סירות בנהר סוער בהרי האפלאיים ונקלעים
להתמודדות אלימה עם הטבע הפאריא ותשבי המקומות
והופכים ליוצרים הנאבקים בכל עצמות יציריהם על
עצמם קיומם הפיסי. סרט מדהים ביפויו ומהם
באכוריותו (109 דקות).

7/ 19 מושגא-ישבת

20.00

400 המלכות (צרפת 1959)

LES QUATRE CENTS COUPS

במאי: פראנסואה טריפו
שחקנים: ז'אן-פפיאר לאו, קליר מוריה, אלבר רמי
סרטו הארוך הראשון של פראנסואה טריפו מהוויה
את אחת מיצירות המפתח של "הגל החדש" הצרפתי.
זהו דיקוון ליריאלייסטי ולא-אנסטימנטאלי של תל-
מיד בן 12, ילד רגיש ולא-רצוי, הוסף מוכוב ידים
של הרונו ומוריון. אנטואן דואן – דמות שהופיעה
בארבעה סרטים נוספים של טריפו – נחפט באשר
הוא מבסה להסביר למוקומה את מוכנותה השגנבת
ונשלח למוסד לעברינאים עזירים. סצינות הסיום של
הסרט היא אחת היריגות והונגוותם לבתולות

מצליה להוציא מזוות השחקנים משחק מעולה על אף העלילה הפורצת. קליר טרבור זכתה באוסקר שחקנית המשנה הטובה ביותר (אנגלית, ללא תרגום, 100 דקוטה).

החשיבות של הוליבוד בשנות ה-50 (124 דקוטה. אנגלית ללא תרגום).

21.30 פגישות עם אנשים מיוחדים (ארה"ב 1978)

MEETINGS WITH REMARKABLE MEN

במא: פיטר ברוק Peter Brook
שחקנים: דרגן מסקימוביץ', טרנס סטטפ, את'ור פולד, נטשה פאורי.

ב-1917 הופיע בروسיה איש מיוחד במינו שהציג דרך התהפטחות האדם לקראות מיצוי אפשרויות. היה זה ג'.א. גורדיף שנולד בקורקאו. סביבו התקבצה סביבה של תלמידים מושרים שהקדישו את כל משאביהם ל"עבידה" (ביניהם אופנסקי שכח את הספר על דרכו של גורדיף) "הHIPPIE אחר המופלא". הרט עוסק בעוריו של גורדיף וביפויו אחר ידע הנטה. ברוק בונה את הרט כמו ספר מטופרי אלךليلת ולילה. סיירנו נבע מtower סייר וכמהלך סייר אחד מתחיל סייר חדש (107 דקוטה).

7/23 יום רביעי

19.30 הזר (ארה"ב 1977)

THE FOREIGNER

במא: עמוס פו Amos Poe
שחקנים: אריך מיטצל

עמוס פו, ישראלי לשעבר, הוא אחד הבמאים המובילים של סרטי "הגיל החדש" הנירורוקים. סרתו הרשותים תיעדו את הופעהו של לדרון הפאנק בראשיתה של התופעה המושיק לית-חברתית. גם סרטו העלית מתרחשים ב亞תו הפאקיסטית. ה"ז'יז'" מבוסס על מקורה אמיתי - רצח אכזרי של תימוהני לבן באחד הפארקים של ניו יורק. העלילה נפתחת בשדה תעופה בו נחת טיפוס צבעו לבן. הוא מושותט בעיר ומhapus מפלט מפני אויבים המסתתרים בכל פינה. פו יוצר אלגוריה של הניכור האורובי והרט נעה בין סיוטים לאובייסטים ללא דמיות המונעות עי מוטיבים פסיקולוגים, ללא קשר בין הדמויות ולא עלילה קוגניציונאלית. האורוים מתחרשים במרקח בין המצלמה, ללא הכרונות ולא הסברים מיותרים (אנגלית, ללא תרגום).

21.30 המלכה האפריקנית (בריטניה 1951) THE AFRICAN QUEEN

במא: ג'ין יוסטן John Huston
שחקנים: האምפרי בוגרט, קתרין הפקון

בתולה אנגליה מתבגרת וספן קבדי מגסים לחמקן הצעבא הארגנטינאי שכבש את מראה אפריקה ב-1914. המשע הארוך והמתיש והמאבק באיתני הטע וגבירות מנים, הופך את שני האנשים, בעלי הרקע, החיבור והאופי השונים כל כה, לזוג רומנטי מאותה. התסריט שם את הדגש על השבוי באופיים של השיטים ועל תפשות המלחמה. הופעה מרשימה של הפבורן ובוגרי מlodramatic גיגסטרים המתרחשת בפלורידה. יוסטן

7/21 يوم שני

19.30 סגנון פראי (ארה"ב) Charlie Ahearn

סרטו המסתורי הראשון של הציר והකולנוען צ'ארלי אהין צולם ב-16 מ"מ ובתקציב גדול חסר (250000 \$). כמו רבים מסרטיו הגל החדש גם הסרט הזה מטפל בהוויה החיים של נוער השולים הנירירוקי ומציג בשרהו אוטונומית, כמעט תיעודית, את תרבותם (82 דקוטה. אנגלית, ללא תרגום).

סטיוارت שרמן (ארה"ב) (סרטיים קצרים)

Stuart Sherman – SHORT FILMS

מקבץ סרטוני של סטיוارت שרמן העורך תרגלים קונגספטואלים. הוא מאגן את המיצאות החדש, עירדי מניפולציות, ערשה שימוש במשחקים מיילים, משחקי אימאג'ים, תכניות עירכיה, אפקטים מיוחדים ועוד. התוצאה היא משפטים ויזואלים (25 דקוטה).

21.30 מקס הוזען וביפת הרעם (אוסטרליה 1985)

MAD MAX BEYOND THUNDERDOME במא: ג'ורג' מילר, ג'ורג' אוגילבי G. Miller, G. Ogilvie

שחקנים: מל גיבסון, טינה טרנר, ברוס ספנס הפרק השלישי, המיגור והטוב ביוור בסדרת "מקס הוזען". מקס ממשך לחווית בעולם עתידני פרוע. הפעם הוא נושא לשמש כশומר הראש של שיליטה אכזרית על עיר מושחתת בדמותה האמתנית של טינה טרנר. סרט רענן, עשוי בקצב מהיר וסוחף ומופיע בדימויו עשיר והומר מקאברי" (107 דקוטה. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתיות).

7/22 يوم שלישי

17.30 שבע כלות לשבעה אחיהם (ארה"ב 1954)

SEVEN BRIDES FOR SEVEN BROTHERS במא: סטנלי דונן Stanley Donen שחקנים: הווארד קיל, גין פאול, ראס טאמבלין

מערבען מוסיקלי משולב בשירים, ריקודים אקרים בטיקת, המהווה נירסה מודרנית לסיפור המיתר לווגי על חטיפות הסבינות. סיורים של שבעה אחיהם החוטפים נערות ביריד ומוביילים אותו לחווות המוגנתה בהרים (102 דקוטה).

19.30 קילארגו (ארה"ב 1948)

KEY LARGO

במא: ג'ין יוסטן John Huston
שחקנים: האםפרי בוגרט, לורן באקלל מlodramatic גיגסטרים המתרחשת בפלורידה. יוסטן

רט, שוכת באוסקר על משתקו בסרט (103 דקות).
אנגלית תרגום לעברית וצՐפתית).

19.30 הכה את השטן (ארה"ב 1954)

BEAT THE DEVIL

John Huston

במא: ג'ין יוסטמן ג'ניפר ג'ונס

שחקנים: האמרפי בוגארט, ג'ניפר ג'ונס
קומדיית מתח המתארת את מעיליה של חבורת הרפטקנים במורה אפריקאית. בוגארט, שהיה אחד השותפים בהפקה, לא היה מרוצה מן התוצרת המוגמר וכמוهو מרבית המבקרים של התקופה. צפיה מהודשת בסרט מגלה,שמי שהתיישן היו הביקורות, והתגוננות העכשוויות או הדות הרבה יותר (92 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצՐפתית).

21.30 טרזון (בלגיה 1975)

Picha

במא: פישא

סרט הרפטקאות מצויר על טרזון המכחש את הארכוט ג'ין. זהו קוקטיל של פורנוגרפיה מצוירת, הומור שחור, אלימות ואנונימי הראויים. פישא הופר את דמותו של טרזון לאיזוצ'ה, אימפוטנט, המגלם את כל חשלות האנוש. כל הדמיות שטרזון נתקל בהן לקוחות מתוך סיפורי טרזון, המדען הקשיש, אחינינותו החתיכתית, הקולונל בדים והתקת הפיגם אים ובראשם המלכה בזונגה. אלא שפישא מרכיב עליהם איפינגים אנונימיים מגוחכים ומאלתר עליהם בחופשיות (80 דקות).

7/29 יום שלישי

17.30 הקוסם מארץ עוץ (ארה"ב 1939)

WIZARD OF OZ

Victor Fleming

במא: ויקטור פלמינג ג'יידי גארלנד, בו בולגר, ג'יק הארלי
שחקנים: ג'יידי גארלנד, בו בולגר, ג'יק הארלי
האב

אחת האגדות המקסימות שיצרה הוליביד עם ג'יידי גארלנד בתפקיד הראשי, כשהיא שרה את "מעבר לקש בענן". זהה הגירסה המורשת השניה למחזה לילדים נחעד זה. דורותי, הילדה הבלבלאה מאר�ו, ברוחת מביתה לארץ הפנטזיות עד שהיא מגלה לבסוף שהיא שאהוש מופיע בחצר ביתה (101 דקות).

19.30 אות הגבורה (ארה"ב 1951)

THE RED BADGE OF COURAGE

John Huston

במא: ג'ין יוסטמן ג'ין יוסטמן, ביל מולדיין, רוי לדאנו

שחקנים: אדי מרפי, ביל מולדיין, רוי לדאנו
עיבוד לרומו שכטב סטפן קריין בסוף המאה ה-19. העלילה מתרכשת בין מלחת האזרחים ווועסקת בנוסא הפהח או נכוון יותר הפהח מן הפהח. הייל פפרי ציר מצאצאים אדורים עורך, שב אח"כ ליחידתו ומוביל מעמסת הקרבנות. הרומן כתוב בסגנון אירוני ואותה להתקפה נועוט. הרומן על מוסד המלחמה ועל השינויים ועל הנסיבות הכלכליים הגרומיים להרבה לאופי האדם. יוסטמן ראה בסרט הgeschicht חלום ישן. הוא שומר על נאמנותו מירביה

26/7 מוצאי-שבת

20.00 קווקן (ארה"ב 85)

Ron Howard

במאי: רון אמיצ'יז, וילפרוד ברימלי
שחקנים: דון אמיצ'יז, טבילה נוטשה, בה מתפתחה פקיעות של החל החיצון. טבילה יומיימת בבריכת מעררת את הקשיים המבוגנים לחדרים חדשים, כמו היו בשער השוני לחיה. פרט לאפקטים המיוודדים מתוויות אלפיני לוקאס, מצטינאים גם השחקנים הראשיים הראשיים הנפלאים והגישה ההומניסטית הרומנטית. אוסקר לשחקן דון אמיצ'יז ולאפקטים המיוודדים שבסרט (117 דקות).

22.00 מסיכה (ארה"ב 1985)

Peter Bogdanovich

במאי: פיטר בוגדןוביץ' ש, סם אליאוט, אריך סטולץ
שחקנים: שר, סם אליאוט, אריך סטולץ
מעשה בנער מתברג, שמלחה נדירה השחיתה את פניו והפכה אותו למפלצת. הוא מתגורר עם אימו הצעירה, האוהבת והמסומת, המתרועעת עם חבורת אופנובענים משרדי שנות ה-60. זו מתייחסת אל בנה כל נורמלי וכך כנראה עצוב אופיו הנעים, בוצתו הוא מצליח להתחביב על בני גלו, למרות מומאים. בוגדןוביץ' והתרטואית שלו, אבנה האAMILICH פלאן, עושים כל שביבותם לדג מלג מהஹרות המולדורטניות המופרעות; פרט כבונן למתרחיב מן הסיטואציה המרכזית. שר הייתה מועמדת לオスקר וזכה בפרס המשחק בפסטיבל קאן, 1985 (120 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצՐפתית).

27/7 יום ראשון

19.30 קווקן

ראה מוצ'ש 26/7, שעה 20.00

21.30 מסעוזל שרמן (ארה"ב 1981-1985)

SHERMAN'S MARCH

Ross McElwee

במאי: רוס מקאלוי

סרט תיעודי שיש בו גם רצף סיירוי, מעין יומן קלונובי העוקב אחר מסעו של גנאל ויליאם שרמן מעצה הצפון כדי להוכיח את צבא הדרום שעדר עם צבאו מסע כדי להוכיח את צבא הדרום לשנים והכريع את המלחמה. רוס מקאלוי הצטייד במקלחת 16 מ"מ ובצדוק קול ניד שבסמך שבעה חדשניים עקב אחר דרכו של גנאל הצעפוני. את שלוש הנשים הבאות בלילה במלאת העריכה והותזהה היא מועלן. רצף אוטוביוגרפי המחויר את הבמאי אל הדרום (155 דקות. אנגלית, ללא תרגום).

אוגוסט 1986

2/8 מוצאי-שבת

20.00 האורה קיין (ארה"ב 1941)

CITIZEN KANE

Orson Welles

במאי: אורסון ולס, ניוו' קוטן, רוי קוליננס,
שחקנים: אורסון ולס, ניוו' קוטן, רוי קוליננס,
סיפורו של איל עיתונות מפי חמיה אגנש שונאים
תוך כדי קירה עיתונאית מקיפה. ולס מנשה להבini
את סוד אומלולתו של אמריקה המצליח והעשרה
ו משתמש בכל האמצעים הקולוניים שעמדו או
לשנותו. הסיפור מתהלך בנקודות זמן שנות ועשוי
משורה של סיפורים חופפים בחלקם ונפרדים בחלקם
האחר. הסרט נבחר במקומו הראשון בשלושת העשר
רים האחראים עיי' מבקרי הקולנוע במשל שערכ
כתב העת הבריטי "סיטי אנד סטודיז" (119). דקota).

22.00 קזינו ריאלי (בריטניה 1967)

CASINO ROYALE

במאי: ג'ין יוסטן, קון יוג', ואל גסט, רוברט
פארש, ג'וד מק'גאלט.
שחקנים: דייוויד ניבן, פיטר טרלטס, אורסולה אנדרס,
אורסון ולס, דבורה קר, וודי אלן, ג'ין
יוסטן

פארודיה מטורפת על סרטי גיימס邦德.邦ד המזוקן מגולם בידי דייוויד ניבן, אחינו הצעיר הוא
וודי אלן. הם מעורבים בפרשיות ריגול סבוכה, בה
локחים חלק עשוות סוכנים חשאים מכל רוחבי
העולם, המגנים לחסל את הארגון החשאי "סמאරש"
(131). דקota).

3/8 יום ראשון

CITIZEN KANE 19.30 האורה קיין

(ראה מוצ"ש 2/8 שעה 20.00)

21.30 ג'ינגל האספלט (ארה"ב 1950)

THE ASPHALT JUNGLE

John Huston

במאי: ג'ין יוסטן
שחקנים: סטרילינג היידן, סם יפה
סרט גאנטטים הבגוי בתוכנות שוגה לגמרי
מסרטוי הזיאנְר שרווחו בשנות הד' 30. לא עוד
עולם ריאליטית וחסרת רחמים על עולם הפשע, מעין
גיאוראליזם אמריקאי. יוסטן עוקב אחר מהלכי
התכנון והbijoux של שוד תכשיטים בווע העתיד
להתבצע עיי' חברות פושעים - כ"א מהם מפעלים
עיי' מוגעים אשימים שאינם קשורים בהביה
لتאותה בצע - אסיר ממשוחר, עייד' ממליח
הமמן את המבצץ, בעל מסבאה יגן, מפיצה
כספות בעל משפחה, נהג, ורופא קשוח. יותר
מאשר עיסוק בפרטיו הטענים של השוד יש כאן

למקרה וגם אצלו אין לגיבורים שמות אלא כינויים.
למרות שהמשרד הראשי צמצם את התקציב באופן
קייזני מצאו הוא והפיק מתרונות הולמים וצלמו
את סצנת הקרב בהוויתם בעמק סאן פרנסיסקו.
لتפקיד הראשי נבחר אדי מרפי שחкан אלמוני (109).
דקota. אנגליית ללא תרגום).

21.30 א. ג'ורג' גרייפין (סרטיטם קצרים)
(ארה"ב 1985-1975)

GEORGE GRIFFIN - SHORT FILMS

מהבר סרטים מעשר שנים עברdomו של אמן
ההנפשה וצייר הקרייטוריה של ג'ורג' גרייפין -
אנימטור השב למקורותיה של אומנות זו. צייר
צילומים ותפיסת אישיות של היצור. סרטיו הם בעלי
מעורב מבדדים, חרשניים, יוצאים בגדר הגישה
ההלווה, בטליל פתרונות נזרמתיבים מושלמים
ובעליל יהודית, בעלי פתרונות נזרמתיבים מושלמים
ציוו צילום אשליה, ומיצאות זמן ומקומ (29).
דקota. אングליית ללא תרגום).

ב. אורנט תוצרת ארה"ב (ארה"ב)

ORNETTE MADE IN AMERICA (1985)

Shirley Clarke

במאי: שירלי קלארק
המוסיקאי אורנט שחלול מהפכה בעולם הגיאן, שב
לאחר 25 שנים העדרות אל עיררת הולדוו בטכסס.
הסרט עוקב אחר הקריירה שלו מן הימים הקשיים
בשנות הד' 50 ועד עידן החלל - מהחירוף בו נולד ועד
כו השילוח של החללית - כולל במקביל למוסיקה
שלו אימאג'ים מן המיתוסים האמריקניים של שנות
העשורים האחראים (80 דקota). אングליית ללא תרגום).

7/30 יום רביעי

19.30 היינו זרים (ארה"ב 1949)

WE WERE STRANGERS

John Huston

במאי: ג'ין יוסטן, ג'י ג'ינס, ג'ין יוסטן
שחקנים: ג'רפליד, ג'י ג'ינס, ג'ין יוסטן
ג'ין יוסטן עוקב אחר סייפור האבה המתהש בקוביה
ומרמז על המהפכה שתתקיימה עשור מאוחר יותר
ותמגר את משטרו המושחת של בטיסטה. הרמיזים
והקשרים הפוליטיים של הסרט באו על רקע מי
השיא של המקארתיזם והיו בין הגורמים לביקורת
הקטלניות ולכישלון הקופתי הקלוסאלי. הסרט בוגע
בשאלות אקਸיסטנציאליות ובעמיד את השאלה
הבצחית - האם האלימות מקדשת את כל המטרות
(106 דקota). אングליית ללא תרגום).

21.30 שלא נדע משבנים (ארה"ב 1981)

NEIGHBORS

John G. Avildsen

במאי: ג'ין בלושי, דן אייריך
שחקנים: ג'ין בלושי, דן אייריך
מערכתיחסים מטורפת בין שני זוגות שכנים בשכונה
מגורים אמריקנית. וזהו קומדייה הוליוודית מרתתקת,
המתנהלת בקצב עוזר ונשינה. ג'ין בלושי המנוח
מפגין בה כשרון אמריתי (94 דקota).

כרייטי. הרץ הראשו מתרחש ברובע ווסט-אנד. הרוץ האלמוני ממשיך להשתול, מחלת צורות ופרצופים ומהסיל שורה של אנשים; נלム קשורים לרשומות שהיו בראשותו של אחד הנרצחים (98 דקות). אングליות ללא תרגום).

21.00 ציד הצבאים (ארה"ב 1978)

THE DEER HUNTER

Michel Cimino

במאי: מיקל צימינו
שחקנים: רוברט דה נירו, ג'ין קזול, ג'ון סאברג
סיפורם של יידיים צעירים יוצקיים פלהה מומצא רוסי החיים בעירה קתנה בפנסילבניה של סוף שנות ה-60. שלושה מהם יוצאים בשאננות תמיימה ואופטי מית לווייטנאם, נשבים בידי הווייטקונג והוכנסו ביהונן ששל התעלוליות. הם גמלטים מן השבי אחד בסיגון ונקלע לערמונית כפיתית של תגובה לטראומה שהוויה והופך לאיבר המהמרם בROLטה הרוסת במקומם. השלישי שב לבתו פגוע נפשית אך מוכן להמשיך בחיים (182 דקות).

6/8 יום רביעי

19.30 חוות הטרנגולות

CHICKEN RANCH

Nick Broomfield

במאי: ניק ברומפיילד
סרט תיעודי המתבונן מקרוב על החיים בבית זונות לאיל, בלבו של מדבר נוואדה – מושך של הלהוקות מינאים אליהם במסוק. הבשים עוזמנים לשירות הגברים משך שבורות רצופים, יומם ולילה. "חוות הטרנגולות" מגיש מבט מחויר על המקצוע העתיק בעולם ועל היחסים התמיימים הנזויים בתוך מוסד שכזה (90 דקות). אングליות ללא תרגום).

21.30 מעבר לאוקינוס השקט

ACROSS THE PACIFIC (1942) (ארה"ב 1942)

John Huston

במאי: ג'ין יוסטמן
שחקנים: המפרי בוגרט, מריאסטור, סיידני גראנט רייט

סרט הרפתקאות שעלייתו מתרחשת ביום מה"ע השנויות. בוגי הכלכלן מוחק לאמריקה המרכזית כדי לscal מזימה יפאנית לפוץ את תעלת פנמה. לקרהת תום הציולים קיבל יוסטמן צו גירוש ואית התסרטה השלים וינסנט שרמן (97 דקות). אングליות ללא תרגום).

8/7 يوم חמישי

20.30 סרט יווני –

בשיתוף עם האגדה
לידיכות ישראל יון.
כרטיסים במחירו 2.5 שקל.
פרטים נוספים בקרוב.

טיפול בדמותו, בנסיבות חייהם של העבריים, בשאיותיהם – כאשר הכל מוצג ללא אידיאליזציה, תוך העלאת תחושה של אורתוגוניות. מRELION מונרו בגעתו של אחד הגיגסטרים, מופיעה כאן באחד מתפקידה הקולנועיים הראשונים (112 דקות. אングליות ללא תרגום).

4/4 יום שני

19.30 דיוי החוטא (ארה"ב 1969)

SINFUL DAVEY

John Huston

במאי: ג'ון יוסטמן
שחקנים: ג'ון הארט, פאלמה פרנקלין
הבלדה על חייו וקורותיו של המורד הספרדי הידוע (95 דקות. אングליות ללא תרגום).

21.30 בוננות (ארה"ב 1971)

Woody Allen

במאי: וודי אלן, לואין לאס, קארלוס מונטאלבן
שחקנים: וודי אלן, לואין לאס, קארלוס מונטאלבן שלומיאל נירירוקי מוכן לעשות הכל כדי לזכות בחסדי בנות המין השני, אפילו להטרף לפעילות פוליטית ראדייקלית. והוא יוצא לאmericה הלאטינית והופך לאיבור המהיפה של וודי אלן מהוות אסתטיקה מית. סptrו הארך השני של וודי אלן מהוות אסתטיקה על העולם בו אנו חיים: אסיטיסטים וקומוניסטים, רודניים וגרועותשחרור, אמריקה הלאטינית מל אמריקה הצפונית וואיפלו נוגע בקהלנו (81 דקות. בחוש ההומו היחד-ירירירוקי שלו (81 דקות. אングליות, תרגום לעברית ולצרפתי).

5/5 יום שלישי

17.30 הסיפור שאינו נגמר

(מערב גרמניה 1984)

THE NEVERENDING STORY

Wolfgang Petersen

במאי: וולפגנג פטרסן, בارت אורליק
שחקנים: נוח האטאווי, בарт אורליק
ילד יתום מאם, נהוג להסתגר בעילית בגם ספר בעל מראה מוזר ולהימלט בעזות אל מחוות הדמיון. שם, בעולם הפנטסיה, מקום המפלט של האנושות. יוצא גיבור בזדמותו ללחום בכוחת הרשע תוך שהוא נפגש בדרכו ביצורים מסווגים שנבנו בעזות דמיונם העשיר של יוצריו ובוכות מכל העולם שהומנו לאורפנוי "בוואריה" במינכן (94 דקות. אングליות, תרגום לעברית).

19.30 רישימותו של אדריאן מסנגר (ארה"ב 1963)

THE LISTS OF ADRIAN MESSENGER

John Huston

במאי: ג'ין יוסטמן
שחקנים: קירק דאגלאס, ג'ורג' ס. סקוט
מוותה שובבני המבוסס על רומנים מאת פיליפ מקדו-גאלד. יוסטמן עוקב אחרי שרשראת של רציחות מסתוריות בונוסת ספריה המפורטים של אגתה

22.00 חג שמח מיסטר לורנס
(בריטניה 1983)

MERRY CHRISTMAS MR. LAWRENCE

במאי: נגיסה אושימה
NAGISA OSHIMA
שחקנים: דיבוייד בווי, טום קומני, רואישי סאקומו
כך צ'אן בריטי שבודו בכלא יפני במהלך המלחמה העולמית השנהה, מגירה את סקרנותו התרבותית של מפקד המטה הימני. סרט אויריה של הכמאי השערורייתי נגיסה אושימה ("אימפריה החוששים") הניתן בכוח מיסטי (122 דקות).

11/8 יום שני

19.30 אורDET (דנמרק 1955)

C. T. DREYER
במאי: קרל תיאודור דרייר, ברג'ט פדרספיל
שחקנים: הנריק מאלבר, רונאלד קינג
עבד קולובו שני למתזה מאת מנג'ה המהאר את שלושת יהדות לאשה מדינית הפגנתה בה, המכונן המבוגר נשוי למורה אלמנה זקנה ומיורנת. דרכו של מילין מונרו – אך לפחות כבודה היה פראנסואה טריפו שנבנה את "חטא על סף ביכר". אחד הסרטים האהובים עליו ביותר (105 דקות). אנגלית, תרגום לעברית).

21.30 אמש באלאמו (ארה"ב 1983)

LAST NIGHT IN ALAMO

Eagle Penell
במאי: איגל פנול
שחקנים: טובי דיבוריידס, לו פרי
אני משער שאפשר לומר שהסרט שעשייתי מדבר על מישחו שזמננו ההלך ואלו. הרעיון החקלי היה לתאר תהליכי הרהיט לשרטוט את הסחף בחיה קהילה קלאלית טקסאנס... לשרטוט את התקציב הזועם נאלצנו לשנות את הסרט שהוא במוחנו לסרט הגמור, שתראו על המסך. את הקהילה כולה כווץ פגנול לתוכם מיקרוקוסמוס. "קומדיית בארים" חמושה מתוקה. ה-"אלאמו" הוא בר מודע להריסטה ובתוכו מתחילה הדרמה (80 דקות). אנגלית ללא תרגום.

12/8 יום שלישי

17.30 הזאב הלמן (ארה"ב 1983)

NEVER CRY WOLF
Carol Ballard
במאי: קרול בלארד
שחקנים: צ'ארלס מרטין סמית, בריאן דנה, יו יובסטר

סרטו השני של בלארד ("הסיה השחורה") שהופק באולפני וולט דיסני, עורך גם הוא בסיפוריו חיות. בilog יוצא לשילוחות לקוטב הצפוני לחזור את אורחות חייו של הזאב הלמן, היה מסתורית שמעט מאד ידוע עליו. יופיע של הסרט באחת הקולנוע של הכמה ועוזריו. ככל שצינה מוגלה בלארד מקרים בעיצוב החזותי ובשים מרשימים בסוף הקול, צילומיו של הירוו נאריטה מרהיינט לסרטי טבע וחירות.

20.00 חטא על סף ביכר (ארה"ב 1955)

THE SEVEN YEAR ITCH

Billy Wilder
במאי: מרילין מונרו, טום איוול, אווולין קיס
שחקנים: שבע שנים נישואין יוצאת רעיתה של בורגני אמריקני טיפוסי להנחתת יפהיה ומוטפש. שנות אמות ווים עברות להתגורר בדירה (הבלתי ממוות) הנישואין הארכוטה, מזג האיר להילת שבוחן ודמותה המפתחה של השכגה השונות מהזאות הבהר, השמרן מיסדרו, בתוך סדרה של החיים אירוטיות על רפקט' אוטיה המגדילות אתו ועם גברים אחרים. אחת הקומדיות הגדלות של בילי ווילדר ותפקידו בטובו הטובים בטור של בילי ווילדר ותפקידו בטובו ביותר של מילין מונרו – אך לפחות כבודה היה פראנסואה טריפו שנבנה את "חטא על סף ביכר". אחד הסרטים האהובים עליו ביותר (105 דקות). אנגלית, תרגום לעברית).

21.45 העולם על פי גארפ (ארה"ב 1982)

THE WORLD ACCORDING TO GARP

George Roy Hill
במאי: ג'ורגי רוי היל
שחקנים: רובין ויליאמס, ג'ון לייטאג
יעבד לרומן מאת ג'ון אירינגן. וזה סייפורו של טס. גארפ בונה של אשה יוצאתdoor בתקופת, שלא רצתה בשום קשר עם עולם הגברים. בונה הובא לעולם ללא מחויבות רגשות לאב, טיס אלמוני, שגס בבייה"ח בו עבדה. כל חייו עמדים בצל האם. שהפכה עם השנים לכוהנת הגדולה של הפמיניסטיות. גם חי היישואין, המאורחים בתחליהם, אינם מצליחים להסיר את צלה של האם. זווית ראייה איריננית על העולם המודרני ודרך החיים האמריקנית (136 דקות).

10/8 יום ראשון

19.00 התנ"ך (ארה"ב 1965)

John Huston
במאי: ג'ין יוסטן
שחקנים: פיטראוטל, ג'ורג' ס. סקרט, אורה ארדנרט, ג'ין יוסטן

23 הפרקים הראשונים של ספר הספרים בעיניים הוליבודיות – בראית העולם, גן העדן, קני והבל, נורה והתיבה – יוסטן מגלם את נועה, סייפור מגדל בכל רעד. הוליבורד אהבה לטפל בסייעתו הגדולים מן ההראה בשל האפשרות לעסוק בגיבוריים הגדולים מן החיים ובמיוחד בכלל הילולות לעסוק בספריו חטא פיקנטים בלי צורך להתמודד עם עצוריה כלשהי. כאשר התמונה לעבדה בסרט יצא יוסטן בהצהרה, שכונתו להימנע מזיזיפים והסילופים של מרבית הסרטים התנ"כיים שנעשה עד אז. "אני נגד מחרות ראווה ושפיקות דמים. אני מעדני בסרט יסורי פוטי המסתורין האזורי מקורה שימצא בסרט יסורי פוטי אמריתי" (74) 12 דקות. אנגלית תרגום לצרפתית).

THE UNFORGIVEN

במאי: ג'ין יוסטן
שחקנים: אודרי הפבורן, ברט לאנקסטר, ליליאן גיש

מערכון המתרחש במחצית המאה ה-19 בטקסס. שתי משפחות לבנות מוסכבות עם האינדיינאים הווענים שאותה המשפחה היא בעצם מושליהם וואומה ע"י הלבנים. הם דושרים אותו חורף ומורים על בני הבנינים. לטענתם המבקרים זהו מערכון עם סמנים גזעניים (125 דקות). דובר אנגלית ללא תרגום).

21.30 החברים של אלכס (ארה"ב 1983)

במאי: לורנס Kasdan
שחקנים: ויליאם הארט, קווין קלין, גלן קלון

שMOVEDה יידידים מתקבים לסתופשבוע ארוך עם שובם מהלוירית חברם החטב אלכס. אלכס היה מנהיג מלידה ועדות מבריק שבסמוך להמשיך בקריירה אקדמית מוזהירה בחר לעסוק בעבודה סוציאלית ואח"כ בעבודה פיזית. הוא והבריו היו חלק מן הchengינה האנרכיסטית של מין, סמים ופעילות פוליטית שמאלית שאיפינה את חייהם הסטודנטים בשנות ה-70 השורות. כמו מרבית בני דורם, גם בני החבורה זו התברגנו והפכו חלק מן השיטה הקפיטליסטית (105 דקות). אנגלית, תרגום לעברית וזרפתית).

13/8 יום רביעי

ערב ט' באב – סגור

16/8 מוצאי-שבת

20.00 אלגרו נון טרופו (איטליה 1976)

במאי: ברונו בווצטו
סרטן אנטומיה המהווה מעין פארודיה על "פנטסיה" של וולט דיסני. האביגיטור האיטלי ברונו בווצטו יצר ששה ספורים עפ"י שיש יצירות מוסיקליות מוכrotein: "מנוחת הפאן" של דיביסי, "מלול סוגה מס' 7 של דבוח'אך; קונג'צ'רטו של ויולדי ו"ציפור האש" של סיבילוס; קונג'צ'רטו של ויולדי ו"ציפור האש" של טטרואונסקי.

21.45 העד (ארה"ב 1985)

במאי: פיטר וויר
שחקנים: הריסון פורד, קל מי מקגיליס

סרטו ההוליוודי הראשון של אחד מטובי הבמאים האוסטרלים, פיטר וויר ("גאליפולוי"). עלילת מתח המתרחשת בין אגשי כת האMISS, שטר מפלדלפה גאלץ להסתדר בכפר של בני כת זו לאחר שגילה שבראש עסקיו הברחת היירואין עומדים חברי למazard. קלי מקגיליס ("ראובן ראובן") היא האלמנה שנקלעת לתסבוכת לאחר שנבנה חזה ברצח אכזרי (112 דקות).

19.30 דרך הנופים (ארה"ב 1977)

SCENIC ROUTE

Mark Rappaport

במאי: מרק רפפרט
שחקנים: מרליין גונס, ראנדי דאנסן, קוינו ואדי מלודרמה סבוכה וחוותה על מערכת היחסים בין שתי אהיות וצער שהה בתחילת אהבה של האחת ועבר לזרענותה של האחת. מרק רפפרט, איש מברון בתהילתו דרכו, מציג את התהרכויות מושחת מבטן של שתי מספרות ומובלעת העלילה בסמנטים מן הרומנים של המאה ה-19: תכבים, ליטטורייה, כמות אדריה של דמיות, מספר וכיו"ב. אך הדמויות שלו אינן ריאלייטיות ובמוחן גם התפאוות והאכזריות. את התקומנותות הנרטטיביות הוא תורוף באמצעות ריקומים ומשעשים ובונה כל צינעה בגפרד ולשם עצמה בלבד. פרס ה-BFI לשנת 1978 (76 דקות).

21.30 שיוטות (ארה"ב 1980)

William Friedkin

במאי: ויליאם פרידקין
שחקנים: אל פצצינו, פול סורביבו, קארן אלן סרט סנסציוני, תוקפני ואלימים, העשויה הון מטבח האלים והמן של קהילת ההומוסקסואלים והסادر מאוכססים של נירירוק, שוטר סמי בשלה להשתקב בחבורה כדי לשמש פתון לרווח אוצר המחלל את קורבןותו ההומוסקסואלים (106 דקות).

18/8 יום שני

19.30 הגבר שקנא בנשים (ארה"ב 1985)

THE MAN WHO ENVIED WOMEN

Yvonne Rainer

במאי: איביך ריינר
שחקנים: ויליאם ריימונד, לاري לנין
פרופ' ביק דילר (שני שחקנים במקביל באירועו תפוקה) לימוד לדעת שאשתו האמנית גטהו אותה לאחר ארבע שנים נשואין. משך הימים הבאים עוקבת המצלה אחריו מחדדר העבודה לרחוב, לבתי קפה, בתיות הלימודים, לרפאפט ווחרה הביתה. בעוד הפטיקול עוקב אחר מחשבותיה של האישה. איביך ריינר לא ספק הרבה המבניות בקובלנגו העצמאי האמורני. העניין שהה מאוראה קובלנויות, במחול ובכוריאוגרפיה מושיע על העשיה הקולנרד עית שלה (125 דקות). אנגלית ללא תרגום).

21.30 צ'ינហטאון (ארה"ב 1974)

CHINATOWN

Roman Polansky

במאי: רומן פולנסקי
שחקנים: ג'יק דיקולס, פיי דאנאוור, ג'ין יוסטן
בlesh פרטבי בלום אנג'ל'ס שנשבר ע"י יפהפה מיטר רית לספק הוכחה על גיגיותו של בעלה ומוציא עצמו בעולם של חיכים בו איינו יכול לשנות דבר. פולנסקי מSHOWר את ז'אנר הבלש הפרטני של שנות הארבעים. בסגנון ריאלייטית נוקשה, משכנתה והדוקה בוגה פולנסקי טרגדייה צינית על עלם אפרורי של שחיתות וחולשות (131 דקות). (ערתק במצ'ין בנג'ו).

ORDET (דנמרק 1958) 21.30
במאי: C. T. Dreyer
קהל תיאודור דרייר
שחקנים: הנריק מאלברג, בריג'יט פדהספיל
עיבוד קולונגי שמי למחזזה מאט מונק המתאר את שלושת ילדייה של אלמנה והנה ותוינית. הבן הקבוג נושא לאשה מודניתה הפגאה בו, הבן השני, שעדם להוות כומר, איפך את שיטותו לאחר רמותה של יריבו הצעיר של אביו. הדין נשרן גאנמן למקורה ונערדא את הטלוכים בफחוש של מונק. מומלץ (125 דקות). הקרןת בכורה האנגלית (ואנגליית).

23/8 מוצאי שבת

RUMBLE FISH (ארה"ב 1983) 20.00
במאי: Francis Coppola
שחקנים: מאט דילון, דניס הופר, ניקולס קיג'

מיד לאחר שביים קופולה את "גורי הכרך", הוא מבים את "ראסטי ג'ימס", שניהם על פי ספינה של ס. א. ליננטון, סופרת פופולרית הכותבת בבני הגנורומים. ראסטי ג'ימס (مات דילון) גור מר מתגבור המערצת אליל ואחיו הכבור, מי שהיה פעם גיבור מלחמת נזיפות, כשאכיהם האלכוהוליסט מספייד את שקיעת בנו הבכור (94 דקות). אנגליית תרגום לעברית וצפרית).

BLADE RUNNER (ארה"ב 1982) 21.30
במאי: Ridley Scott
שחקנים: האריסון פורד, שון אינגן

גיבור הסרט הוא מהסל מקצועני, שוטר בשם קארד (הריסון פורד) הנשכר לשמשה מיוחדת: תיroleל ארבעה "כפילים" רובוטים דמיי אדם שגמלטו ממושבות החיל וחדרו לבדור הארץ במטרה למצוא את יוצרים ולאלו לאריך את משך חייהם הקצר - ארבע שנים. העלילה העתידנית מושרטת בנוסח סטי הבלתי של שנות האורובים כשהדגש מושם על העיצוב האומנותי (117 דקות).

24/8 יום ראשון

SOLDIER GIRLS (ארה"ב 1980) 19.30
במאי: ניק ברומפיילד
שחקנים: טריניטה טריניטה, ניק בראונל, ג'ון יוסטמן
סרט תיעודי שצולם במשר שבועיים במהלך הטירונות בפלורידה. האימוגנים נראים כמו חוף' שה מבית הספר וככליליות שיעורי שנה לרויסים וטכניות הישרדות במקורה של אסון גרעיני (90 דקות). אングליית ללא תרגום).

THE MAN WHO WOULD BE KING (ארה"ב 1975) 21.30
במאי: ג'ין יוסטמן
שחקנים: שון קורני, מיקל קיין, בריסטופר פלאמר

THE NUTTY PROFESSOR (ארה"ב 1963) 17.30
במאי: ג'רי לואיס
שחקנים: ג'רי לואיס, סטלה סטיבנס
ג'רי לואיס כ"ד ג'קליל ומර הייד. פרופסור מפורסם ומעורר גיחוך המלמד בימה בלולג אמריקני. מצאנו שיקוי שהופך אותו לאليل קונגנויל יפה-תואר, חביבו של יפה-היפות הקולג'. סרט מטורף שביבורא קולונגע בערפת דראן בו את אחד משיאי הקומיה הקולונגעית (107 דקות). אנגליית תרגום לעברית).

CUTTER'S WAY (ארה"ב 1983) 19.30
במאי: איוח פאסר

שחקנים: ג'ף ברידגס, ג'ין הרד, לייז איביכוון לכוארה, סוט בלש שבו מנסים שנוי צערירם להוכיח כי עשיר מרושע המגן היטב בזכות ספרו - קיפוד באזכור את חיהה של טרומפתי צעריה. אבל והוא רק מסזה חיינו של הסרט. מתח ליפויו של המותחן - רוחשים אין ספרו נושאים: המשור הצבע של החברה השפע האמריקני, הצלחת העמוקה שהותירה מלחמת ויטנאם בנפש האומה האמריקנית, קשר אמיץ בין שני חברים מנורר - קטר, נכה מלחת ויתנאמ וbone, ג'יגולו, חסר עמד שדרה - שידידותם עומדת במחנים רבים (110 דקות).

THE MACKINTOSH MAN (ארה"ב 1972) 21.30
במאי: ג'ין יוסטמן

שחקנים: פול ניומן, דומיניק סאנדר, ג'ימס מיסון ג'ין יוסטמן חזר לסגנון "פילמונואר" שאפיין סרטים שעשה בשנות הארבעים והחמישים. דמותו של הבלש הפרטני הופכת למרגל חסר פנים. הסרט פותח בשוד מטובייצ'ה אנטיקומוניסטי. הדרט כושל בלבית הכלא. רק הילומים כושל בסומו נשלח הגיבור לבית הכלא. מכאן מתחבר שבעצם אנו עוסקים בעילית ריגול מסועפת (105 דקות). אングליית תרגום לעברית וצפרית תית').

20/8 יום רביעי

WISE BLOOD (ארה"ב/מע' גרמניה 1979) 19.30
במאי: ג'ין יוסטמן
שחקנים: ברד דוריס, הארי דין סטנטון, נד ביטי

עיבוד לרמן מאת פלנרי אוקונר, צעריר ננד בין ערדים קטעות בדרום ארה"ב ומציג את עצמו כמתפרק אתאיסטי תוך כדי שהוא מנסה להשתחרר מהתראר מות בעקבות חיססו עם ביאו (המגולע ע"י יוסטמן עצמו). הוא לכוד בין הבצורות האורתודוקסית לבין הירסה הפרטנית שלו. "כגניתה האמת לאילישו". סרט מצחיק מקברי ובלתי צפוי בתהנויות העיליתות (105 דקות). אングליית ללא תרגום).

**21.30 מסיבת רוקים (ארה"ב 1984)
BACHELOR PARTY**

במאי: ניל ישראל

שחקנים: טום האנקס, טונרי קיטאן
דידיו הטובי של ריק המכרי על נישואיו להברתו
דבי, מארגנים למלען את החתונה, מצד הרוי הכללה
ומחרורה הדוחה, מובלים לסדרה של טעויות קומיות.
קומדייה מטופרת (105 דקות).

27/8 יום רביעי

MOBY DICK (ארה"ב 1956)
John Huston
במאי: ג'ין יוסטמן
שחקנים: ריצ'רד ביסטרט, גרגורי פק, אורסון וולס

עיבחו המרים של ג'ין יוסטמן לרומו הקלאסי מאת הרמן מלוויל. סייר אלגורי על מרדה נושא אחר לוותו ענק. התסריט נקבע בשיתוף עם סופר המדע הבדיוני ר' ברדבורי (116 דקות). אנגלית תרגום לעברית וצՐפתית, עותק במצב המקורי.

**21.30 הבריחה לניצחון (ארה"ב 1981)
ESCAPE TO VICTORY**

John Huston
במאי: ג'ין יוסטמן
שחקנים: מילקל קיין, מקס פוז סיידוב, סילבסטר סטלונה

хиילי, בנوت הברית במהלך שבועים ב-1943. קפטן קולבי, שחן כדורגל לשעבר, מתבקש לארגן קבוצת אסירים למסחך מול חברו והמשטר, אבל איש ממש קיון הגרמני. הגרמנים מבקרים לעורר את המשחק בפריז ולכצלו למטרות תעמלחה ואילו שבויי המלחמה מתכוננים בירחיה נזוטה, שהמשחק ישמש לה כהסואה. בעט המשחק פועל כל צד לפি תוכניותיו המקוריות. יש הטוענים שרועין הסרט נלקח מסרטו הוגני של זולטן פאבר אשר הציגו "שתי אחיזות בגינויים" שהתחבoses על כוכבי כדורגל אוטנטיים וביניהם: פלה, בובי מור, אוסוולדו אדרילס ועוד רבים מפורסמים אחרים (117 דקות). אנגלית תרגום לעברית וצՐפתית).

30/8 מוצ"ש

**20.00 הכבוד של פריצי (ארה"ב 1985)
PRIZZI'S HONOR**

John Huston
במאי: ג'ין יוסטמן
שחקנים: ג'ק ניקולסון, קתלין טרנר, אנגלה יוסטמן
קומדייה שחורה, סהרות ומופתת העוקבת אחר רוצח-শচির המועסק בשירות משפחת מאפינרים ניירורקי. מעמדו הבכיר של אביו הופך אותו למושמד לשאת את נכתת דון פריצי הקשייש. באירוע החברתי הוא מatabase ביפויו בלונדינית היוצאת בעקבותה אל החוף המערבי. כאן היא מגלה שהאהררכה האוובת איננה אלא עמתה למקטצע ולא זו בלבד - היא אף מועלת בכיספי מעבידה. החבונות הכספיות בעיליה קשורות כולם בדילמה של הגיבור: האם להכנע לחץ "המשפה" או לכוונה של אהבה. תגלית הסרט, אングליה יוסטמן (בתו של

marsh עשרים שנה חלים ג'ין יוסטמן להסריט את הספר מאריך קיפלינג עד שנשתיע בידו. גיבורו הרט שמי השני יזידים, נוכלים, סמלים לשעברც באכזרית המבקרים להתשער וmagicom למחוון קפריסטן שמצפון להדרו ותושבי המקום רوابים באחד מהם אל (129 דקות).

25/8 יום שני

**19.30 מלון ניו יורק (ארה"ב 1984)
HOTEL NEW YORK**

במאי: ג'קי רינגל

הרעין לסרט קשור לאירוע אמייתי שקרה לבמאית. היא מסרה כביסה לנקיי במכבסה סינית קטנה בסביבת מגוריה. כששהה לקבל את הכביסה הנקייה, געלם הבןין בו שכגה המכבסה. רענן הסגנים הנעלמים והמכבסה כיש אוטה, רצתי לעשות סרט כדי להראות ש"שם" הכל חולף וזמןם. הדברים זויים ומיד מוחלפים" (drover אנגלית ללא תרגום).

**21.30 מי מפחד מהשכן ממול (ארה"ב 1985)
FRIGHT NIGHT**

במאי: טום הולנד

שחקנים: קריס סאראנדו, רדי מקדואל סרט אימים שבמרקורי נקרא "ליל הכללות", נער מתבגר מגלה שבבית הקודר והאפל שמורל ביתו, המתמקד ערפֶת האותן. הוא מנסה להזהיר את אמו חבריו והמשטר, אבל איש אינו ממש להר, גם לא השחקן הנער. המופיע עבר בערב בטלביזיה, כקוטל עירדים בתכניתו "ליל הכללות". העלילה מסתבכת כאשר העrapid מחליט להיפטר מן הנער החקרן. הסרט מושפע בהומור ועשוי בתבונה רבה. עם הרבה אפקטים מיויחדים (106 דקות).

26/8 יום שלישי

**17.30 אנני (ארה"ב 1982)
ANNIE**

John Huston
במאי: ג'ין יוסטמן
שחקנים: אלברט פיני, קרול ברנדט, בראנדט פיטרס

בגיל 7 החמן ג'ין יוסטמן לbijים מօיסקל שהיה להיט בברודוויי. יתומה אופתימית מרכבת את ליבו של מלינור קשו ונדפת ע"י מנהלת בית יתומות בתמיית ואהיה המרווש (128 דקות).

**19.30 שושנת קהיר הסגולת (ארה"ב 1985)
THE PURPLE ROSE OF CAIRO**

במאי: וודי אלן
שחקנים: מיה פארו, ג'פ דניאלס סטיליה, מלכrichtה הנשורה לאיטלקי גס ואלים המבזבזו את משכורתה במשחקי קובה, מוצאת מפלט באלט הקולנוע. היא רואה את "השושנה הסגולת מקהיר" מספר פעמים עד שוטם באקסטר, דמות קולובוועית, יוצאת אליה מבד הקולנוע. סטיליה ווטס מבהלים רומו בעוד יתר הדמויות על הבד אינן מרגלית להמשיך ולשחק. כמו ב"זיליג" שב וודי אלן ובוחן את שפת הקולנוע ובמציאותה את יחסיו הגמלין. אמרת ושקר ובין כדייה לעובדה. לדעת המבקרים, זה סרטו הטוב ביותר.

שחקנים: מיה פארו, ג'ון קאסאבטס, רות גורדון
חלום של אהה בהרין הנושא את ברחמה את
בנו של השטן. פולנסקי נשאר נאמן לרומן מאת
איירה לוין ונושאים על חבל דק שבין המציאות
לדמיון. הסרט מצילח לגעת בפחדים העמוקים ביותר
שלנו ולעמתה את כל התרבות המודנית עם כל
האייזנויות שנבו (136 דקות).

ספטמבר

9/ יום שני

19.30 מים מים (בריטניה 1985)
WATER
במאי: דיק קלמנט
שחקנים: מייקל קיין, ולי פרין

האי קסירה, פניתנוּךְ זעירה באיים הקרייביים, מהווה את מוקהה של קומדיית הרפתקאות מבדרת, מלא חיים וקצב: בקסטר, משללה האיש והמוסכל של קROLוביה בריטית נidleת, מגסה למציאוּךְ דרכו בתוך סרך אנושי מוזר, הכרל את אשתו התובענית, מנהיג המרדדים המוקומי, צוות האצלות של חברת נפט אמריקנית ואקלודג'יט עזירה וגוחשה המגיעה למקום بغداد לשחרר מושבה של עטלפים ארכיאולוגיים. קומדייה מטורפת וסחורהית עשרה בהתרחשויות מפתיעות (69 דקות).

21.30 הרים (ארה"ב 1985)
ST. ELMO'S FIRE
במאי: ג'ואל שומבר
שחקנים: רוב ליואן, אנדו מקארתי

שבועה בגריי קולג', יוצאים להתמודד עם החיים בחוץ. כולם מוטלים בעקבות מני הסתגלות חברתיות. אל, העסוק הפוליטי שהברתו מסוכת להונשוּךְ נגן, הג'ז, הנשי שבחורה, הבהיר מאהירות, טטודנט למשפטים הלוואה בקדחת האבה, הסופר הרכבל, העורכת הסוציאלית שאינה מדעת לנישותה, וגערת הזוחר שהמין משמש לקידום הקריירה שלו. נושא של הסרט, יותר מאשר על גבורותם של חולפים והתפתחות מושלות הוו על האבה.

9/ יום שלישי

17.30 הגנב מבגדד (בריטניה 1940)
THE THIEF OF BAGDAD
במאי: מייקל פאול, טים ולאן, לודז'ג ברגר
M. Powell, T. Whelan, L. Berger

שחקנים: סאבו, ג'ון ג'יסטי, רקס אינגרם
הగירסה הקולנועית השניה למספר הערבי הקלאסי. אלכסנדר קורדה, מפיק הסרט, התכוון לצלם אותו בבודד אך' אירוני מהלע'ה. השניה איילצו אותו להסתפק בצלבון אולפן. במרקז המחרחות המקומות הוו מתווך "אלך לילה ולילה" עמדו נער הייצא למאבק נגד קוסם מרושע באמצעות שד כלוא בבקבוק (106 דקות). אングליית, תרגום לעברית וצרפתיות).

הכמאי), כמעט ומצליחה לגבור את ההצגה מגיק ניקולסן (חברה לחים). ניקולסן, תוך שימוש בסגנון משחק משוגע מצליח לבנות דמות מדויקת ומרתקת (129 דקות). אנגליית, תרגום לעברית וצרפתיות).

22.00 ברזיל (בריטניה 1985)
Terry Gilliam
במאי: טרי גיליאם, רוברט דה נירו

שחקנים: ג'ונתן פריס, רוברט דה נירו
סרטו השליishi של הבמאי טרי גיליאם, איש המונטי פייטון לשעבר. בדומה לסרטו הקודם "שודדי הזמן", גם זה מסע ארוך אל תוך טוטו של שודדי הזמן. סאמ' לאורי, פקיד אפור ממשרד האינפומץיה, יוצא לטהר את שמו של אורה שעלה באל שבתוות הש恊ה שכנה של ריסט מוסוכן ולחלץ נגנת מושאית שהיתה שכנה של הטרוריסט ומואז רודפיים גם נטיות קפקיאות שהכל של 1984 של אורוול עם נטיות פיקאיות לפיטוטים (140 דקות).

31/8 יום ראשון

19.30 א. הקרב על סן פיטרו (ארה"ב 1945)
THE BATTLE OF SAN PIETRO
John Huston

במאי: ג'ין יוסטמן
הפרק השני בטריילוגיה התיעודית של ג'ין יוסטמן על מלחמה"ע השניה מהויה בראונקה של הרבות על אדמת איטליה בין כוח הפלישה האיטלקי ובין הגרמנים הנבוגים. יוסטמן מראה את מורות המלחמה מה מנquot;ת המבט של האורחים הנגבעים כמו גם מזו של האזרחים שנקלעו לקרבות. הקרב על סן פיטרו דרש מחיר כבד בחצי אדים; "החיים של אלו היו רב ערך – רבי ערך למולדתם לאויביהם ולהם עצם". בסוף הסרט שבים האזרחים לבתיhem ההרדים ויאלו החיליאנים – יוציאו קדימה ויחזו עוד נဟרות, בהיסטוריה – (33 דקות). אングליית לאל תרגום).

ב. יהי אור (ארה"ב 1946)
LET THERE BE LIGHT
John Huston

במאי: ג'ין יוסטמן
הסרט התיעודי השליishi שעשה יוסטמן עבור הצבא האמריקאי וווקב אחר תהליך שיקומם של נפגעי הלמקרב מלחה"ע השניה בביב"ח נירוורך. "ויהי אור" לא נחש בפנוי היביריה הרחוב 35-5 ומכרי הקולנוע של תחילת שנות ה-50 יזכיר אותו בשל שבחים. הסרט כולל רגעים נוגעים לכל של חשיפה אישית מהויה חלק מתחילה השיקום הפסיכולוגי. יוסטמן מתחזק על הערכמה הפנימית הטמונה באדם ועל אומץ הלב הנדרש מן הנפגעים כדי לצאת ממצבם. תגבורתו הנורמלית של המוח למצבים האיריים בהם הם עמדו החיליאים דדייה אותו לאלה, שכחה או חוסר יכולת להלך. הגישה האינטיגנטית, הרגשית והבנה של יוסטמן הופכים את הסרט לאחת היצירות הגדילות של השפעת המלחמה על נפש האדים (58 דקות). ללא תרגום).

21.30 תינוקה של רוזמרי (ארה"ב 1968)
ROSEMARY'S BABY
במאי: רומן פולנסקי

19.00

למה ישראלי (ישראל 1973)

POURQUOI ISRAEL

Claude Lanzmann

במאמר: קלוד לנמן

סרטו הראשן של קלוד לנמן, במאמר הסרטן "שווה".
הபאורה המוקולנייה הרחבה והיסודות ביוטר שב' עשתה אי פעם אגדות ישראל. שיר אהבה נרגש לישראלי, לא הדמות הסינטטית והפלקטית של הסופרמן, אלא לקיבונזק שעבר את השוואת, לפROLE' סור הדתי בירושלם, לעולה החדש מבריה'ם, לאב שכול מדימונה ולסטור תוניסאי מאשדוד (195 דקות). מתרגומים לעברית).

תודה מיוחדת לאכינועם חרפּק - מהארצין
הישראלי לסרטים/סינמטק ירושלים על עזרתו
הרבה בהכנות הכנות זו.

דמי חבר לשנה - 15. ש"ח
לחילום, גער וסטודנטים - 12. ש"ח
מנוי זוגי - 25. ש"ח

לכבוד
הסינמטק הישראלי,
ת.ד. 23070
תל-אביב 61203

אבקש לצרף אותו לחבר בסינמטק תל-אביב / הנני
מחדש בזה את האחים בסינמטק.

שם
כתובת
..... מיקוד
..... תלפון
..... עיסוק.

נא לצרף תמונה פספורט / בלי תמונה לא תתקבל
ההרשמה.

נא לצרף כרטיס החבר היישן.

ה עדות :

- אין סינמטק אחראי למצב הטכני ולאורכם של הסרטים. (אורכם של הסרטים שמצוין בתכנית הוא אורך המקורי בלבד).
- שינויים בתכנית אפשריים. גע לעקוב אחריו הפרסומים בעיתונות ובאזורים הכניטה לסינמטק.
- כל הסרטים מלוחמים בתרגום לעברית, אלא אם כן מצוין אחרת בתכנית.
- ה קופסה נפתחת שעה לפני תחילת ההקרנה.
- עד עשרים דקות לפני תחילת כל הקרכנה - מכירה לחברי הסינמטק בלבד. (אללה שנאים חברם יכול להתחייב לרכוש כרטיסים רק לאחר החבר האחרון שהגיע למקום ביום המיועד לחברם).
- רכבת כרטיסים מראש, לחבר הסינמטק בלבד - במשרד הסינמטק, בניית עירית תל-אביב קומה 11 חדר 1157 ביום ג' ר' בין השעות 9.00-13.00.
- חברי הסינמטק לא יכולים לרכוש בקופה יותר מ-2 כרטיסים בפעם אחת.
- חניה לבאי הסרטים, גם מחורי בית מפעלים הפיס, רח' לייאונרדו דה וינצ'י.

22.00 למרגלות הר הגעש (ארה"ב 1984)
UNDER THE VOLCANO

במאמר: ג'ין יומטקה
שחקנים: אלברט פיני, זאקליין ביטן, אנטוני אנדרווס

מכסיקו, גואטמאלקה, 1.11.38. הסרט כולם מתחרש בתהאריך זה שהוא "יום המתים" המכסיקי ני. אלה הן 24 שעותיו האחרונים של קולונל בריטי המכור לטפה המרה. לאחר שבזעוב ע"י אשתו וחוזה בניתוק היחסים הדיפלומטיים בין מקסיקו לבריטניה. אשתו חזרה ומנסה לשוב ולהחיות עמו. אליו החורג מגע, והשלואה חיים ופחד. זהו עיבוד קולוניאלי לרומי מעתם להעבירה לאירוע נכסלו, בינהם: גונאל, גוזף לוס, קו רاسل, ואחרים (111 דקות). אבגלאית תרגום לעברית (צՐפתייה).

9/ 3 יום רביעי

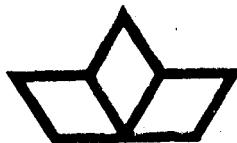
19.30ليلות כביריה (איטליה 1956)
LE NOTTI DI CABIRIA

במאמר: פדריקו פליני
שחקנים: ג'וליטה מסינה, פרנסואה פריה, פרנקו פבריצ'י, אמאדו נזוארו

סיפורו הקסום של פליני, על פיתוייה של כביריה הפרוצה הקטנה והתמייה, החולמת למצוא מאה עשר וחמש טובים יותר, אך נסיגונומה מסתויים תמיד באכובה (110 דקות).

21.30 שאלת זמן (בריטניה 1980)
BAD TIMING

במאמר: ניקולאס רוג
שחקנים: ארט גרפוןקל, תרזה ראל, הארבי קיטל פרשיות האבבים כואבת בין פסיכיאטר אמריקני העובד בוינה לבין צעירה עצמאית ועשרה שפגש במסיבת. את סייר האבבה המלודרמאטי, הפשוט לכארה, מגיש רוג בדרך מוקורית וחוויות שמאפיינית את כל סרטיו. הוא אוסף הלקוי תשbez מפותחים, משתמש בתנועה בלתי פוסקת מז העבר להווה ולעתיד, ויוצר תחרשות אחת מתוך מכובץ הנושא העתיק של הסרט: אהבה שאינה באה על סיוקה. כמו בשני סרטים אחרים, גם כאן בוחר רוג לתפקיד הראשי זמר. "יש בהם את כל התכונות של שחקנים אך הם לא הושחתו ע"י המשחק" (123 דקות).

בית הוצאה כתור ירושלים בע"מ

סדרה חדשה על בימאים מפורסמים

בקרוב: הקולנוע של פרנסואה טרייפון

הספרים מתארים את השקפתם הקולנועית
של הבימאים ואת דרכיהם עובודתם, לרבות
ראיונות אתם, עם אנשי הציגות ועם השחקנים.

הספרים ימכרו בסינמטק בהנחה
מיוחדות לחברים.

"אהבה ציירה לנצח" הוא סרטו ה-12 של הבמאי משה מורהי, שהופק בשיתוף פעולה אמריקני (חברת טרייסטאר) וישראלית (המפיקים יעקב קוצקי ושרון הראל). מחצית מן הסרטים שעשה עד כה בימים מזרחי בישראל, ואחת מהחצי השניה באירופה, בעיקר בצרפת. משה מורהי רואה עצמו בראש וראשונה כמספר קולנועי, שהעדפתו הראשונה הם סיורים ביוגראפים הנוגעים לו ולמשפחהו, ואם לא אלה - סיורים הקוראים לעולמו הפנימי. הוא הישראלי היחיד שבסליח "אוסקר" מקשט את דירתו הצל-אביבית, הישג שאף במאי ישראלי אחר לא הגיע אליו. הפגישה עם משה מורהי נערכה בתום צילומי סרטו החדש, עד בטרם החל במלאת הערכיה. זהו, למעשה ראיון בלבד ל"סינמטק", כי מורהי מסרב בדרך כלל להעניק ראיונות לעיתונאים ישראלים.

סיפור אהבה בלתי אפשריים

שאול שירן משוחח עם
משה מורהי

זאת הפגישה הראשונה ביןנו, אבל אני יודע שאינך נוהג להעניק ראיונות למי שלא ראה את כל סרטיך או לפחות את רובם.

כמה מהם אתה ראת?

כל מה שהוקן בישראל בהקרנות מסחריות, כולל "איש רחל" שנעלם אחרי שבוע אחד של הקRNAה בלבד.

אם כך, אפשר להתחיל.

הפילמוגרפיה שלך מתחלקת בין סרטים שעשית בחו"ל לסרטים שעשית בארץ.

התקופה שבה התעוררה בי התשוקה לעשוות סרטים, אמצע שנות החמשים, הייתה תקופה שבה לא היה קולנוע ישראלי והיתה זאת אוטופיה להאמין שבוחר כמווני יכול להגיע לכך. על כן היה זה טבעי שאסע למקום אחר כדי שאוכל לעסוק בפועל זהה. בחרתי בצרפת מושם שחונכתי על ברבי התרבות הצרפתית. אני יליך אל אלכסנדריה, הלכתני שם לבטייסר צרפתים, השפה הצרפתית היא שfat ami. לכן ברור היה שאם لنסע, אזי רק לצרפת.

מה הוליד דווקא את התשוקה לךולנוע? האם היו לך נטיות אמנויות אחרות קודם לכן, כמו הכתיבה?

לא. אינני אחד מאלה אנשים שנולדו עם ייעוד. הדחף הזה הופיע אצלי מאוחר יותר. אמנים תמיד אהבתי קולנוע אבל באומה המידיה אהבתני לקרה. העולם הדמיוני שלי, ניל, היה מלא וגדוש סיורים. הייתי חי בספרים יותר מאשר במצבות של משחק בדזרגל עם ילדים אחרים. סרטים התחלתי לראות רק בגיל ארבע או חמיש, לא כמו הילדים של הימים החשופים לקולנוע מגיל שנה, כי יש בכל בית טלוייזיה שבה אפשר לראות סרטים. אני זוכר סרטים מילאו עבורי

מזרחי מבאים את "אהבה עיריה"

באותם הימים תפקיד דומה לדומניט שקראי, הם מילאו את העולם הפנימי שליהם והעשו אותו. אבל באותה תקופה לא היה כל קשר בין הרצון לראות לרצון לעסוק בשטח זה. זה בא בזמן מאוחר, יחסית, אחרי שעסקתי בדברים אחרים. עלייתי ארץם בגיל ארבע עשרה וחצי, הגעתו לקיבוץ מעברות, אחר כך לגת, גרעין שהיהתי חבר בו, ושיסד קיבוץ הנושא היום את השם נירצח. למחשה שעלי לעסוק בקורסו הגעתה רק בשנת 1957, כשהיא הייתה כבר בן 26, גיל קצר מאוד לבחרת קאריריה.

אילו סרטים אהבת באותה תקופה?

אני ציריך קודם כל להקדמים ולומר שאני אוטודידקט. את ספסל הלימודים עזבתי כאשר עלייתי לארץ; כל מה שלמדתי מאז, לפחות בכוונות עצמי. היום אני יודע שהעירך את העשור הגדול של התרבות היהודית הספרדית שנתקתי במשפחתי, אבל במה שנגע לחרבות אירופה, היו לי חורים רבים בהשכלה. מוסיקה קלאסית התחלתי לשמע רק בגיל 12. ציורים לא ראיתי עד גיל 15. באותו הימים הייתי צורך ספרים וסרטים ללא אבחנה. הרשה לי להסביר: הדוחך ללבת הקולנוע לא נבע מכך הצורך לראות סרט טוב אלא מתוך אהבת המדינום עצמו. אגב, סבלתי זמן רב מן הניגוד הזה. הייתי מסוגל לראות את כל הסרטים שייצאו מדי שבוע בתל אביב, או מאוחר יותר בפариיס, ללא העדפה מוגDATAמתה. היו כמובן סרטים שאהבתי יותר והלכתי לראותם שוב ושוב. אותו דבר ביחס לקריאה. הייתי קורא כל רומן שנפל לידי, למרות שידעתني שיש הבדל משמעותוני בינויהם. אהבתי לסרטים ולסרטים לא פגעה מעולם בקשר להערכתה שלי לגבייהם, אולי להיפר ...

אילו בשאלת בגיל 17 بما מעסוק בעtid, מה הייתה עונתך? וראי שלא קולנו. הייתי אז חבר השומר הצעיר, שם הערכנו שאני בחור תרבותי ומוכשר. מאי בהרבה שיטים, למורות שהייתה בן עדות המורה. זה תמיד עירר בהם פלייה, אבל זו בהחלט הבעיה שלהם. בכל מקרה, הם השתמשו בי כשליח,

ביקשו שאעבד עם נוער מן הסוג שמכנים היום "בוגר שללים". נשלהתי לצרפת ולצרפת-אפריקה מכיוון שידעתني צרפתית. באותה תקופה (1950-52) הרובתי לקרוא ולראות סרטים. הושפעתי מאי על ידי "הפואמה הפdagוגית" של מקארטוק וחשבתי שאעסוק בחינוך. לקולנו הגעתה במקורה. בשנים 1955-56 הייתה מחרס עבודה. ראיתי סרט עלי מודפסות כתורת עברית ובמקורה. בחירה, שעסקה בתרגום כדי להציג לה את שירותי. עסקתי בתרגום ממש שנתיים, זאת הייתה העבודה הקולנועית הראשונה שלי ולמדתי מזה הרבה על עשיית סרטים. ב-1985 נסעה לצרפת ו��יוותי להתקבל ל"אידקה" (המכון ללימודיו קולנוע גבויים) אבל דחו אותה ממש ולא היתה לי תעוזה בגרות. בדיעד היה זה לטובתי כי זה חסן לי שלוש שנים והכריח אותה לחפש מיד עבודה בקורסו.

זאת הייתה תקופה "הגל החוש" בצרפת?

כן, שנה לאחר מכן פרץ "הgal החדש". אני עבדתי בתור עורך במאמר שבי בסרטון האחרון של ז'אק בקר, "המנורה", אחר כך בסרט של ז'אן דלנואה עם ז'אן גבן ועוד: במאמר צרפתי בשם פיר

וזמר שבא לישראל כדי לצלם את "תנו לי עשרה אנשים מיואשים" העלה אותה לדרגה של עוזר ראשון. בשנים 1961-62 עברתי לעבוד בחברה שהסתמכתה בהפקת סדרות טלוויזיה. הייתה זאת תקופה הפರיהה הראשונה של הסדרות בצרפת. החברה צמיחה ב מהירות רבה, מעוזר במאי הגברי לументר של מפיק בפועל ובמסגרת תפקיידי זה הייתה אחראי להכנת 50 שעות שידור לשנה, במשך ארבע שנים. יומתוי אישית חלק גדול של הסדרות, שהיו מבוססות על הספרות הצרפתית של המאה ה-19, טוביה ולא כלvr טובה גם יחד, כל מה שנהגו לקרוא בעiroותי.

האם גם כתבת ובימת?

חלק כתבתי בעצמי, אבל הרוב נכתב על ידי חסרייטאים שכירתי, לא ביימתי מושם שלא רציתי לעבוד בתנאי ביתחרות של הטלוויזיה. בכל מקרה, זאת הייתה הקשרה טובה ביותר ביותר עבורי, לקראת הקולנוע. ב-1966 החלתי להפסיק את עבודתי בטלוויזיה, למורות התנאים הכלכליים הטובים שהעניקה לי, כי הרגשות שאני רוצה ממד לעשות סרט קולנוע.

למרות זאת, ביימת בדרך גם סדרת טלוויזיה?

כן, זאת הייתה העבודה הבימוי הראשונה שלי. זאת הייתה סדרה בת שלוש וחצי שעות, כל פרק

שבתי שאסוק בחיגוך. לגולבזע הגעתה במקורה.

מחצית השעה, ושמה "לאורה". באotta הסדרה התגלתה מאrlen ז'ובר, שהפכה מאוחר יותר לכוכבת. העלילה הייתה קומדיה בלשית, ומעניין היה לזרות אותה שוב היום. עשית את הסידרה כדי שהיא לי ברטיס ביקור כאשר עברו לגולנשטי. זה היה בשנת 1967.

שנתים לאחר מכן עשית את הסרט הראשון שלך, "אורח בעונה המתה" עם קלוד ריש, סרט צרפתית שעליינו צולמה ועובד בישראל. אין זה קורה?

את היספור כתבה אשתי לשעבר, רחל, ועלילתו התרחשה בצרפת. באotta תקופה נמשכתי לסרטים מתח נסח פריז לאנג, והיספור של הסרט, על בעל פונדק במקומות נילח, בצרפת, שללנונו מופרת עליידי אורח פתע המזכיר לו את עברו מתקופת הביבונש האנגלי, התאים לבייחר. מאד אהבת את הסרט הזה, הוא צולם בצעב באוצר אילת, ששימש תחילה לפינה נידחת בתוך צרפף.

הסרט לא הופץ מעולם בישראל, וגם בצרפת לא הגיע לבתי הקולנוע. מה קורה?

הוא התקבל בהערכתה רבה על ידי הביקורות והוואג עליידי הטלויזיה הצרפתית. מבחינתי זה ברטיס ביקור קולנשי מכובד מאד. מדובר הסרט לא הוקן הארץ, זו שאלה שאיני יכול להסביר עלייה. מתחילה דרכי בקולנוע קבעתי לי כלל: אף פעם לא התענוגנתי בסרטים אחרים שגמרי לי מזל עם המפיקים או שהוא להם בעיות כלכליות באלה שמנעו את הצגת הסרט.

ובכל זאת, האם סרט אינו כמו יلد? האם לא איכפת לך מה קורה לו?

אני מתייחס לסרטים אבל לילדים. אני מעוניין לעשות סרט ואחריו עוד סרט. אם אשקיע את האנרגיה שלי כדי לדוחק במפיקים שיוציאו את הסרט וייעשו פרסום וכן הלאה, לא אגיע אף פעם לסרט הבא.

הסרט הבא שלך לא הועג מעולם בישראל.

שמו של הסרט היה Les Stances a Sophie. זו שורה מתווך שיר צרפתית גס. עשית את הסרט בצרפת על ידי רומן של הספרת כריסטיאן דהירושפר. היא בישה ממנה שאעכד את הרומן הסרט. מצאתי מפיק קנדי ומפיק צרפתית, הרatty להם את "אורח בעונה המתה" והם התרשמו. בצרפת היה לי כבר מוניטין עוד מן התקופה שבה עבדתי בטלוויזיה, הbijou אותו בתור איש מקצוע יעיל ולכנן לא התקשתי לגייס את הבסק. את עלילת הסרט הזה אפשר להגדיר כפמיניסטית. מדובר בגבר ואשה שאין ביניהם שום דבר משותף מעבר למשיכה המינית הראשונה. ואין להם שום סיכוי להסתדר יחד, כזוג נשוי. וזה היה סרט על מרידה בסיסן הנישואין; לאשה הייתה ידידה ובין השתיים התפתחו יחסי אהבה. הסרט קיבל ביקורות טובות בצרפת אבל הקהל דחה אותו, אולי מושם שלצופה הצרפתית היה מדי לעכל את הנושא. בארצות הברית, שם הייתה התנוועה הפמיניסטית הרבה יותר מפותחת, התקבל הסרט הרבה יותר טוב. המבקר קלוד מוריאק היה סבור שלו יצירת מופת, אבל בשל ריב בין השותפים בהפקה, הקנדי והצרפתית, נגן הסרט, הנטיב עוקל, עד עצם היום הזה, ואני מקווה שאוכל פעם לknoot אותו בעצמי.

כשעשית סרטים בצרפת, האם לא התגעגעת ארצת?

אני תמיד רציתי לעשות סרטים בארץ, אבל היתה לי בעיה שרבים סרבו להבין אותה. מטבעי אני חי בעולם של סיפורים והמציאות הישראלית העכשווית לא היוותה לי מוקור השראה. אך קרה שאחרי הצלחת הסרט השני שלי, התכוונתי להמשיך ולבנות גם את החליש בצרפת אבל אז פנה אליו מפיק קנדי ואמר לי שהוא מעוניין לעשות סרט בישראל. אמרתי לו שיש לי סיפור

עולם לא התענוגתי בסרטי אחרי שגמרתי אותם.

המתרחש בארץ, אבל הוא שאוב מן המסורת המשפחתית שלי מזמן עבר – סיפור אמה של סבתاي. זאת הייתה ההמלחלה של "אני אוהב אותך רוזה". הכוונה המקורית הייתה לצלט את הסרט באנגליה עם נטלי ווד בתפקיד הראשי. התסריט נכתב באנגלית ואחרי שקרהתי אותו שוב ושוב, החלטתי שזה לא נראה לי. ניסיתי לבנות את המפיק שעיברת היה האפשרות היחידה לסרט זהה. גם אם יעשה בעשירות מן התקציב המתוכנן. הוא טען שאפשר למכור סרט דובר עברית וכן הגעתו אוריצה עם הנוסח העברי בלי מפיק ופניתו למוחם גולן. אני חייב לומר שרק מוחם האמין בסרט מן הרגע הראשון, ואני זכר זאת עד היום לזכותו. 24 שעות אחרי שקרה, את התסריט חתמנו כבר על חווה.

האם היה לך חופש אמנות מלא בהסרטה?

חופש מוחלט. ההגבלה היחידה הייתה הגבלה תקציבית. עשתי שלושה סרטים עם גולן ואני מבין מה כל הרינויים האלה עליו. אני יכול להגיד שהוא מעניק חופש פועל מלא. ההעראה היחידה ששמעתי ממנו, מדי פעם, היה שאלתו שמעתי כמה מעצותיו היה הסרט שלי מגיע למיליאון כניסה בכתי הקולנוע, במקום לשłówש מאות אלף. אני הסתפקתי בשלוש מאות אלף. מעבר להה היו בינו יחס כבוד הדדי.

אחרי "אני אוהב אותך רוזה" בימית את "הבית ברחוב שלישי" ואת "אבו-אל-בנת". אני מבין שאתה מלא מרירות ליחס קיבל הסרט הארץ.

מרכז הסרט הישראלי החליט בזמןנו שזה אינו סרט איכוט. טענו שזה סרט ברוקאס וסרכו לתת לו החזר מס מוגדל. חדש לאחר מכן יציג הסרט את ישראל' במסגרת התחרות של פסטיבל כאן. עוד סרט שעשית בישראל, אלא שהפעם בהפקה אנגלית, "איש רחל". הסרט דיבר אנגלית והיה כישלון מוחלט. מה יש לך לומר על הסרט הזה?

כישלון היו שתי סיבות: התסריט והשפה. הסרט הזה עשתה את הטעות שמנעה בי "אני אוהב אותך, רוזה". מבחן התסריט, ניסיתי לעשות יותר מדי סייפורים שלא התבחרו יחד. יש בו סייפור רומנטי בנוסח שיר השירים בין יעקב לרחל, וזה דווקאעובד הסרט. אבל היה לי נטיה לגלוש גם לקומדייה ולהכניס רובדים מיתולוגיים מתוךה מהחק שעשתי בנוsha. בבחירה זה לא נדבק טוב. השחקנים לא השתלבו כמו שצrik, בקיצור זה היה כישלון של אמבייציה יתרה. זמעל הכל צריך להוציא את הביכור של השפה האנגלית.

מה עשית בין סרט זה לבין "כל החיים לפניו"?

היי לי הרבה רעיונות אך לא יצא מהם מאומה. בין השאר רציתי לעשות את "הגולם". בקיצור ארבע שנים חלפו בלי שעשייתי סרט.

איך הגעת ל"כל החיים לפניו"?

קראתי את הרומן כשהוא אף יצא לאור. כשהגעתי לעמוד 30 ידעתי כבר שאני רוצה לעשות סרט על היחסים בין רוזה לבין הילד ויודעת שאני רוצה את סימון סינגורה לתפקיד הראשי. אבל עד שהתארגנתי כדי לknoot את הוצאות של הספר, אז כבר נרכשו על ידי מישחו אחר. עבור כמה זמן פנה אליו קולד ברי ושאל אותו אם כדאי שהוא יביים את הרומן, שהיה בינתיהם לרבייכר. השבתי לו בחוב והוא הציב לי לכתוב אותו את התסריט. אחריו חודש התפטרתי בגלל חילוקי דעות עם ברי והוא לקח את ז'ראר בראש לעבד עמו. כמה שבועות לפני תחילת הצילומים הודיע לי שהוא מסיר את ידיו מן הבימוי ואז פנו אליו המפיקים, שהתרשמו מאד מ"אני אוהב אותך רוזה" וסבירו שאני מתאים לבימוי "כל החיים לפניו". וכך יצא השנה אחרי שרציתי לknoot את זכיות ההסרטה של הספר, הגעת אליו בדרך עקיפה.

יְנִי מַתִּיחָס לְסֶרְטִים בָּאֵל יְלָדִים...

יש טענה שאומרת, כי כל מי שהיה מבאים את הסרט זהה היה זוכה לאוסקר". מי שעבדה היא שאני עשתה את הסרט ולא מישחו אחר, והסרט הזה, ולא אחר, זוכה באוסקר". מי שמעלה טענות אלה, שיפנה לסייעו סינוייה. כאשר העניקה לה את פרס ה"סיזיאר" (הオスקר הצרפתי) על משחקה בסרט זה, אמרה בין השאר: "משה בא לבקש אוטוי לעשות את הסרט ואני לא רציתי. אבל הוא התעקש והצליח לשכנע אותו. בדיעבד, אני חרדה עכשו למחשבה שהוא לא היה מצליח לשכנע אותו, לא הייתי סולחת זאת לעצמי".

מה האוסקר" עשה לך באיש מקצוע?

קצת יותר וחופש ופרנסת, קצת יותר נוחה מן המקצוע שלי.

האם קיבלת העותם מהוליווד?

כן, אבל סיובתי. כי אני ממשיר לעשות את הסרטים שאני רוצה לעשות. אף פעם לא תכננתי להיות במאית קולנוע, מצליח במושגים חומריים, כלומר לעשות סרטים גדולים בתקציבי ענק. אני רוצה לספר סיפורים שמעוניינים אותו, שאני יכול להזדהות אתם.

מה, בעצם, מעניין אותך ביחסים שבין הגיבורים הסרטיך? מה הוא הקו המשותף ביניהם?

מה שמעוניין אותי הוא הזורם התתקירקי המוזר הזה שמולד קשי אהבה בין שני אנשים. לפעמים, זה קשר בין אשה וילד, לפעמים בין אח ואחות, כמו בסרט שעשתי אחרי "כל החברים לפניו", סרט עם סינוייה וזה רושפור בשם "שלחתו מכתב לאחותי". האח שি�ושב בכיסא גלגלים בסרט הזה הוא לא רחוק מן הנער ב"רחוב שלישי" ואחותו של הנכה אינה רחוכה. בעצם מן הדמות של האם ב"רחוב שלישי" או מרוזה, ב"אני אוהב אותך רוזה". ההקרבה, האומץ של האשה הזאת, הרוי זו במעט אותה הדמות, בנסיבות אחרות. קשה שלא לראות זאת ומיל שלא הבהיר בכרך, לא צפה הסרטים ברואו או שלא הבין אותו. כל הסרטים שעשית עד היום, פרט אליו, הראשונים, הם סרטים אישיים שבהם אני יכול להזדהות אישית עם הדמויות. הן באותן מן העולם הפנימי שלי וכל הטיפורים הם סיפורו אהבה. לא אהבה רגילה של גבר ואשה אלא אהבה קיצונית שבמקרים מסוימים עשויה להיחשב לאסורה או בלתיאפשרית, אבל אי אפשר לחסום את דרכיה. וזה פורץ כמו נחשול, אתה חוסם אותה במקום אחד והוא יוצא ממוקם אחר.

האם אתה מסוגל לעשות סרט פעולה?

למה לא, אם הסיפור מעניין ואני להוביל את הדמויות לחימיטיקה שלי. זה נכון לגביל כל הסרטים שעשית. לפי טיפוריים של אנשים אחרים. אם הדמויות היו אולי מרווחות, בבחילתה הדרך, במידה כלשהי, מן העולם שלי, הרי שתורן כדי כתיבת התסריט, בחירת השחקנים ועשיות הסרט נוצר תהליך של התקרכבות וכאשר הסרט גמור אני מגלה שיש בו דמיון מפתיע למה שאני מכיר מותווים.

איך אתה מביעים?

אני רואה את הסצינה בדמיוני כפי שהיא צרכיה להיראות גמורה. אני רואה את התפקידים, את התאורה, את הכל. מוכן. אבל בשני מגע לבימת הצילומים, אין לי אף פעם. תסריט ביד. את התסריט שכחתי. אני מתחיל במין עכודה שזומה אולי קצר לתיאטרון, אבל זה בהחלט לא תיאטרון. אני לוחק את השחקנים, ומתעלם מן המצלמה וממן הטענאנם. אני נוטן להם להשתלט על התלבושים ועל האביזרים, להיכנס לטורור הדמויות ולהתמקם היטב במרקומותיהם בתוך הסצינה הנתונה. כאשר זה מתחיל לקבל צורה, אני מרגגיש את התנוועה בתוך הסצינה ומרגש שגם השחקנים קלטו אותה, אז אני כופה על הצלם ועל התאורה את התפקיד לבוא ולראות את הסצינה מן הזוויות הנוחות ביותר. לעיתים זה יכול להיות ב"שות". אחד, לפעמים, בغال

ג' מעוניין לעשות סרט ואחריו עוד סרט.

מגבילות טכניות, זה יחולק למספר "שוטים". מה שיכתיב את החלטתה הסופית יותר מכל, הוא מה שמרתחש על בימת הציולמים תוך הכננת השכינה, בין השחקנים. כך נהגת מן הסרט הראשון שלו וצורת העבודה הזאת גורמת לשחקנים הרוגשה טוביה בעובודה.

האם הטעניקה הזאת אינה מתscalת כלמים?

לא את הצלמים הטובים. אין צילום בפני עצמו בסרט, ואין תauraה בפני עצמה, או קול, או עריכה או תסריט. הכל צריך להיות מרכיב יחד לשילוב שתועתו הסופית היא סיפור. אחרת אין סרט.

מה עשית אחרי "חיקם נמשכים"?

עשיתי עוד סרט בצרפת, לפि רומן של פטריק מודיאנו, בשם "געורים". רציתי לעשות סרט על אקלים אנושי. הגברים הם בחור ובchorה אלמוניים, ולידם צוות שחכנים ותיקים כמו מישל לננסdeal ושארל אונבר. הסרט לא זכה להצלחה. הוא הופץ בתנאים גרועים והכשלון ננראה נובע מאייה זהות הצופים עם הגיבורם. אחרי זה עשית את "הניצול" של ג'ק אייזנר, שיקרא בקורס�ו "אהבה ומלחמה". זה סיפור אהבה בין גבר ונערה המתבגרים על רקע השואה. הסרט צולם באנגלית וזה שוב דבר שאני מצטער עליו. צילמנו בפולין ובהונגריה וזה הסרט הראשון המשמש באושוויץ ברקע לסיפור אהבה בין השנים 1939-45. אני מעדיף לדבר על הסרט אחרי שיויצג.

עבדיו חזרת ארעה לביים סיפור אהבה בירושלים?

לא חזרתי ארעה, אלא לתימטיקה שלי. אף פעם לא עזבתי את הארץ גם כאשר עשית סרטים בחו"ז. אני חי בארץ, יש לי כאן אשה וילד, אני נסע לחוץ לצרכי עבודה.

הסיפור הזה שיר גם הוא לביוגרפיה המשפחתית שלך?

כן, זה סיפור מאוצר הסרטורים של משפחתי. הדבר שאני עשו המכבי טוב הוא לספר על התרבות שלי, על המשפחה שלי, על מקורותי, וכך זה היה תמיד. את הסרט הזה רציתי לעשות שם בשנת 1978 ולא יצא לו לפועל. הסרט הזה התרחש כאשר הייתה נער, באלבנדורה, והיתה לי דודה שה提ידה עם חיל ברייטי, תופעה שלא הייתה אז חריגה כל כך. כיוון שלא התחשק לי לעשות את הסרט במצרים, העברתי את הסרט לירושלים, שפה שמעטם דוברים אותה האוירה התרבותית. הסיבה האמיתית לעשיית הסרט הזה הייתה שרציתי לבאים סרט בלבדינו, שפה שמעטם דוברים אותה היום. זו שפת אמי. עצם זה שהצלהתי לשכנע את המפיקים הישראלים ואת "טרייסטאר" מהולוود לעשות סרט בלבדינו ובאנגלית, זה הישג שאני גאה בו.

מה הוא סיפור הטרט?

זה סיפור על טויס אמריקני שמתגים לצבא הבריטי ונמצא בירושלים בשנת 1942. החזיות היא קרובה, אבלعلمיין. הגיבור (השחקן האמריקני תום האנקס) פוגש בחורה ממשפחה יהודית-ספרדית מסורתית. אין זה סיפור על ניגודים דתיים אלא על אדם המנוח בשני מוכנים מסביבתו.ראשית, משומש שהוא אמריקני המשרת בצבא הבריטי, ושנית משומש שהוא מתאהב בערבה אשר באה מעולם שאין לו שמי של מושג עליו. דרך עיניו של הטויס אנחנו מגלים את העולם המיכון הזה, כשהוא מתודע לכל המשפחה, על ענפיה השונות. האהבה עולה על שרטון בשל התנגדות המשפחה. זאת קומדייה רומנטית ולא טראגדיה בסוח "רומייאו ויוליה". זה סיפור על שורשים ועל עקריה מהם. אשר לשפה, תהיה גירסה אחת של הסרט שתדבר אנגלית בלבד אבל יש לנו גירסה נוספת שמדברת בלבדינו ואנגלית גם יחד ■

האג הביבוריים

הפסטיבל הבינלאומי הראשון
לسرטי סטודנטים

צביקה אורן

דניס טאנדרס היה אורח כבוד של הפסטיבל. גם שנטל אקרמן, היוצרת הבלגית המפורסמת. רטראנספקטיב החלה קית של סרטיה הוקנה, במסגרת הפסטיבל: "מלון מונטריי" (1972), "ז'אן דילמן" (1978) ו"פיגישותיה של אננה" (1982). לא מזמן השלים אקרמן סרט שכחש תשלשות אירופיים מקרים הפך לקומדייה מוסרי-קלית.

L מעשה, כל האורחים, כ-50 איש ואשה, היו אורחי כבוד. חלקם היו מעורבים בסטודנטים בהפקות שהוקרנו בתחום הולך ונמשך, מן האקדמיה לקולנוע במינכן, שהביא את "גאננה" הדוקומנטרי וסרטים שעשה יים ונדרס, בוגר המחוון הראשון באקדמיה, בהיותו סטודנט. ופרופ' שפיין, מאוניברסיטת סירקיזן, ניו יורק, שהביא שני סרטים שעשה על ילדים של ביצולי השואה. כל האורחים, kali הבדל מעמד אקדמי או תעשייתי, זכו ביחס נפלא שכמו זה לא ראייתי באחד מן הפסטיבלים הרבים בהם התיית ב-15 השנים האחרונות.

בין הקורנת הפתיחה לטקס הסיום הוקנו כ-160 סרטיים. שנעשו יותר מ-40 מסדרות לימוד ב-25 ארצות. אלה התחרו על הפרט הגדול: שרווי הפקה בערך של 50,000 דולר (תורמת ג.ג.) ושרוי מublicה ל-50,000 רג'.

סרט ("תרומות" "אולפניים מאוחדים"). ארבע ועדות שיפוט ובן ישראלי אחד, ג'אר נאמן, ו-16 מרצים וסטודנטים - מדנמרק, שוודיה, ספרד, יווגוסלביה, אנגליה, צרפת, בלגיה, הולנד, קנדה ארה"ב - התכנסו יחד כדי לבחור את המוסד הזוכה בפרס.

לושה מוסדות התחרו ביפויאליסטים. (1) האקדמיה לקולנוע מביכן: הפקות עשרית, מורשימות. שלוש מהן זכו בזכונים לשבח. שני דוקומנטרים - "חוות קידילק" של או. רילטהוףן ותומס מוך, על זמרת הנסעת בקידילק 55' לראות פסל המרכוב משורת קידילקים קבועים עד אמצעיתם באדר' מה, כאשר אחוריהם מוזקרים באוויר. (5) דקוט. צבע. דרמתיזציה של נושא הבניה

רט הפתיחה: "A time Out Of War" שחורלבן.

O אמריקה של מלחמת האזרחים. שני חילילם, מבוגר וצעיר, בмеди הצפון, יורים בעצתיים ממחסה, בין העצים לעבר נחל עז. הצד שכגד מנקיט בעצאות מעמדתו, האויב - חיל דרומי מושקף. רזה. מבוגר. מאחורי שיח. הרבה אור, נוף מוצל לבן. קיז. חם.

"חם מדי בשבייל להילחם!" צעק הצפוני המבוגר, בהתהשך במזוג האויר מורות הפס-קתה-ש מקומית. עד הערב, לאט, כאילר בחשש, מתקרבים האויבים לנחל. מתרוחים. הצעיר הולך לדוג. שני האחרים משליכים זה זהה "החלפות" - טבק דרומי תמורת מזון צפוני. ברקע, מרוחק, הידי מלחמה בפס-הקל. שלווה. התרגשות ראשונה כשהצעירLOCד משחו בחציתו. מובכה. שביתת-הנסך הסתימה. הדרומי מציע הארוכה עד תום הדיג. הצפוניים מושנים. הדרומי מעודד. החכה מעלה גווית חיל צפוני.

הידידים-אויבים נפרדים. בין העצים חוף רים הצפוניים קבר. הדרומי, בмеди יצוג, טוען רובהו. גם הצפוניים. בחשכה היורדת מכונינים השלושה מעלה. מתחים לכבוד המת. נפרדים בעקבות "לילה טוב".

n סרט זכה ב"אוסקר" לסרט עלילתי קצר, 1954. אבן-דרן בהיסטוריה הקולנועית: סרט סטודנטים ראשון הזכה באוסקר.

"באוסקר". במאו דביס סאנדרט. סאנדרט, המלמד עתה באוניברסיטה סן-דייגו, עשה מאז כ-70 סרטים. מהם הוקנו בפסטיבל "צ'כוסלובקיה '68" - דוקומנטרי, זוכה "אוסקר" (1970). "War Hunt" (1961). הסרט העילתי הארוך הראשון בו השתתף רוברט דרפורד, ר' נשמה לנשמה" (1971). דוקומנטרי אורך על כוכבי מוסיקה אמריקנית שחורים הצעירים לאגנה להשתתק בחגיגות לאומיות.

שלא כמו שלושת הקודמים, שהיו טובים מאד, היה "נשמה לנשמה" מיגע למדי. סאני דרש עצמו התנצל למחורת ההקרנה, משועשע, על שנדם, ליד היציאה ובכך מגע أولי. מעייפים אחרים יצא במאצע.

סאנדרס, דיברו גם הם על רצון, או תכניות אפשריות, לביקור חוץ בארץ לצורך הפקרות. תכניות אלה, יחד עם התלהבות האורחים מן הפסטיבל, יאפשרו ללא ספק פסטיבל שני, גדול יותר, בעוד שנתיים. בהחלה הישג ופיקוחם של מיטקו פאנוב-abanibershtit ת"א.

שניהם מסטרוי החוג זכו בפרסים ראשונים: "камל גש" של אדו סלע (דוקומנטרי) ו"סרט לילה" של גור הילר (עלילתי ארוך). "טלול לטובה" של אריך קפלון וכבה בזין לשבח. גם סרטה של אילית מנהמי (בית צבי),

"הבית השקו", זכה בציון לשבח.

"נשיקת ברזול" של מיכאל גלצל (ה.ד.ק.), בולגן) זכה בפרס הראשון בסינט. קטני. ריה שעוררה הסתייגויות אצל צוות השופטים. "קשה להמציא היום טרייקים חדשים" אמר האנימטור הערפני מישל אוסלו. ואילו פרופ' אנט מיילסן (אוניברסיטת ניו יורק) הגיב: "אי אפשר היום לדבר על קולנוע נסיוני כו'אנר או אנטיקונבנצייה. ההגדרה של קול-נווע נסוני, או קולנוע אחר, מתאימה אולי רק לאופן הפקה שונה מזו המקובל בתעשייה."

Nפרס הראשון לאנימציה זכה "קולות" - ג'ואנה פריסטול, קאל-ארטס, קליפורניה.פרס בעיתני. 4 דקוטות הבשנות על מלל. מהקה את סרטיה של קטי רוז עם גניבה קטנה מסוזאן פיט. מתחורה העיקרי, שהסתפק בציון לשבח, היה "קרניבול" (סוזאן יאנג). 8 דקות. רויאל קולג' אף ארטס, לנדרון). סרט המפגין תפישה יפהיפה של תנועה, קול ואוירה. הסרט זכה עד כה בפרסים בינלאומיים רבים, עובדה שגרמה לצוות השופטים להעדיף את "קולות" במחשבה שסוזאן מדי התברר לנצח בגמר. מאוחר יותר מdio זוכה לזכות שגム "קולות" עטור

פרסיםiani ואינו זוקק כל כך לעידוד. חילוקי הדעות בקשר לפרס זה או אחר אינם חשובים למשהה. כשם שהביקורת על תקלות טכניות וארגוניות בפסטיבל עלינה חשוב. מה שחשוב הוא, שלא פסטיבל הייתה לידי טוביה, שצפוי לו המשך טוב ושבוע שנתיים נוספת שוב ולהתרgesch מן המפגש עם אורחים מעניינים, עם סרטיהם, עם האפרחות ללמידה מגישות שפותחו בתיאטרון אחריהם, ולהשווות את התפיסה הקולנועית ואת רמת החיבור לקולנוע בארץ עם אלה של מוסדות ריבים בחו"ל.

כ眾ת מסע). "הhippoosh אחורי אל-דוראדו" (45) דקוט. צבע. במאו: אוליבר הרבריך. על-מchner של מכירות זהב בגינגל האמאזונס בברזיל. 2) בית הספר הלאומי לקולנוע, תל-ויזיה ותיאטרון, לווז', פולין. חמישה סרטים מרשיים מימים. שחורי-לבן. מינימום טקסט או ללא מלל. הטובה שביהם, "עם הידיים למעליה", זכה בפרס לסרט עלילתי קצר. 6. דקוטות שבבים מיטקו פאנוב-abanibershtit הופיעם של גטו וארשה. אותו צילום שבו חיילים גרמנים מכובנים נשקם אל קבוצת יהודים נפוחת ובמרכה לילד המרים ידיו מעלה. באוירה של כמו אגדה מראה הסרט את הגרמנים מסדרים את הקבוצה לצילום. הרוח מעיפה את כובען של הילד החולץ, מהוסט, תוך עצירות רבות ומבטאים חזושים לאחר, אחרי כובען, עד שהוא יוצא מן התמונה. יוצא מן הרחוב. אולי יצא מן השואה.

Lס "אל חפחר" (פיליפ זילבר. 32 דקות) מבוסס על תמנונות מגטו וארשה. תוך גילוי מימונות טכנית מרשים (מיומי נורת המתAIMה לשמו המצוין של ביה"ס בלודז') משתמש זילבר בסדרת צילומים מן הגטו כדי להעביר סיפורי של יلد שנמלט כאשר הגרמנים רוצחים את הוריו.

"פוגו" (ז'אק ודרויקה. 10 דקות) משחק בהשתעשעות פיזית עם חמישה זוגות, מוסר כת ואלס המתחפה לפאנק, ומסרטה המשתתפת במחול ואף יוצרת אותו בחיל הסרט בו הזוגות קופאים במקומות. "ההופעה" (ג'וזף לוג'יסטי. 5 דקות) משחק בחכמה קולנועית עם מציאות ואשליה. עיר מוסר גלגל סרט למקרים. יושב בלבד באולם וצופה בסרט מתוך רצוף קליישאות קולנועיות, עד שהרוצח בסרט תופש עצמאות, יוצא מן הסרט שבתו שבסרט ומתנקם במאו.

(3) החוג לקולנוע של אוניברסיטת תל-אביב, אשר למרכז השמחה והמבוכה זכה בפרס. במחווה לכך ארגנשי העבר החוג את כספי הפרס לזכים במקום השני (לווז') והשלישי (מינכן). פרופ' לנגספלד, מן האקדמיה לקול-נווע במינכן, הודיע מיד שהacademia תשמה לקביל את חלקה בפרס בתנאי, שיישמש להפקה משותפת עם אוניברסיטת ת"א.

Kס פרופ' ריצ'רד רוס, מנהל הרויאל בפרס, הודיע, שכבר למשך זמן זכה בפרס קופרודוקציה אפשרית של בית-ספרו עם אונייברסיטת ת"א. אורחים אחרים, וביניהם דניס

השודדים, שהיו הראשונים להתמודד עם הענין
ニם הרadio-אקטיביסטים, באופן מיוחד.
טארוקובסקי צילם את הרטט כולם בשודדייה,
לא רחוק מן האי שכו מתגורר ברגמן שצילם
יוסףון, ואולי משום כך, יש תחושה לכל
אורכו, כי מדובר בעולם הקודר ורדוף הטויטים
של בושה (יש בין השנים קירבה תימיתית
רבה, בעיקר בעניין אחריותה). אכן למתוחASH
סביבו); נושבת בו רוח מיליטית מן המזרח ייחד
עם סערת רגשות. סלאביה. העוצמה. הנדרה
של הציומים – שליהם אחראי, כמובן, טוון
ביוקויסט – הקצב האיטי ממד, הנכירה האובייס-
טיבית – בחוסר התוחלת – שבగור האדם, וקרן
האור הזעירה שספק הרטט בסופו, הופכים
את הקרבן למעין הרהור פילוזופי על מהות

C ל הדיווחים שהגיעו השנה מפסטיבל
הרטטים בכאן שולטת לאורך הטילתי;
האמריקאים נשרו בבית; המשם זרחה להר-
ונה, מאז הוקם הפסטיבל, מן היום הראשון
עד היום האחרון; עם סיומו של הפסטיבל
נוספה כוורת: כאן עשתה את הפסטיבל
והפסטיבל העלה את אונון ולא החזר לה
אפילו ממחאה אחת בקורס פודס כלשהו.

כל זה נכון בהחלט, אבל אין זו אלא תמונה
חלקית של הפסטיבל, שהיא, בין היתר, גם
אחד המוצלחים יותר שראתה הריביירה הצר-
פתית בשנים האחרונות.

לריאונגה, מזה ומהן רב, כאשר הבאים לעשות
את סיומו, מתרבר שחלק המעניין ביותר
בו, שלא ברגיל, היה דזוקא התחרות. בעבר,
ששו המבקרים לקרה מסגרות מסחריות
פחות והדשניות יותר, כמו שבוע הביקורת
והשבועיים של הבמאים. השנה, אולי מושם
ששתי מסגרות אלה שנינו את איכותן באחרונה,
חוורה התחרות לתפוס את מרוץ הענינים, לא
רק בענייניהם של הסוחרים בקולונע, אלא גם
בעניין אלה שמקצועם לדוח עליו.

ראייה לכך היא דוידות שבאה כמה מן
הרטטים כבר הגיעו לבדי הארץ. ובבת לוופש
שגעון של לילה, אהבה מטויפת, אלה כבר
כאן, ואחרים ודאי לא יאחררו לבואו. זה כמובן
חומר במידה מסוימת את מלאכתו של מי
שסוקר בשלב זה את הפסטיבל, אם כי נותרו
עדין רטרטים רבים הרואים בהחלה לתוכור
נרכבת.

X פשר לפתח ברטרטים הקיימים
של אנדרי טארוקובסקי, שהובטח לנו
לפסטיבל ירושלים, מתחאים בהחלה
הגדירה זו. הבימאי הסובייטי חוגלה לא
נחשב מעולם לשורות שהספיקו להתmesh עוד
滿א נבותה התימיתה בעבודת העריכה שלו. הרטט
בטרם הוצג האפקטליות שלו, או שואה גרעינית. אחת
הסצינות האפקטליות שלן מצולמת ברוח
שבו נרצת, שנה אחורי הציומים, ראש ממשלה
שודידה אוֹלף פאלמה.

עד כמה נושאיו אקטואליים להחריד אפשר
ללמוד מהעובדיה, שבעת הצגת הרטט, שכוב
טארוקובסקי בעצמו בভিত্তি הולמים. בפאריס חולה
במחלה ממארת במצב מתקדם, עובדה שלא
היה מודיע לה כלל, כאשר כתוב וצלם את
הרטט. ואשר לשואה הגרעינית – שיחת היום
בקאן, שכמעט והaphaelה על נושאי הקולונע,
היתה פרשת צ'רנוביל, שכמעט התרידה את

הנירו
186

רוברט דה נירו בטרטו של רולאנד ג'ופה "המיסיון"

המעדריפים לראות בהם עבדים. זהו סרט מרהייב-עין, שצולם בג'ונגלים של קולומביה ובמפלוי המים הבראשייתיים של ארגנטינה עם אלף משותפים, ועם שני כוכבים ידועים; רוברט דה נירו - כסוחרעבדים, חזורבתשובה, והוחוף להיות נזיר ישועי, וגרמי איירוננס -ocab הרוחנית הקדוש הבלח על שם הילידיים. מעבר לעובדה שהסרט, שייעבור כנראה ערילכה נוספת לפניו שיוצא להפצה מסחרית, עשה רושם מסורבל ושוקף מדי, ומעבר לחדר-מנדיות של דמיותיו, היתה בו בעיה נספת וחירפה יותר: זלזול מוחלט באינדיאנים באשר הם. ההערכה היחידה אליהם מתבטהת בבדיקה הפורטוגזיאלית שלהם לחיות, בברוא הזמן, אם יואlopeו כראוי, דומים פחות או יותר לחיוורי

האדם, הרהור הדורש מן הצופה נכונות לקבל حق את הקצב, حق את ראיית העולם והן את המסקנות של טארקובסקי.

ה רובה יותר קל לעיכול, אם כי בעל יומרות לא פחות מרחיקות לכת, היה הסרט שזכה לפראט הראשון - "דקל הזוב". הבונה - למיסיון של רולאנד ג'ופה הבמאי ודייואיד פאטגס המאפיין; הצמד שהיה אחראי לדמעות של שתיקה.

פרשיה היסטוריתמן המאה השמונה-עשרה, המעניינה זה מול זה את היישועים האידיאליים טים, המנסים להפוך את שבטי האינדיינאים של גודות נהר פראנה לנוצרים טובים, ושל פורטוגל,

הפנים. הישג מופוקפ ביותר, לכל הדעות, שנודגש שוב ושוב בסרט, המציג בהרבה בני השבטים הפראים הללו ניכבו באוון מוסיקלית המאפשרת להם למלוד כשרון רב את רוזי המוסיקה האירופית, או לפחות את ביצועה ברמה גבוהה. אין ספק, שלא שינויים מרחיקילכת, עשוי הסרט לעורר מחלוקת רבות, כאשר יופץ בעולםם, כדי שקרה גם בכךן, שם לא הייתה שביעות-יעזון גדולה מן העובדה שזונה בצרפת.

N

שהו מן הביעוריות הזאת של האיש הלבן, המתייחס בסלחנות אביה לוחרים, החאנגן לשני סרטים נוספים. האחד, צבע ארגן של טיבן שפילברג, המציג תמונה עגומה וקודרת של חי משפחה כושית אמריקאית, בחלק הראשון של המאה, תמונה שהיתה מעוררות אול פחד ויכוחים אילו באא מוקלונען כושי ולא מיהודי; שלא לדבר על עצם העובדה, שפילברג שוקע במלודrama הרלוונטי מן הסוג הישן, שرك המומנט של החריגת המינית – גם הוא לא בדוק מהפכני בימים אלה – מבידיל אותו מיידי דרך כל בשר וכיווץ זהה.

ברוס ברטפורד, הבמאי האוסטרלי שעבד לאחרונה באמריקה (רגעים קטעים של חסד), חוזר למולדתו כדי לעשות סרט בשם שכני הפלברים, על הלידים השוחרים שם, השקע עים בתוך אפתיה ומסרבים להתקדים עם החברה. שלא כמו אחרים לפניו, פיטר ויראו ניקולאס רג למשל, אין ברספורד מנסה לחדר לתוך הנשמה של גיבורינו, הוא מתבונן בהם כאילו היה עבד טוציאלי לבן, המיאש מן האדיות של קוחתו ומנסה להטיף להם מוסר בכוח. זה כמובן לא ישפייע על הילידים, בוודאי לא על הקהלה שאיננו קרוב לביעוריהם, ולא יבין אותם מ恐惧 הסרט הזה.

B

ין ההפקות המרהיבות, והרי אי-אפשר להעלות על הדעת פסטיבל בכאן ללא הפkont באל, צרייך להזכיר בראש וראשונה את פיראטים של רומן פולנסקי. קשה להאמין, אבל הבמאי שעשה את תינוקה של רוזמרי ואת הדיר, התכוון לעשות סרט בידור הרפטקאות, קליל ונשעשע. הוא ראה, אם בכלל, באה מסרבים כמו קפטן בלאר, אחד המעריטים מסווג זה, שנעשה בהולי, וזה, שפולנסקי הביע הערכתו אליו. בKİצ'ר, הבמאי שהפר את הצד האפל ביותר של המין האבוני להחביבו הפרט, החליט לפתע להפוך את ערו ולבדר בסרט חסר יומות. זה כמובן רק לתפארת המליצה, כי פולנסקי.

אין מוסgal לעשות דבר ללא יומות. סרטו הוא, בראש וראשונה, מפגן של עיצוב וצילום, יצירתי מסגרת אסתטית מלוטשת עד לפרט האחרון. חז' מזה, סיפورو של פולנסקי על קפטן רד, השודד הדודו ואימתו הים האורייני, שנמשה מן המים גוסט מרעב עליידי ספינה ספרדית, ותוך ימים-מעטים משתalte עטיק אין עבורו דבר מדליק יותר מכיס מלוכה עתיק עשוי כלו וזב – סייפור זה המכיל לבדוק את תורת החיים של פולנסקי. כל הערכבים שווים בסופו של דבר בקהלת השום. האדם הוא יצור החابر בעצם שיהרוג, ישורוד, יחמוס ויתנכר לכל, כדי לספק תאווה זו. העלילה שמשרתת את פולנסקי אינה חשובה כל כך. במאה שנגע לקרבות, לסיוף, לאקרובטיקה על תרנינה של ספינת מפרש שטה, הוא עוד רחוק ממייקל קרטריז או ז'אק טורבר ואלאר מתאו, בתפקיד הראשי – אם הוא שולט היבט בסארוקם של הדמות, אין מושג, בגילו ובמצבו הפיסי, לסכן את תהילתם של אROL פLIN וdagelס פירנבקס.

תי Kapoorיות נוספות, שהן אולי מוסריות יותר, מבהיר המשאים **U** שהושקעו בהם, הם שלטן החוק וחיליפת עבר. הראשון בין שניים אלה הוא סרטו החדש של ג'ים ג'רמוש, מי שעשה את זרים, אותו סרט מוזר, שוחרלבן, מורה לבסורה של שוטרים ארכויים, עם מרווחים שחורים ביןיהם, אשר הועג בשנה האחורה בישראל, בהצלחה מוגבלת בלבד. שלטן החוק ממשיך לשאת את חותמו האישני של ג'רמוש, למרות שינויים אחדים שהוא בוקט בשפטו הקולוניאתי. הפעם המסתגרת היא חמורה פחות, ככלומר, קיים כבר גורם של עירכה בתוך כל סצינה, מס' ספר הדמויות. רב יותר, אך לא הרבה מעלה מזה. הסרט עידין שוחרלבן, גיבוריו עדין צעריריות זורקים בשבולי החבירה, וקסמו הוא עדין בתבוננות המדוקדקת והמשמעותית שעת בפרטם הקטנים ביותר של התנהלות האנושית, מתווך חיבה גלויה והבנה של החומר שבו הוא עוסק.

שלושת גיבורי הסרט הם סטודו זונות רברבן וכישול (ג'ין לוֹרִיא, המוסיקאי שהופיע גם בסרטו הקודם של ג'רמוש), קריין דדיי-חרס פרוטה (תומ ואיטס, הזמר) ומהגר איטל-קי, העורר כל הזמן נסיבות בשפה האנגלית (רוברטו בנבי, קומיקאי שהוא להיט במולדתו ואלמוני מוחץ לגבולותיה). שלושתם שלומייאם לים הנבעטים על ידי החבירה לתוכה הכלא, שם הם מחלקים יחד תא משותף. בעזרת התושייה של המהגר הם מצחחים להימלט מהם, הישר

אל תור הביצות הטובעניות של פלורידה, שלישיה משונה של אנשים שהם בעצם זרים זה ליה, ונאלצים לשתח פועלה למען מטרת משופחת, למטרות שאין להם חק גדול לבך. העלילה פשוטה וסכימית לגמרי, והעיקר בה, הפרטים הקטנים מהם מרכיב כל אירוע, הפשטות והטבעות שבמה מצולמים אירועים אלה והכשרון הבלתי-רגיל של ג'רמוש לקלות את הצד החRIGHT, התמהוני והמגושך שבגיבורי, בלבד לעוגם להם. בניני גונב את ההצגה מדי פעם בפעם, בהברקוטיו האישיות, כאשר הוא מעלה זכרונות מבית אמא, או צד ארנבות בעיר, או גם גם לוריא ואויטה אינס קווטלי קנים, וה頓אזה הייתה אחת הפתעות היותר מרענןות שהציג הפסטיבל השנה.

O

ברטראן בליה, מי שזכה בזמנו לפרס אוסקר על סרטו הביבו את הממחאות. בלילה ידוע כמו שמתמחה בהענקת טיפול בהלם לצופיו. גם הפעם הוא איןנו מכובד. הוא מתחילה בתיאור החיחסים בין זוג העומד על סף המשבר, מיאו מיאו (שחנקנית שאוთה גילה לריאושנה) ומישל באלאן. בשיא המריבה בין השנינים, נכנס לתמונה המרכיב השלישי, ז'ראר דפארדייה (שהיביג גם המרכיב השלישי, ז'ראר ההופך לשותף מלא בחור שלישה יוצאת דופן), שבבה כולם מנהלים וחסים עם כולם, ושוברים את כל המוסכמות החברתיות של מותר ואסור, בהנהלתו הנמרצת והנוחה של דפארדייה. לפחות במחציתו הראשונה, נראת הסרט כסטריה חברתית מבריקה ומשוחקת היטב, עם דיילוגים חדי לשון. סטריה נגד כל מה שפואו, שמנני, חדני והסתן בתוך החברה הבודגנית הרוכשנית. חבל רק שאינו מצליח לשמר על קצב פיוור המכזאות לאורך כל הסרט, ובשלב מסויים הוא מתחילה לגלוש לתוך המלודרומה הגרוטסקית ושם הוא מאבד את רוב תנופותו.

מוני ליה, הסרט הבריטי של ניל ג'ordon (חברות הזאים), שזכה את בוב הוסקין בפרס המשחק, הוא מותחן מקוץ עלי פושע קטן שיוציא מן הכלא, אחריו שריצה עונש של שבע שנות מאסר. מעסיקו לשעבר מסדרים לו עבודה, כנגן של פרוץ צמרת, שאוთה הוא צריך להוביל מלון פאר אחד לשני, ומלך עשיר אחד למשנהו. מערכת היחסים בין הנาง, הקשוח לשעבר המתקשה למצוא מקומו בעולם הקשוחים שצמחי בשנות היעדרותו מן השוק, בין היצאנית המולטית הצערה, עומי דים במרכזי סייפור מתח, שמצויר בשלבים

מסויימים את סגנוןנו של ג'ון מקביי ביום השני הארוך, והמנצל היטב את אישיותו החזקה של הוסקין, שניחן בכוכחות קלונועית בلتוי רגילה, מעין ג'יימס קאגני תוצרת בריטניה. שר לאותלו של פראנקו זפירלי, אין ספק שהוא עוד יעורר הרובה ויכוחם. מי שמנwid מוסיקה על קולנועו, יוזם ודאי על זפירלי שעשה באופרה של ורדי בכתר שלו, קיצץ פה והוטיף שם. ביטל את אחת האריות היפות ביותר שכabbת המלחין האיטלקי ("שיר השיטה") ששרה דודמונה לפני מותה מפני שהוא פגע בדינמיקה الدرמטית, וعبد עם העורק שלו בפרק כדי להעמיד מול הרცוף המוסיקלי, הרכב של תמנות עשיר וagnost בכל האפשר. בKİצ'ור הוא עשה כדי להסביר מן הקחל את העבודה שהוא צופה באופרה. תשומת הלב מוסחת מן המוסיקה לתמונה, והוא כMOVIN מישאל מודע צרייך לעבוד את ורדי ולא לפנות ישר לשקספיר.

Uם זאת, כאשר אני צריך להצביע על הסרט שהוא קרוב ביותר ללב, מכל הסרטים שהוצעו השנה בפסטיבל, כאן, אני חזור שוב לוידי ולסרטו החדש, כאן, אני חזיר שוב לוידי ולסרטו החדש, כאן וואיותה. נראה, כי אכן הוא היום חנה ואחיזותה. הקולנוען המענין ביותר שפועל בארץות הברית, והוא מצליח להשתפר, להשתכלל ולהתעדן מסרט לסרט. קשה שלא להרהר, למראה הסרט הזה, בקירה בין לבין צ'וב. לא רק משות שהוא בחר לדבר על שלוש אחיות, אלא גם בגל הטון שאמץ לעצמו. קומדייה שתובנה רבה מסתתרת בצדיה, בתוך אבחנה דקה ורגישה של הטבע האנושי ושל התקופה שבה אנו חיים. אם גיבורו צ'וב אופיניים כל כך לתקופה הטרום-מהפכנית ברוסיה, גיבוריו של אלן שתולים עמוק באבני המדרגות של נירויוק. עם זאת, בשני המקדים, הםחודרים כל-כך עמויק לתוך דמיות ואנשיות, שיצירותיהם חורגות מעלה וממעבר לתקופה מוגדרת ומקום מסויים, והופכות להיות דרמות מהויכנות אמן אבל בעלות ממשמעות או ניבר-סליות.

ככל שעובר הזמן, מתקרב אלן לאוთה הפטשות העילאית של צורת הבעה, לאוთה טההר סגנוני שאינו זוקק לקישוטים ולאחיזות עיניים על-מנת לבוש את הצופה, שהוא ימין ההיכר של היוצרים הגדולים באממת. הוא מצליח להחזיק את צות שחקניו על אותו הגבול הדק של פני הפארסה, ואפילו דמותו שלו, המוקיונית והגלעת בכוונה בסרטים קודמים. הולכת ומתחgalת, למורת שהיא ממשי כה לשמר על כל שגינותיה: אכן מגלם שוב

נות כל אחד מהם), אינה תלויה כלכלית באחד מהם ומשום כך יכולת להרשות לעצמה את התרגיל. לי, שניתן ברוח שובבה מادر (הוא בעצמו מגלם את המאהב קtan המידות), משתי מש בטכניות שונות, מן הסרט המוסיקלי ועד לסרט האילם, כדי להמחיש את העימות בין האשה לבין שלושת הגברים בחיה ולהוכחה שאפיו בתקופה המתרנית שלנו מצב שכזה אינו יכול להיות להימשך עד בלי די. רוב הסרט מצולם בשחור לבן, הקצב שלו עירני ו קופצני, ואם לא כל החידושים שבו מרשימים באותה המידה, אין ספק שנעים לראות צערו בשנות העשרים המוקדמות לחיו עוזה סרטים אלה.

J ורשה לי לעبور לקיצוניות השניה, ולסרט הקודר, המפחדי והמאים בירר תוך בפטיבל כלו, סרט יפני בשם הבטהה. תחילתו בנוסח סרט מתח – ישישה נרצחת בבית בנה, המשטרה חוקרת. אלא שעד מהרה מסתבר, שנושא הסרט הוא שובה לגמרי, כי לא והות הרוצח היא שקובעת במקורה זה, אלא גורלה של הבטהה. הishiwa ובעה, שנייהם בשבות המשוננים לחיהם, מתחלים לאבד את השיליטה על גופם ועל הכרתם, והם מודעים לכך ברגע השפויות שלהם. כל מה שהיו רוצחים – שייניחו להם למות. אלא שהחברה המודרנית אינה מוכנה לקבל מושג מלבני, והיא מאריכה את טבלם, את בזינם, את חוסר היישע שלהם, בעקבות אכזרית הנודעות בפי כל כ"חסד". הם מהווים נטל על ילדיהם ונכדיהם, נטל לעצם ונטל לחברה, אבל, אומר הבמאי יושיגא יושידה, בעולם שבו יש רק פולחן חיים ואין פולחן של המות, שכחו כי שניהם גם יחד הם חלק בלתי נפרד מן הקיום האנושי וצורך לדעת כיצד להתמודד עם השני בדיק, כפי שלומדים להתמודד עם הראשון, נדמה, כאלו יושידה בא בסרט זה הראשון, להצדיק סרט של יפני אחר, שהוא אי-אמאמורה, בשם בלבד על נורואיאמה, אשר דיבר על המוסר העליון שקיים בתחום חות החיים של יושיגים אחרים גיל מסויים. אין ספק, שהוא היה הסרט המעמיך והכואוב ביותר שהוזג. בכל הפטיבל.

אשר לסרט האוסטרי ברוכים הבאים לוינה, שכלל גם בתכנית של פטיבל ירושלים, חשיבותו אינה בהישגים הקולנועיים האדריכליים שלו, אלא באמירתו: הסרט, שהוא חלק של שלישי טרילוגיה טלוויזיונית, מסביר שהאנטיש מיות האוסטרית אינה המצאה חדשה. זו לא דעכה אחורי – המלחמה ולא הובסה על ידו – תודעת השואה. האוסטרים ממשיכים, בחלקם, לטפח את אותה אנטיישമיות קלאליסט' שהיתה

איש תקשורת, על אוסף האובייסיות שלו, מהיפוכנדירה ועד לתסכול מיני. אבל אכן השחקן אינו אלא חולק, ולא עיקרי, בפסיפס שמציע הסרט, כאשר מיאה פארו, ברכרה הרשי, דיין ויסט, מייקל קיין ומאס פון-סידוב גונבים זה מזו את ההציגה בלי הרף, שעווה שהותקינים לויר נולן ומורין או'סאלבן (אמה של פארו) מכנהים בני הדור הותיק, שקול או מודוד יותר מצאצאיו.

N נ המסתגרות האחריות בפטיבל, אפשר להתחיל בדעתה האימפריה האמריקאית של הקנדי דניס אר肯, בעצם, הסרט הזה הוא די קרוב ברוחו לאלאן. הוא עוסק באוכלוסייה משכילים, כולל מרצים באוניברסיטה, ובדרך התנהגותם, ומבייא ביקר רת חירפה על התרבות המערבית. לבאורה זו קומדייה, אבל יש בה לא מעט עוקצים ממרירות ובעיקר: כל הדמיות שבמרקז הסרט שיבוטה לדור של אלץ (כמובן גם של הבמאי אר肯).

אם נם אר肯 מצליח פוחת במישור הבנייה הדрамטית של דמיות ומצביבים. יש לו נתיה קצר יותר מדי שקופה להטפה, שנוחורה לו מזמן הימים שבהם התמחה בסרטים מיליטנטים והוא נשען במייה רכה מאד על דיאלוג, אם כי לזכותו צריך לומר שהדייאלוג הזה חשוב כדברי. הוא מפגיש במקביל קבוצה של ארבע נשים המתעלמות יחד במעודן ספורט וארבעת הגברים בחיהן המכינים ארוחות ערבית. הנשים משוחחות על הגברים והגברים על הנשים. הצופה לומד להכיר כל דמות דרך עיני הזולות אבל גם לבדוק את הנتونים מיותר הסתכלות עצמאית. בסופו של דבר נרתקם התמונה הכללית במפגש המשותף, בערב. מبعد לבדיחות הדעת ולAIRוניה, מנשה אר肯 להציג על חברה שאיבדה כל קניימה מוסריים, חברה השוררת את הבטיס שעליה בונתה, אבל היא עשויה זאת בתוך פאר, הדר ונווחיות כלכליות מכך מלית. בקיורו, גירסה, ריאליטית יותר, ארכיסת פחות, מהוקצעת ונאה לעין, של סוד הקסם הבורגני.

V ל ערכי מוסר מתערערים מדבר גם טפיק לי, אבל בשפה שונה לחולטן. במאי כושי צעיר זה, שהבטיח להציג לפטיבל הסרטים ביפה. עם סרטו "She's got to have it" מוקם הדון זיאננס הקלאסים מן הסרטים הישנים, וזאת בהכרה מלאה. היא מוחיקה סביבה שלושה גברים, כל אחד כדי לספק את דרישותיה המיניות בכיוון אחר (תאויה, מיום נות אקרובטית והומר, הן התכוונות שמאפיין

נחלתם פעם, ובבחירהו של ואלדיים עשויה, כמובן, לשמש הוכחה חותכת לצדקת הסרט.

עהה, לשושן אכזבות. הראשונה, והפחות חמורה, היא סרטה החדש של מרגוטה פונטרוטה, רוזה פון לוכסן בורג. אולי מתח על הערצתייר למנהיגת מוקד דמת זו של הסוציאליזם האירופי, ואולי מושם חשש לחטא להיסטוריה, זהו סרט יישן, דידاكتי, מעומלן. סרט שאינו עונה צדק לא עם הנושא ולא עם הקולנוע. פרט המשחק לבורבורה סוקובה, שהיא בהחלט שחקנית מוכשרת, היה תומה במקורה זה.

מאקס אהובי, וו אכזבה מרה יותר, כי נאגיסה אושימה נחשב, ובצדק, לקולונען רציני ומעוניין. סייפור האהבה בין אשה לקוף, יכול לשאת בתוכו כל מיני סמלים וכל מיני פרשנויות שונות, אולם כדי שאפשר יהיה בכלל להציגו למשורר הפרשנויות ערך הסרט עצמוני להסב איזושהי התרגשות בצוופים. אושרי מה נכשל בכך להלוטין. הקוף שלו מוכך מיד כאיש פעוללים וכל היחסים ביניו לבני שארלוט ראמפלינג אינם חריגים אף לרגע מגובל המגוחך. אשר לא בתוכו היגינס (הشرط מסרטו של פיטר גרינאווי), הוא נראה נבור, מבויש ומובלבל כל כך, שאילאי אפשר אלא לرحم עליו. למי איכפת מה יש בקנקן, כאשר צורתו דוחה עד כדי כך שאין השך לשאות מנבי?

אהבה בככלי קסמים של קארלווס טורה, ערך להירשם גם הוא בין האכזבות. יצירתו המוסיקלית של דה ייפאייה מספקת חומר למחץ. צית השעה בקובשי, וכי למלא את כל השאר, נזקק טורה להרבה מאד מוסיקה אחרת כפזמנונים סתם שאין להם כל מקום בתחום הסגנון שבחר, ולהרבה תנויות מצלמה לכל הכנוניים, בתוך מרחב שהוגדר מראשיתו. אבל, פן קולנוע, ואחריך משתדים להפוך אותו לפברבר בונוס דודסקאן. התוצאה היא שעתנו מוחלת, בלבול יוצרות של גישות וסגנונות, שקשה לשאת אותו ממש שעיה וחצי.

לבסוף, הסרטים היישראליים, שנויים במספר. אסתור של עמוס גיתאי הוא מסוג הסרטים לקולנוע ולמורים לתיאורטי. נים, לסטודנטים על מבנה התמונה, על מה שיש בה ועל מה שנוצר בחוץ, על תנעות המצלמה, על השימוש שנעשה במגלחת אסתור כדי להוביל למסקנות פוליטיות. אבל, כאשר המסקנות הללו באות לידי ביטוי רק בעשר הדקות האחרונות של הסרט, ועד אז מתקבש האופה לראות העמודה נושא מסכת, של האגדה

הקלאסית, אפשר להבין מדוע בסוף ההקרנה של הסרט בכאן, נותרו באולם רק הבמא וኮמן קטן של יהודים, כאשר גם אלה שמדובר בהם עם המסר הפוליטי הרודיקלי של הסרט, פרשו זמן רב לפני כן, מושם שלא היו מטוגלים לעצום במעמסה של הצורה הדрамטית. אמנם, במהלך הסרט, ניתן להרהר בקשר בה בין גיטאי לסגן של שטראוב, אלא שאצל זה האחrown, הקונטקטט הפוליטי משולב במלוי או לכל אורך הסרט, בצורה ברורה וחותכת, ואינו מתרבר לקרה הטעוף בלבד.

אשר לשתי אכזבות מיצידון של אלי כהן, הפקה אנועה, נכמה בעיטה על יחידה ישראליות בלבנון, שבעות מעתים לפני הנסיגת. זה סרט שצריך היה להיעשות וחבל רק שזכה לה היגיון החדי שניגש להפקתו.

חבל, מושם שהתగבות לסרט יהיו מותננות, ככל הנראה, כפי שהוא גם בכאן, בזחות המפיק. והוא לא שיאמרו, כי זה מתחסן ומעמיד פנים ואחרים, שיתפעלו מן התעוזה של צבא שמענו להטף נגד מלחה. טניגורי הסרט יעציבו על החודות שבה הוא מתאר את עיפויות החומר האנושי, חיליל צה"ל הצעירים שנאלצים להילחם במלחמה שאינה מדברת אליהם כלל ועיקר, ואילו המටוגים יגביעו על תמונה שמרה צבא נאור ניצב מול אוכלוסייה בערת מדרעת.

הו ויכוח שאין ממנו מוצא, כל עוד מנסים לראות בשתי אכזבות מיצידון סרט החובק את כל בעיית מלחמת לבנון. כפי שאלי כהן בעצמו אמר במשמעות עיתונאים שם, צריך לזכור שזה סרט אחד, המPAIR זווית בודדת אחת מתוך התמונה הכלכלית. מעצם היהות המפיק צה"ל, בזרור שאין בו שום התיחסות פוליטית או נסיוון להבחין גורמים ומרכיבים של הכוחות הפוועלים בשטח. הסרט מגביל את עצמו בראשה הראית המצוומצם של גיבוריו. מכאן, שהוא סובל בהכרח מנצח, שברוב המקרים מסתים בקצתה האפק. אבל לפחות עד שם עשווה כהן מלאכה נאמנה, כמעט תעודית, בעזרתו שחקנים צעירים המשחיקים בטבעיות משוחררת מושל מצלמה, שמחידה רבים ומונוטים מהם. אם הסרט סוחב רגליים לעתים, אולי היה מושם ששגרת החילאים שם סוחבת רגליים. אבל התמונה הכלכלית היא בהחלט משכנתה, עד היכן שהיא מגעת. לטובתו של אלי כהן, צריך לקומות, שעם יציאת הסרט לאקרים, יעסכו במה שיש בו ולא במה שאין בו וידברו על המוצר המוגמר במרקם להתווכח על הכוונות הנסתרות של הוריימולדיו. ■

Bi-Monthly Film Magazine Published by the Tel-Aviv Cinematheque

JOHN HUSTON

The Tel Aviv Cinematheque main theme for this month is a retrospective of John Huston films. To accompany it, Meir Schnitzer draws a portrait of the Hustonian hero (p. 6), while Daniel Warth analyses one of the master's films, never released in Israel, *FAT CITY* (p. 10), and offers a detailed bio-filmography of Huston's life and work (p. 12).

SHOAH

We have referred several times in the past to Claude Lanzmann's mammoth achievement *SHOAH*. Now that it has been released in Israel, Yachin Hirsch attempts to define his personal reactions at the sight of this unique picture (p. 17).

MOSHE MIZRAHI

Moshe Mizrahi, the only Israeli film maker to be awarded an Oscar, has just finished preparing a new movie, *LOVE IS YOUNG FOREVER*. Shaul Shiran interviews him on this and his earlier films (p. 35).

FIRST INTERNATIONAL STUDENT FILM FESTIVAL

Tsvika Oren sums up his impressions of the International Student Film Festival, which took place last month at the Tel Aviv University (p. 42).

CANNES 86

Finally, Dan Fainaru brings a survey of the year's most important cinema convention, the Cannes Film Festival and focuses on some of the films which attracted attention there (p. 44).

CINEMATHEQUE

NO. 29

JULY-AUGUST 1986

Publisher: Alon Garbz

Editor: Edna Fainaru

Editorial Board: Zwika Oren,
Giddi Orsher, Yachin Hirsch,
Daniel Werth, Shaul Shiran, Meir
Schnitzer, Dan Fainaru.

Documentation: Daniel Warth

Program editor: Nurith Tzarfati

Editorial office:

The Tel-Aviv Cinematheque,
Municipality Building, Tel-Aviv.

Tel.: 03-438131

Copyright, Tel-Aviv

Cinemateque 1986.

Produced by Tiros Ltd.

סינמטק

חברות לענייני קולנוע
בחוץאת סינמטק תל-אביב.

גלאון מס' 29

יולי-אוגוסט 1986

מפיק: אלון גרבז

עורכת: עדנה פינרו

מערכת: צביקה אורן, גידי אורשר,
יבין הירש, דני ורטש, שאול שירר,

מאיר שיצ'ר, דן פינרו.

תערור: דני ורטש

תכנית: נורית צרפתיה

תובעת המערצת:

סינמטק תל-אביב,

עיריית תל-אביב

טלפון: 03-438131

בחובת הסינמטק:

בית מפעלי הפיס,

רחוב הפטמן 3, תל-אביב

כל הזכויות שמורות למייל

טירור והפקה: תiros בע"מ

סרט מאת קולד לבצמן

השואה SHOAH

מועדיו הנקראנות:

ימים א'-ה', 13.00 18.30	24/7-20/7 חלק ב', משעה 13.00 חלק א', משעה 19.00	ימים א'-ה', 13.00 18.30	10/7-6/7 חלק ב', משעה 13.00 חלק א', משעה 19.00
19.00	26/7 מווצאיישבת,	19.00	12/7 מווצאיישבת,
13.00 18.30	31/7-27/7 חלק א', משעה 13.00 חלק ב', משעה 19.00	13.00 18.30	17/7-13/7 חלק א', משעה 13.00 חלק ב', משעה 19.00
19.00	2/8 מווצאיישבת,	19.00	19/7 מווצאיישבת,

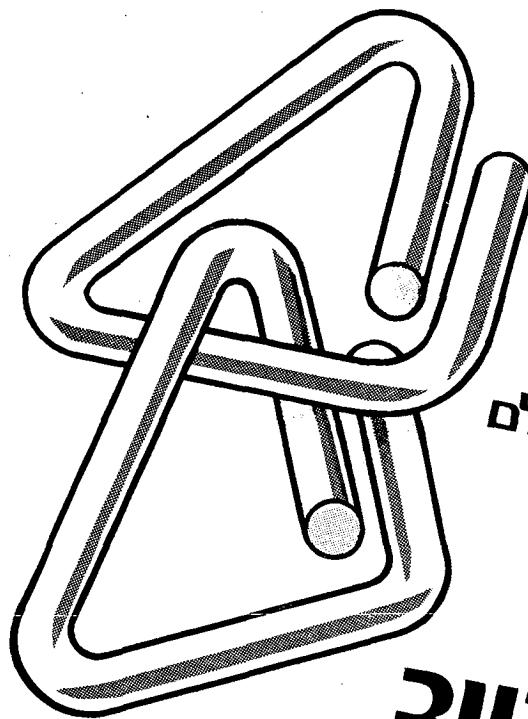
לנוחות הקהל.

מועדיו הכספייה, בשני החלקים, ניתנים לבחירה.

מחיר הסרטיס: 22 ש"ח.

לחברי הסינמטק: 18 ש"ח.

קולנוע במוזיאון תל אביב

השילוב המושלם

סוכן טוב בחברה טובה

- **סוכן הביטוח של ציון-יהודה**
הצשות ותוכניות חדשות ובלבדיות.
השווות של כל צרכי ודרישותיו של המבוטח.
- **סוכנו הביטוח של ציון-יהודה**
התכוונות והכישורות המקצועים והאישיים.
שבאמצעותם הוא רוכש את אמונו של הלקוח.
- **סוכן הביטוח של ציון-יהודה**
בקיצור:
סוכן טוב - בחברה טובה

ציון - יהודה

קבוצת הביטוח הראשונה בישראל - נסודה ב-1922